

Forum Uczelniane

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

ISSN 2080-1904

Nr 3 (15)
Lipiec 2012

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny
w Szczecinie

■ strona 15

„MIXER”
rodzinny festyn

MIXER – rodzinny festyn

■ strona 15

OBRADY SENATU

- 2 Senat w maju...
...w czerwcu

LUDZIE UCZELNI

- 3 Jacek Florian Kubiak – nominacja profesorska
4 Zachodniopomorskie Noble
5 Przemysław Orłowski – habilitacja
Jacek Piskorowski – habilitacja
6 Wybory władz dziekańskich
Nagroda Pro Arte dla prof. Ryszarda Wilka

Z ŻYCIA UCZELNI

- 7 Ogólnopolski zjazd dziekanów budownictwa
9 Biblioteka Główna otwarta!
Kierunki zamawiane
10 Dzień Owada – czerwiec 2012
Porozumienie z kk-electronic Polska
Świat fantazji
11 Droga Biblioteki Głównej ZUT do własnej siedziby
13 20 lat współpracy naukowej Polska-Japonia
14 Targi edukacyjne w Berlinie
Dzień informacyjny dla uczniów
Czy wiesz co jesz?
15 Rodzinny festyn
Koniec zajęć Dutka
16 Bibliotekarze dzieciom i z dziećmi
Słoneczne Dni w Ostoi
17 Edukacja na wakacjach
Złoty medal Centrum Mechatroniki

POZA UCZELNIĄ

- 18 Polscy rybacy w Brukseli
19 Umowa o współpracy w ramach Santander Universities
Busole Biznesu dla elektryków
Chór kameralny ambasadorem
Rada Młodych Naukowców

KONFERENCJE, SEMINARIA

- 20 Konferencja o patentach
21 Problemy inżynierii rolniczej
22 Reprogramowalne Układy Cyfrowe RUC'2012
Advanced Computer Systems ACS 2012
23 Zarządzanie treścią w bibliotekach cyfrowych

NASI STUDENCI

- 24 Studenci z kół naukowych na podium
Statuetki od studentów
26 Studenci na budowie terminalu LNG
27 „moja – twoja”... czyli jak studenci kłody piłowali

- 27 Roboty górą
28 Polub marketing
Studenci na wycieczkę
Komputerowy wyścig

WYSTAWY

- 29 Antarktyda naszych marzeń
Otwieramy czwartą galerię
30 Wystawa w galerii bibliotecznej

WARTO WIEDZIEĆ

- 30 Kolekcje w Bibliotece Główniej
32 Ostatnie konkursy w 7. Programie Ramowym
33 Uwolnij swoje książki!
20 000 zł na własną firmę

SPORT

- 34 Doba sportu 2012
Brąz w siatkówce plażowej
35 Juwenaliowy turniej tenisa
Sportowa rywalizacja wydziałów
ZUT wygrał w nogę
36 Akademickie Mistrzostwa Polski w lekkiej atletyce
Turniej Piłki Siatkowej Kobiet o Puchar Prezydenta Szczecina

WSPOMNIENIE CZAR

- 37 Z kart historii Biblioteki Główniej

ŻYLI WŚRÓD NAS

- 40 Stanisław Orlewicz

FORUM UCZELNIANE • Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok IV numer 3(15) • lipiec 2012

Adres redakcji: Wydawnictwo Uczelniane, al. Piastów 50, 70-311 Szczecin, tel. 91 449 40 97, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; rkajrys@zut.edu.pl

Zespół redakcyjny:

Mieczysław Wysiecki (redaktor naczelny), Grażyna Ułaniak, Renata Kajrys, Krystyna Kaźmierowska (redaktor techniczny)

Wydawca: Wydawnictwo Uczelniane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów.

Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczelnianego.

Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Senat w maju...

Posiedzeniu Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, które odbyło się 28 maja 2012 roku, przewodniczył rektor Włodzimierz Kiernożycki.

W komunikatach prorektor ds. nauki Ryszard Kaleńczuk przypomniał o konieczności pamiętania o zmienionych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego warunkach składania wniosków na działalność statutową, a prorektor ds. studenckich Jacek Wróbel przedstawił osiągnięcia studentów działających w kołach naukowych naszej uczelni:

Senat podjął:

- uchwałę w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunków:
 - architektura i urbanistyka pierwszego stopnia,
 - automatyka i robotyka pierwszego i drugiego stopnia,
 - bioinformatyka pierwszego stopnia,
 - biologia pierwszego i drugiego stopnia,
 - budowa jachtów pierwszego stopnia,
 - budownictwo drugiego stopnia,
 - ekonomia pierwszego i drugiego stopnia,
 - elektronika i telekomunikacja pierwszego stopnia,
 - elektrotechnika drugiego stopnia,
 - informatyka drugiego stopnia,
 - inżynieria chemiczna i procesowa pierwszego i drugiego stopnia,
 - inżynieria materiałowa pierwszego i drugiego stopnia,
 - jachting pierwszego stopnia,
 - mechatronika pierwszego stopnia,
 - mikrobiologia stosowana pierwszego stopnia,
 - nanotechnologia pierwszego i drugiego stopnia,
 - oceanotechnika pierwszego i drugiego stopnia,
 - ochrona środowiska pierwszego i drugiego stopnia,
 - ogrodnictwo pierwszego i drugiego stopnia,
 - rolnictwo pierwszego i drugiego stopnia,
 - technika rolnicza i leśna pierwszego i drugiego stopnia,
 - technologia chemiczna pierwszego i drugiego stopnia,
 - teleinformatyka pierwszego stopnia,
 - towaroznawstwo pierwszego i drugiego stopnia,
 - transport pierwszego stopnia,
 - zarządzanie i inżynieria produkcji pierwszego stopnia,
 - zarządzanie pierwszego stopnia,
 - zootechnika pierwszego i drugiego stopnia,
- uchwałę w sprawie warunków i trybu rekrutacji oraz form studiów wyższych w ZUT w roku akademickim 2013/2014,
- uchwałę w sprawie zmiany uchwały nr 48 Senatu ZUT z 25 maja 2009 r. w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne, w tym tryb i warunki zwalniania z opłat w ZUT,
- uchwałę w sprawie zatwierdzenia oceny Uczelnianej komisji odwoławczej do rozpatrywania odwołań nauczycieli akademickich od oceny komisji pierwszej instancji,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z uniwersytetem w Nantes, Francja,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na wydzierżawienie części nieruchomości gruntowej niezabudowanej, położonej w obrębie Lipnik, gm. Stargard Szczeciński,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na realizację zadania inwestycyjnego na terenie Campusu nr 2 przez Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt,
- uchwałę w sprawie przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości położonych w obrębie Ostoja oraz Rajkowo, gm. Kołbaskowo.

Na koniec posiedzenia senat w głosowaniu jawnym przyjął uchwałę w sprawie budżetu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie na 2012 r. w zakresie podziału dotacji podmiotowej na zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadr naukowych oraz utrzymaniem uczelni, w tym na remonty.

...w czerwcu

Na posiedzeniu 25 czerwca 2012 roku Senat Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie przyjął do akceptującej wiadomości informację o działalności organizacyjnej, naukowej i sportowej studentów i doktorantów ZUT w roku akademickim 2011/2012 oraz podjął:

- uchwałę w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunków:
 - architektura i urbanistyka drugiego stopnia,
 - architektura krajobrazu drugiego stopnia,
 - biotechnologia pierwszego i drugiego stopnia,
 - eksploatacja mórz i oceanów pierwszego stopnia,
 - elektronika i telekomunikacja drugiego stopnia,
 - energetyka pierwszego stopnia,
 - gospodarka odpadami i rekultywacja terenów zdegradowanych pierwszego stopnia,
 - inżynieria środowiska pierwszego i drugiego stopnia,
 - mechanika i budowa maszyn pierwszego i drugiego stopnia,
 - ochrona środowiska drugiego stopnia,
 - rybactwo pierwszego i drugiego stopnia,
 - transport pierwszego i drugiego stopnia,
 - turystyka i rekreacja pierwszego stopnia,
 - wzornictwo pierwszego stopnia,
 - zarządzanie i inżynieria produkcji drugiego stopnia,
 - zarządzanie i inżynieria produkcji pierwszego stopnia,
- uchwałę w sprawie uruchomienia kierunku studiów gospodarka odpadami i rekultywacja terenów zdegradowanych pierwszego stopnia prowadzonego na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa,
- uchwałę w sprawie uruchomienia kierunku studiów eksploatacja mórz i oceanów pierwszego stopnia prowadzonego na Wydziale Techniki Morskiej i Transportu,
- uchwałę w sprawie uruchomienia kierunku studiów zarządzanie i inżynieria produkcji pierwszego stopnia prowadzonego na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki,
- uchwałę w sprawie zmiany uchwały nr 44 Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie z 28 maja 2012 r. w sprawie określenia opisu efektów kształcenia dla kierunku studiów architektura i urbanistyka pierwszego stopnia prowadzonego na Wydziale Budownictwa i Architektury,
- uchwałę w sprawie zmiany uchwały nr 47 Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie z 25 maja 2009 r. w sprawie rocznego wymiaru zajęć dydaktycznych, zasad obliczania godzin dydaktycznych pracowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych,
- uchwałę w sprawie zmiany uchwały nr 38 Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie z 26 września 2011 r., z późniejszymi zmianami, w sprawie wytycznych Senatu ZUT dla rad wydziałów dotyczących planów i programów kształcenia,
- uchwałę w sprawie zniesienia studiów stacjonarnych pierwszego stopnia na kierunku fizyka techniczna na Wydziale Elektrycznym,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości położonych w obrębie Ostoja, gm. Kołbaskowo oraz w obrębie Lipnik, gm. Stargard Szczeciński,
- uchwałę w sprawie przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości położonych w obrębie Przylep, gm. Kołbaskowo,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na realizację zadania inwestycyjnego pn. „Termomodernizacja budynku dydaktycznego i budynku hali warsztatowej przy ulicy Papieża Pawła VI w Szczecinie. Senat zatwierdził plan rzeczowo-finansowy uczelni na 2012 r. oraz plany (budżety) przychodów i wydatków (kosztów) jednostek organizacyjnych uczelni na 2012 r. w zakresie działalności dydaktycznej.

rk/ires

Nominacja profesorska

Jacek Florian Kubiak

Jacek Florian Kubiak jest absolwentem VI Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Czarnieckiego w Szczecinie. W latach 1968–1972 studiował na Wydziale Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie, uzyskując z wyróżnieniem tytuł magistra inżyniera rybactwa. Stopień doktora nauk przyrodniczych nadała mu z wyróżnieniem w 1981 r. Rada Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności Akademii Rolniczej w Szczecinie na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Studnia nad eutrofizacją Zatoki Pomorskiej w rejonie oddziaływania wód Świny i Dziwniej”, a stopień doktora habilitowanego – w 2004 r. Rada Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa Akademii Rolniczej w Szczecinie na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. „Największe dimiktyczne jeziora Pomorza Zachodniego. Poziom trofii, podatność na degradację oraz warunki siedliskowe ichtiofauny”. Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę zawodową w Akademii Rolniczej w Szczecinie w Zakładzie Hydrochemii i Ochrony Wód, gdzie wykonywał pracę dyplomową, pracując kolejno na stanowiskach: asystenta stażysty, asystenta, starszego asystenta oraz adiunkta, a od 2004 r. kierownika. W 2006 r. zatrudniony w Akademii Rolniczej na stanowisku profesora nadzwyczajnego, a w 2011 r. ponownie na tym stanowisku w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie.

Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego dr hab. Jacek Kubiak kontynuował wcześniejsze kierunki badań, skupiając się przede wszystkim na badaniu jezior, a w znacznie mniejszym stopniu na badaniach Bałtyku i wód estuariowych polskiego Wybrzeża. Prowadził badania z zakresu hydrochemii i ochrony wód powierzchniowych, ujmując je w kategoriach holistycznych, wykorzystując w swoich pracach osiągnięcia dziedzin pokrewnych, m.in. geografii, ekologii i rybactwa. Jako autor lub współautor opublikował w zagranicznych lub polskich czasopismach 51 prac recenzowanych oraz trzy książki. Był autorem 22 wystąpień na konferencjach naukowych, wykonał 15 ekspertyz przede wszystkim dla organów sądowniczych.

Główna problematyka badań dr. hab. Jacka Kubiaka w tym okresie obejmowała zagadnienia: kształtowania się warunków hydrochemicznych, poziomu trofii oraz podatności na degradację jezior Pojezierza Zachodniopomorskiego oraz zanieczyszczenia wód powierzchniowych Pomorza Zachodniego; kształtowania się warunków siedliskowych ryb w wodach powierzchniowych Pomorza Zachodniego; limnologii fizycznej (warunki termiczne i dynamika mas wodnych), warunków hydrochemicznych wód estuariowych ujścia Odry.

Kontynuując badania poziomu trofii jezior Pomorza Zachodniego dużo uwagi poświęcał ich warunkom hydrochemicznym, w tym warunkom tlenowym i dynamice mas wodnych (warunki termiczne), które określają szybkość przemiany materii w jeziorach. W ostatnim okresie szczególną uwagę zwrócił na kształtowanie się warunków biotopu w jeziorach (zbiornikach) antropogenicznych Pomorza Zachodniego, przeprowadził badania jezior: Żegliska, Szmaragdowego i Czarnogłowy. Badając akweny Pomorza Zachodniego dr hab. Jacek Kubiak zajmował się poziomem ich zanieczyszczenia, w szczególności zanieczyszczeniami metalami ciężkimi; badając rzekę Bukowę (płyń przez Szczecin), wody estuarium Odry i jeziora Dąbie, wody Parku Krajobrazowego „Dolina Dolnej Odry” oraz wielu jezior Pomorza Zachodniego.

Warunki hydrochemiczne wód estuariowych, chociaż w mniejszym stopniu niż w latach poprzednich, były w okresie po habilitacji również przedmiotem jego zainteresowań naukowych. Badania obejmowały Zatokę Pomorską i jezioro Dąbie.

Po habilitacji, wraz z zespołem, nie tylko prowadził badania, ale także opisywał i przedstawiał przyczyny, przebieg i mechanizmy zjawisk w badanych

akwenach. Większości publikacji, opisujących wybrane zjawiska, towarzyszyła nieodłącznie funkcjonalna analiza przydatności badanych akwenów dla gospodarki rybackiej. Kształtowanie się warunków siedliskowych ichtiofauny w wodach powierzchniowych było przedmiotem pięciu rozpraw. Opisywano w nich zagadnienie kształtowania się tych warunków w największych jeziorach Pomorza Zachodniego, w nasilonej eutrofizacji. W końcu opisywano możliwość ich poprawy przez rekultywację jezior. Jednoznacznie ustalono, że czynnikiem ograniczającym dla ryb w jeziorach są warunki tlenowe.

Bardzo ważnym zagadnieniem w omawianej problematyce były badania wpływu stanu wód pochłodniczych na zdrowotność i wyniki chowu ryb w takich wodach, co opublikował w obszernej monografii. Badania te były poszerzone o doświadczenia jakie Jacek Florian Kubiak zdobył, badając wody pochłodnicze Elektrowni Dolna Odra w okresie przed habilitacją. Zorganizował zespół badawczy i kierował badaniami na Zatoce Pomorskiej, które dotyczyły chemii wody, osadów dennych i właściwości fizycznych wody w ramach monitoringu przedinwestycyjnego pt. „Budowa fałochronu osłonowego dla portu zewnętrznego w Świnoujściu”.

Prowadzone w Zakładzie Hydrochemii i Ochrony Wód, po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego, badania pozwoliły na stworzenie i ukształtowanie doświadczanego zespołu badawczego. W trakcie kierowania jednostkami naukowymi w uczelni, trzech współpracownicy uzyskali stopnie doktora habilitowanego, a Zakład Hydrochemii i Ochrony Wód był wśród najwyżej punktowanych jednostek na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa.

Dbając o właściwy poziom metodyczny prowadzonych badań, przez granty aparaturowe, jako ich kierownik spowodował, że laboratoria zakładu wyposażono w najnowocześniejszą aparaturę badawczą, wartą ponad 2 mln zł. W ramach zakładu utworzono centrum badań chemiczno-biologicznych wód śródlądowych oraz morskich. Pozyskane na ten cel środki pochodziły w zdecydowanej części z funduszy europejskich.

Był recenzentem trzech doktoratów, pięciu monografii oraz 12 artykułów. W 2010 r. został członkiem komitetu redakcyjnego renomowanego czasopisma limnologicznego *Limnological Review*, w 2011 r. członkiem Międzynarodowego Towarzystwa Limnologicznego (SIL). Wspomniane doświadczenie i wiedza, a także wyposażenie aparaturowe, pozwoliły na nawiązywanie współpracy z innymi ośrodkami naukowym w Polsce, takimi jak: Zakład Hydrologii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, Zakład Hydrologii Uniwersytetu im. M. Kopernika w Toruniu, Katedra Limnologii Uniwersytetu Gdańskiego, Zakład Hydrologii Uniwersytetu im. M. Curie-Skłodowskiej w Lublinie czy Akademii Pomorskiej w Słupsku. Ostatnio, jako kierownik, uczestniczy w realizacji grantu pt. „Interaktywny atlas limnologiczny jako podstawa opracowania monografii jezior Polski” – grant koordynuje UMCS w Lublinie.

Doktor Jacek Kubiak jest promotorem jednej ukończonej rozprawy doktorskiej (pt. Czynniki abiotyczne określające poziom trofii jeziora Miedwie), dwóch rozpraw w trakcie realizacji oraz opiekunem naukowym dwóch prac przygotowywanych do otwarcia przewodu doktorskiego. Wszystkie rozprawy doktorskie, w których był lub jest promotorem, dotyczą stanu jezior Pomorza Zachodniego. Zakres tych badań będzie znacznie poszerzony dzięki nowoczesnej aparaturze badawczej.

Prof. Jacek Kubiak prowadził prywatny Zakład Badania Wód i Ścieków, w którym w 2006 r. wdrożono system zarządzania jakością, zgodny z normą PN-ISO 9001:2002, a w grudniu 2010 r. firma ta, jako laboratorium badawcze, uzyskała akredytację Polskiego Centrum Akredytacji

wg PN-EN ISO/ICE 17025; 2006 „Wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących”. W trakcie wdrażania obu systemów uzyskał cztery certyfikaty systemu zarządzania jakością w laboratorium dotyczące: ogólnych wymagań odnośnie kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących, budowy i utrzymania systemu zarządzania jakością w laboratorium badawczym oraz audytów wewnętrznych w laboratoriach. Wiedzę z zakresu zarządzania jakością w laboratorium wykorzystuje w trakcie prac analitycznych, prowadzonych w zakładzie i zajęciach dydaktycznych.

Jako nauczyciel akademicki prowadził i prowadzi zajęcia ze studentami Akademii Rolniczej w Szczecinie, Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego oraz Uniwersytetu Szczecińskiego. Tematyka prowadzonych zajęć dotyczy przede wszystkim zagadnień hydrochemii, ochrony i rekultywacji wód, a także chemii ogólnej i analitycznej. Profesor był promotorem ponad 100 prac magisterskich.

Przed uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego opublikował 19 recenzowanych rozpraw naukowych, cztery podręczniki, 55 referatów na konferencjach krajowych i międzynarodowych, pięć ocen oddziaływania inwestycji na środowisko, pięć ekspertyz dla organów sądowniczych, 37 opracowań niepublikowanych oraz ponad 1000 opracowań dla podmiotów gospodarczych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego opublikował 51 recenzowanych rozpraw naukowych, trzy książki i monografie, przygotował 22 referaty na konferencje krajowe i międzynarodowe, 15 ekspertyz, był recenzentem pięciu książek, 12 rozpraw naukowych oraz trzech rozpraw doktorskich. Jako kierownik projektu lub kierownik tematu uczestniczył w realizacji grantów na łączną kwotę 2,4 mln zł. Obecnie uczestniczy w realizacji grantu „Interaktywny atlas limnologiczny, jako podstawa opracowania monografii jezior Polski” nr N N306 699940 we współpracy z UMCS w Lublinie, UMK w Toruniu, Uniwersytetem Gdańskim, UAM w Poznaniu. Brał udział w pracach towarzystw naukowych: kolegiów redakcyjnych *Limnological Review* – (od 2010), komitetów, komisji i sekcji Polskiej Akademii Nauk, Komitetu Badań Morza PAN (1985 do 2005). Pracował w zespole opiniodawczym ds. projektów pilotażowych w ramach SPO „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013”, IRS Olsztyn – od 2009 r.

Jest członkiem: Polskiego Towarzystwa Hydrobiologicznego, Polskiego Towarzystwa Limnologicznego, Międzynarodowego Towarzystwa Limnologiczne (SIL), Polskiego Klubu Ekologicznego. Uczestniczył w organizowaniu zjazdów i sympozjów naukowych krajowych i zagranicznych m.in.: Konferencji Naukowej „Ochrona przyrody w parkach krajobrazowych” (2006 r.), XI Zjazdu Limnologów Polskich „Antropogeniczne i naturalne przemiany jezior” (2007 r.), Konferencji „Nowoczesne metody badań środowiska wodnego” (2008), XIV Zjazdu Limnologów Polskich „Antropogeniczne i naturalne przemiany jezior” (2010).

Obok działalności naukowej i dydaktycznej, aktywnie uczestniczy w życiu organizacyjnym wydziału i uczelni. Był członkiem Rady Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności (1981–1984), Senatu AR (1982–1984), Rady Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności (1995–1998), przewodniczącym Zarządu Fundacji AR Szczecin (1990–1995), członkiem: Wydziałowej Komisji Lokalowej (1994–2005), Wydziałowej Komisji ds. Inwestycji (1998–2002), Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów AR (2006–2008), Uczelnianej Komisji Wyborczej AR (2006–2008); kuratorem Katedry Akwakultury AR (2007–2008), członkiem: Wydziałowej Komisji Lokalowej (WNoŻiR 2006–2010), Wydziałowej Komisji Wyborczej WNoŻiR AR 2008–2009), Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów ZUT (2009–2010), Uczelnianej Komisji Wyborczej ZUT (2010), Wydziałowej Komisji ds. Nagród (od 2007), Wydziałowej Komisji Kadrowej (2010), przewodniczącym Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów ZUT (2010).

Za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i zawodowe był wielokrotnie nagradzany przez rektorów AR: nagrodą III stopnia za działalność dydaktyczno-wychowawczą (1978 i 1979), nagrodą I stopnia za działalność naukową (1981), nagrodą II stopnia za działalność dydaktyczno-wychowawczą (1983) oraz nagrodą I stopnia zespołową rektora ZUT w Szczecinie za działalność naukową (2009).

Uzyskał odznaczenia państwowe i branżowe: brązową odznakę Zasłużony Pracownik Morza (1984), odznakę Gryfa Pomorskiego za zasługi dla rozwoju Pomorza Zachodniego (1986), Złotą Odznaką Honorową PZPN (1994), tytuł Sędziego Zasłużonego PZPN (1994), Srebrny Krzyż Zasługi (1996), medal za wybitne osiągnięcia w rozwoju piłki nożnej (2000), Złoty Krzyż Zasługi (2003).

Zachodniopomorskie Noble

Uroczystość wręczenia Zachodniopomorskich Nobli 2011 odbyła się już po raz 12., do tej pory nagrodzono 72 zachodniopomorskich naukowców. Tym razem uroczystość zorganizowano w auli im. prof. Kempańskiego na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT. Uhonorowano siedmioro uczonych mających w swoim dorobku najbardziej spektakularne osiągnięcia badawcze. Noble przyznano w pięciu kategoriach.

Nauki humanistyczne: dr Piotr Krupiński (Uniwersytet Szczeciński) za monografię pt. „Ciało, historia, kultura. Pisarstwo Mariana Pankowskiego i Leo Lipskiego wobec tabu”; dr Maciej Witek (Uniwersytet Szczeciński) za monografię pt. „Spór o podstawy teorii mowy”.

Nauki podstawowe: prof. Ryszard Kaleńczuk i dr Ewa Mijowska (ZUT) za badania podstaw otrzymywania i określanie właściwości nowych nanomateriałów węglowych.

Nauki techniczne: prof. Tadeusz Spychaj (ZUT) za badania nad technologiami otrzymywania nowatorskich polimerów zawierających materiały naturalne.

Nauki rolnicze: dr hab. Bogumiła Pilarczyk (ZUT) za badania poziomu selenu i metali ciężkich w organizmach różnych gatunków zwierząt gospodarskich i wolno żyjących z terenu północno-zachodniej Polski.

Nauki medyczne: dr hab. Tomasz Byrski (Pomorski Uniwersytet Medyczny) za opracowanie i wdrożenie leczenia cispłastyką pacjentów z BRCA1 – zaleźnym rakiem piersi, w wyniku którego uzyskuje się najwyższą częstość całkowitych remisji.

Laureaci otrzymali nagrody pieniężne (po 15 tys. zł) oraz dyplomy.

Habilitacja

Przemysław Orłowski

W czwartek, 17 maja 2012 roku, Rada Wydziału Elektrycznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, na podstawie oceny dorobku naukowego habilitanta i rozprawy habilitacyjnej pt. „Zastosowanie notacji operatorowej i uproszczonych metod częstotliwościowych do niestacjonarnych układów dyskretnych w zagadnieniach analizy systemów i sterowania”, oceny przebiegu kolokwium habilitacyjnego oraz po wysłuchaniu wykładu habilitacyjnego, nadała dr. inż. Przemysławowi Orłowskiemu stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie automatyka i robotyka.

Recenzentami monografii habilitacyjnej oraz dorobku naukowego i dydaktycznego byli: prof. dr hab. inż. Krzysztof Łatawiec, Politechnika Opolska; dr hab. inż. Stefan Domek, Wydział Elektryczny ZUT; prof. dr hab. inż. Jerzy Klamka, Politechnika Śląska w Gliwicach; prof. dr hab. inż. Mikołaj Busłowicz, Politechnika Białostocka.

Dr inż. Przemysław Orłowski urodził się 25 marca 1974 r. w Szczecinie. Od początku kariery naukowej związany był z Wydziałem Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej. W 1999 r. uzyskał tytuł magistra inżyniera elektroniki i telekomunikacji z wynikiem bardzo dobrym

z wyróżnieniem oraz elektrotechniki z wynikiem bardzo dobrym. Rozprawę doktorską pt. „Analiza niepewnych, niestacjonarnych układów sterowania z dyskretnym czasem przy skończonym horyzoncie czasowym” obronił z wyróżnieniem w 2002 r.

Zainteresowania naukowe dr. inż. Przemysława Orłowskiego dotyczą dyskretnych układów niestacjonarnych, analizy dyskretnych układów sterowania przy skończonym horyzoncie czasowym, sterowania poprzez sieci IP oraz sterowania predykcyjnego. W latach 2001–2002 i 2008–2011 był kierownikiem projektów badawczych MNiSW związanych tematycznie z jego pracą naukową. Zyskał uznanie międzynarodowe – był recenzentem wielu artykułów naukowych w czasopiśmie, jak i na konferencjach, m.in. *International Journal of Control*, *International Journal of System Science*, *International Journal of Adaptive Control and Signal Processing*, *IFAC World Congress* i *IEEE Conference on Decision and Control*.

Za osiągnięcia naukowe uhonorowany został pięcioma nagrodami rektora PS i ZUT oraz trzema listami gratulacyjnymi rektora PS.

Jest żonaty, ma trójkę dzieci. Jego hobby to turystyka rowerowa i pieszka oraz żeglarsstwo.

Habilitacja

Jacek Piskorowski

Rada Wydziału Elektrycznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, 14 czerwca 2012 r., na podstawie oceny dorobku naukowego habilitanta i rozprawy habilitacyjnej pt. „Wybrane zagadnienia syntezy i optymalizacji nowych klas liniowych filtrów niestacjonarnych”, oceny przebiegu kolokwium habilitacyjnego oraz po wysłuchaniu wykładu habilitacyjnego pt. „Techniczne aspekty wędkarstwa spinningowego”, nadała dr. inż. Jackowi Piskorowskiemu stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie elektrotechnika. Recenzentami monografii habilitacyjnej oraz dorobku naukowego i dydaktycznego byli: prof. dr hab. inż. Roman Barlik, Politechnika Warszawska; prof. dr hab. inż. Konstanty M. Gawrylczyk, Wydział Elektryczny ZUT; prof. dr hab. inż. Marian Pasko, Politechnika Śląska w Gliwicach i prof. zw. dr hab. inż. Maciej Siwczyński, Politechnika Krakowska.

Dr inż. Jacek Piskorowski urodził się 20 września 1977 r. w Pile. Jest absolwentem Technikum Mechaniczno-Elektrycznego we Wronkach. W latach 1997–2002 studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej na kierunku elektronika i telekomunikacja. W 2006 r. ukończył studia doktoranckie oraz złożył rozprawę doktorską. Jednocześnie podjął pracę na stanowisku asystenta w Zakładzie Teorii Sterowania i Technik Symulacyjnych w Instytucie Automatyki Przemysłowej. W listopadzie 2006 r. obronił z wyróżnieniem rozprawę doktorską pt. „Synteza wybranych filtrów o zmiennych parametrach

i analiza ich właściwości”. Promotorem pracy i opiekunem naukowym był dr hab. inż. Roman Kaszyński prof. nadzw. PS. Pracę doktorską realizował w ramach grantu promotorskiego, finansowanego przez Komitet Badań Naukowych. Obecnie, po reorganizacji Wydziału Elektrycznego, pracuje w Katedrze Inżynierii Systemów, Sygnałów i Elektroniki na stanowisku adiunkta.

Zainteresowania naukowe dr. inż. Jacka Piskorowskiego skupiły się na układach niestacjonarnych oraz na przetwarzaniu sygnałów. Dr inż. J. Piskorowski jest autorem i współautorem ponad 50 artykułów naukowych, w tym 11 artykułów w renomowanych czasopiśmie zagranicznych z tzw. listy filadelfijskiej (m.in.: *IEEE Transactions on Circuits and Systems*, *IEEE Transactions on Instrumentation and Measurement*, *Analog Integrated Circuits and Signal Processing*, *Signal Processing*, *Mechanical Systems and Signal Processing*, *Measurement*) oraz licznych publikacji konferencyjnych (*IEEE Symposium on Circuits and Systems – ISCAS*, *IEEE Instrumentation and Measurement Technology Conference – IMTC*, *IEEE International Symposium on Industrial Electronics – ISIE* i innych). Doktor Piskorowski zyskał również duże uznanie międzynarodowe. Był recenzentem ponad 70 artykułów naukowych w renomowanych czasopiśmie i konferencjach naukowych. Od kilku lat współpracuje naukowo z meksykańskim National Institute for Astrophysics, Optics and Electronics. Był również głównym wykonawcą w kilku krajowych

oraz licznych publikacji konferencyjnych (*IEEE Symposium on Circuits and Systems – ISCAS*, *IEEE Instrumentation and Measurement Technology Conference – IMTC*, *IEEE International Symposium on Industrial Electronics – ISIE* i innych). Doktor Piskorowski zyskał również duże uznanie międzynarodowe. Był recenzentem ponad 70 artykułów naukowych w renomowanych czasopiśmie i konferencjach naukowych. Od kilku lat współpracuje naukowo z meksykańskim National Institute for Astrophysics, Optics and Electronics. Był również głównym wykonawcą w kilku krajowych

oraz międzynarodowych projektach badawczych. Obecnie jest kierownikiem projektu badawczego finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki.

Za swoje badania nad nowymi klasami układów niestacjonarnych, pracujących jako filtry, wielokrotnie go nagradzano. W 2008 r. otrzymał prestiżowe stypendium dla młodych uczonych (stypendium START), przyznawane przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej. Stypendium to, po zweryfikowaniu osiągnięć naukowych, zostało

przedłużone również na 2009 r. W 2012 r. otrzymał również stypendium dla wybitnych młodych naukowców, przyznawane przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Jacek Piskorowski jest również laureatem medalu Amicius Scientiae et Veritatis, przyznawanego młodym naukowcom przez Szczecińskie Towarzystwo Naukowe. Za osiągnięcia naukowe otrzymał sześć nagród rektora.

Jest kawalerem. Jego hobby to wędkarstwo oraz piłka nożna.

Wybory władz dziekańskich

W kwietniu bieżącego roku zakończono wybory władz dziekańskich na wszystkich wydziałach uczelni.

Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt

dziekan – prof. dr hab. inż. JAN UDAŁA

prodziekan ds. kadry, rozwoju i współpracy –

dr hab. ARKADIUSZ PIETRUSZKA

prodziekan ds. kształcenia – dr hab. BOGUMIŁA PILARCZYK

prodziekan ds. kształcenia – dr inż. ARKADIUSZ TERMAN

Wydział Budownictwa i Architektury

dziekan – dr hab. inż. MARIA KASZYŃSKA

prodziekan ds. nauki i organizacji –

dr hab. inż. arch. ZBIGNIEW PASZKOWSKI prof. nadzw. ZUT

prodziekan ds. nauczania na kierunku architektura

i urbanistyka oraz wzornictwo – dr inż. arch. PIOTR ARLET

prodziekan ds. nauczania na kierunku budownictwo i inżynieria

środowiska – dr inż. TERESA PACZKOWSKA

prodziekan ds. nauczania – studia niestacjonarne,

a na kierunku stacjonarnym inżynier europejski –

dr inż. WIESŁAW PACZKOWSKI

Wydział Ekonomiczny

dziekan – dr hab. BARTOSZ MICKIEWICZ prof. nadzw. ZUT

prodziekan ds. współpracy i rozwoju – dr JOANNA HERNIK

prodziekan ds. kształcenia –

dr MARZENA RYDZEWSKA-WŁODARCZYK

prodziekan ds. studenckich – dr ARKADIUSZ MAŁKOWSKI

Wydział Elektryczny

dziekan – dr hab. inż. STEFAN DOMEK prof. nadzw. ZUT

prodziekan ds. organizacji – dr inż. MARCIN HOŁUB

prodziekan ds. nauczania – dr inż. KRZYSZTOF OKARMA

Wydział Informatyki

dziekan – prof. dr hab. inż. ANTONI WILIŃSKI

prodziekan ds. spraw kształcenia –

dr hab. BOŻENA ŚMIAŁKOWSKA

prodziekan ds. spraw nauki i rozwoju –

dr inż. DARIUSZ FREJLICHOWSKI

prodziekan ds. spraw studenckich – dr inż. PIOTR PIELA

Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki

dziekan – prof. dr hab. inż. dr h.c. STEFAN BERCZYŃSKI

prodziekan ds. nauki –

dr hab. inż. PAWEŁ GUTOWSKI prof. nadzw. ZUT

prodziekan ds. studenckich na kierunkach: energetyka,

transport, zarządzanie i inżynieria produkcji –

dr inż. MAGDALENA BOĆKOWSKA

prodziekan ds. studenckich na wszystkich kierunkach studiów

niestacjonarnych – dr inż. RYSZARD KAWIAK

prodziekan ds. studenckich na kierunkach: inżynieria

materiałowa, mechanika i budowa maszyn, mechatronika –

dr inż. HENRYK MAĆKOWIAK

Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa

dziekan – prof. dr hab. ALEKSANDER BRZÓSTOWICZ

prodziekan ds. nauki – dr hab. EDWARD MELLER prof. nadzw. ZUT

prodziekan ds. kształcenia – dr inż. WANDA MALINOWSKA

prodziekan ds. studenckich – dr inż. ARKADIUSZ TELESIŃSKI

Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa

dziekan – dr hab. inż. AGNIESZKA TÓRZ

prodziekan ds. finansowych oraz kształcenia na kierunku

rybactwo – dr hab. inż. JACEK SADOWSKI prof. nadzw. ZUT

prodziekan ds. jakości kształcenia oraz kształcenia na kierunku

towaroznawstwo – dr inż. AGATA WITCZAK

prodziekan ds. kształcenia na kierunkach: technologia

żywności i żywienie człowieka oraz mikrobiologia stosowana –

dr hab. inż. MAŁGORZATA SOBCZAK

Wydział Techniki Morskiej i Transportu

dziekan – dr hab. inż. MACIEJ TACZAŁA

prodziekan ds. kształcenia –

dr hab. inż. WŁODZIMIERZ ROSOCHACKI prof. nadzw. ZUT

prodziekan ds. studenckich – dr JOLANTA SULEK

prodziekan ds. organizacyjnych – dr inż. TOMASZ URBAŃSKI

Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej

dziekan – dr hab. inż. JACEK A. SOROKA prof. nadzw. ZUT

prodziekan ds. rozwoju – dr hab. inż. ANDRZEJ WIECZOREK

prodziekan ds. dydaktycznych – dr inż. HENRYK ŁĄCKI

prodziekan ds. dydaktycznych – dr inż. BEATA SCHMIDT

Nagroda Pro Arte dla prof. Ryszarda Wilka

Profesor Ryszard Wilk został laureatem nowej nagrody, ustanowionej przez Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego za wybitne osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechnianie i ochronę dóbr kultury w województwie zachodniopomorskim. Wśród nagrodzonych znaleźli się również: Alina Karolewicz, Edward Funke i Jerzy Porębski. Statuetki, 16 czerwca bieżącego roku w Teatrze Polskim w Szczecinie, wręczył wicemarszałek Wojciech Drożdż.

Profesora Ryszarda Wilka wyróżniono za cenny dorobek artystyczny i projektowy, stworzenie odrębnego, indywidualnego stylu na tle współczesnej rzeźby polskiej – rzeźby o idei konstruktywnej związanej z architekturą, a także za wielki wpływ jaki wywarł na życie kulturalne Szczecina oraz budowanie pozytywnego wizerunku regionu. Profesor Wilk jest pracownikiem Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie i Akademii Sztuki w Szczecinie. Nagrodę stanowi gratyfikacja finansowa wynosząca 10 000 zł oraz statuetka „Pro Arte”, dłuta krakowskiego grafika i rzeźbiarza Andrzeja Litwy, przedstawiająca ludzką postać wspinającą się na palcach symbolizującą akt twórczy, natchnienie i wolność. Nominacje mogły zgłaszać instytucje kultury, szkoły artystyczne, związki, fundacje i stowarzyszenia działające w sferze kultury, organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego oraz przedstawiciele środowisk twórczych. Do pierwszej edycji konkursu zgłoszono 72 wnioski.

Ogólnopolski zjazd dziekanów budownictwa

W tym roku zaszczyt organizacji Ogólnopolskiego zjazdu dziekanów wydziałów prowadzących kierunek budownictwo przypadł Wydziałowi Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, a przeprowadzono go w konwencji konferencji pn. „Dostosowanie kształcenia na kierunku budownictwo do wymagań europejskich”. Organizację spotkania powierzono WBiA dwa lata temu na Zjeździe Dziekanów, odbywającym się w 2010 roku na Politechnice Wrocławskiej. Gospodarzem ubiegłorocznej konferencji była Politechnika Świętokrzyska, a przyszłoroczną zorganizuje Wojskowa Akademia Techniczna.

Od 4 do 6 czerwca spotykaliśmy się wszyscy w Szczecinie, a do podejmowania dziekanów i prodziekanów z całej Polski Wydział Budownictwa i Architektury przygotowywał się przez wiele miesięcy. Na tegorocznym zjeździe reprezentowane były wszystkie uczelnie publiczne prowadzące kierunek budownictwo. Dotarli do nas wszyscy goście honorowi zjazdu, a zarazem prelegenci: prof. dr hab. Michał Karoński – przewodniczący Rady Nauki Narodowego Centrum Nauki, prof. dr hab. inż. Wojciech Radomski – przewodniczący Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz członek Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, prof. dr hab. inż. Tomasz Łodygowski – reprezentujący Polską Komisję Akredytacyjną, prof. dr hab. inż. Lech Czarnecki – reprezentujący Narodowe Centrum Badań i Rozwoju oraz Instytut Techniki Budowlanej, dr hab. inż. Barbara Rymsha prof. Instytutu Badawczego Dróg i Mostów – reprezentująca Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych, mgr inż. Andrzej Roch Dobrucki – prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, dr inż. Marian Płachecki – przewodniczący Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB.

Gościom zawdzięczamy znakomicie przygotowane referaty prezentowane w kolejnych sesjach roboczych, zaplanowanych na wtorek (6 czerwca) i środę (6 czerwca).

Poniedziałek był dniem zjeżdżania się uczestników Zjazdu'2012 do Szczecina. Po oficjalnej kolacji powitalnej i krótkiej przerwie, przeznaczonej na spacer po Wałach Chrobrego, gości zaproszono na wernisaż naszej koleżanki z WBiA – profesor architektury Aleksandry Satkiewicz-Parczewskiej. Wernisaż „Muzyka Architektury – Architektura Muzyki” poprzedziło słowo wstępne profesora Waldemara Marzęckiego, a zakończył występ chóru OIL Remedium. Zaprezentowana wystawa transpozycji muzycznych spotkała się ze znakomitym przyjęciem i skutecznie pozwoliła zapomnieć o trudach podróży.

Nietuzinkowy klimat prac profesor Satkiewicz-Parczewskiej i jej studentów przyniósł chwilę relaksu i oderwania się od codzienności w kontakcie z dźwiękiem i obrazem, które wzajemnie przenikając się tworzyły barwną mozaikę muzyczno-architektoniczną.

Kolejny dzień zjazdu zawierał także szczecińskie akcenty, prezentowaliśmy uczestnikom naszą uczelnię i wydział. Oficjalną sesję inaugurującą rozpoczął rektor Włodzimierz Kiernożycki, przedstawiając podstawowe informacje o Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym. W dalszej kolejności prezentowany był Wydział Budownictwa i Architektury. Dziekan WBiA Halina Garbalińska omówiła historię jednego z trzech najstarszych wydziałów uczelni, jego aktualną strukturę oraz potencjał badawczy. Natomiast prodziekani przedstawili prezentacje dotyczące kształcenia na wydziale. Kierunek budownictwo oraz inżynierię środowiska omówiła prodziekan Larysa Gawkowska, kierunek architektura i urbanistyka oraz wzornictwo przedstawił prodziekan Grzegorz Wojtkun, a specjalność organizacja i zarządzanie w budownictwie – prodziekan Wiesław Paczkowski, wskazując na umiędzynarodowienie tej specjalności zwanej inżynierem europejskim, prowadzonej we współpracy WBiA z kilkunastoma uczelniami europejskimi nieprzerwanie od 20 lat.

Część oficjalną zakończyły podziękowania licznym firmom sponsorującym konferencję. Bez ich finansowego wsparcia realizacja Zjazdu'2012 w założonej formule nie byłaby możliwa.

Kolejne dwie sesje zjazdu były sesjami roboczymi. W pierwszej części referaty wiodące mieli prof. Wojciech Radomski, prof. Lech Czarnecki oraz przedstawiciele Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa – prezes Andrzej Roch Dobrucki oraz dr inż. Marian Płachecki. Drugą część roboczą wypełniły tematy poruszone w referatach prof. Barbary Rymszy oraz prof. Tomasza Łodygowskiego. W przerwie między sesjami uczestnicy Zjazdu'2012 zwiedzili laboratoria i bezpośrednio poznali możliwości badawcze WBiA w dziedzinie budownictwa.

Po wspólnym zdjęciu wszyscy udali się na krótką wycieczkę autokarową po Szczecinie. W programie znalazło się zwiedzanie bazyliki pw. św. Wojciecha, koncert organowy oraz wjazd na zrekonstruowaną w ostatnich latach wieżę z imponującym widokiem na przepiękny o tej porze roku Szczecin. Zwieńczeniem dnia była wizyta w Galerii Kapitańskiej, chlubie firmy Calbud. Gospodarze dołożyli starań, aby stworzyć jak najlepszy klimat wspólnego spotkania biznesu z nauką. Dzień wypełniony po brzegi różnymi punktami programu zakończyła

Inauguracja Zjazdu'2012 w głównej auli Wydziału Budownictwa i Architektury

Podziękowania składane przedstawicielom firm sponsorujących Zjazd'2012

Jedna z sesji roboczych odbywających się w Sali Rady Wydziału

Oficjalne przekazanie statuetki przez tegorocznego gospodarza zjazdu następcy z WAT (pierwszy z lewej dr inż. arch Grzegorz Wojtkun, współautor statuetki)

uroczysta kolacja. Na koniec wystąpił Chór Akademicki im. prof. Jana Szyrockiego, owacyjnie przyjęty przez uczestników zjazdu.

W ostatnim dniu konferencji odbyły się dwie sesje. W pierwszej, poświęconej w całości sprawom naukowym, głównym prelegentem był prof. Michał Karoński, przewodniczący Rady Nauki NCN. Druga sesja dotyczyła spraw związanych z akredytacją laboratoriów. Tę tematykę podjął się dr inż. Krzysztof Sychta z Wydziału Techniki Morskiej i Transportu, omawiając wieloletnie doświadczenia wpływające z funkcjonowania akredytowanego Laboratorium Badań Pożarowych Materiałów.

W części końcowej Zjazdu 2012 prodziekan ds. nauki i organizacji WBiA Zbigniew Paszkowski przedstawił prezentację najnowszych szczecińskich realizacji architektoniczno-budowlanych, zakończonych lub aktualnie prowadzonych w mieście. Prezentacja była jednym z dodatkowych elementów zawartych w programie Ogólnopolskiego zjazdu dziekanów kierunku budownictwo. Intencją organizatorów było – poza dużą dawką merytorycznej wiedzy wniesionej przez poszczególnych prelegentów – zaprezentowanie gościom z całego kraju, naszego miasta, wydziału i ludzi, którzy tu żyją i pracują. Sądząc

po podziękowaniach, przekazywanych przez uczestników bezpośrednio po zjeździe i docierających do nas drogą pocztową oraz e-mailową, to zamierzenie udało się nam zrealizować

Ostatnim akordem upamiętniającym obecność Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT w ogólnopolskim gronie dziekanów wydziałów budownictwa będzie niewątpliwie statuetka zjazdowa, ufundowana z tej okazji przez środowisko szczecińskie. Pojawiała się ona po raz pierwszy na tegorocznym zjeździe dziekanów i została uroczystie przekazana kolejnemu organizatorowi Ireneuszowi Winnickiemu, dziekanowi Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji z Wojewódzkiej Akademii Technicznej.

Następcom życzę pomyślności i choć w części tak wspaniałego zespołu, jak ten z WBiA ZUT, który pracował przy organizacji oraz przygotowaniu wydziału do godnego przyjęcia gości ze wszystkich uczelni publicznych prowadzących kierunek budownictwo. Organizacja tego spotkania była ciężką wielomiesięczną pracą, ale udany finał dostarczył nam wiele radości i satysfakcji.

*Tekst Halina Garbalińska
Zdjęcia Robert Stachnik*

Fotografia zbiorowa jest kultywowaną corocznie tradycją kolejnych zjazdów

Biblioteka Główna otwarta!

Uroczystego otwarcia Biblioteki Głównej ZUT przy ul. Ku Słońcu 140, 19 czerwca 2012 roku, dokonali, wspólnie przecinając wstęgę rektor Włodzimierz Kiernożycki i dyrektor biblioteki Anna Grzelak-Rosenberg, która powiedziała:

– Są w życiu chwile szczególne, które na trwałe wpisują się w dzieje jednostek, środowisk, pokoleń. Dla bibliotekarzy Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie takim szczególnym momentem jest dzisiejsza uroczystość; otwarcie nowej, własnej siedziby Biblioteki Głównej; nie tylko nowej, ale pierwszej w ponad jej sześćdziesięcioletniej historii. Jako gospodarz tego obiektu wraz z 50-osobowym zespołem bibliotekarzy, informatyków i pracowników obsługi stanęliśmy kilka miesięcy temu przed ogromnym wyzwaniem: dokonać przeniesienia zasobów bibliotecznych (zbiorów, sprzętu, mebli, ludzi) z różnych lokalizacji w mieście oraz przygotować obiekt do pełnej obsługi użytkowników. Bibliotekarze postawili sobie jeszcze jeden cel: dokonać tego w możliwie najkrótszym czasie, tak aby nasz użytkownik nie stracił na dłużej kontaktu z biblioteką i jej zasobami. Dlatego, zaledwie w dwa miesiące po przejęciu obiektu – jeszcze w prowizorycznych warunkach – przyjeźliśmy pierwszych studentów, pełną obsługę użytkowników rozpoczęliśmy z końcem lutego bieżącego roku.

W gronie zaproszonych gości znaleźli się: dyrektorzy bibliotek i ich przedstawiciele z politechnik: Krakowskiej, Warszawskiej, Łódzkiej, Poznańskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej, Uniwersytetu

Technologiczno-Przyrodniczego z Bydgoszczy, Wojskowej Akademii Technicznej i Uniwersytetu im. Jerzego Giedroycia w Białymstoku; dyrektorzy bibliotek tworzących Zachodniopomorskie Porozumienie Bibliotek ze Szczecina, Koszalina i Kołobrzegu; dyrektorzy z Biblioteki Uniwersyteckiej w Rostocku oraz Biblioteki Wyższej Szkoły z Neubrandenburga, prorektorzy, dziekani i przedstawiciele jednostek organizacyjnych uczelni, które pomagały przy realizacji projektu.

Otwarcu towarzyszyły wykłady „Droga Biblioteki Głównej ZUT w Szczecinie do własnego budynku” Anny Grzelak-Rosenberg, „Współpraca bibliotek naukowych Szczecina w ramach Zachodniopomorskiego Systemu Informacji Regionalnej i Naukowej: Lili Marcinkiewicz z Książnicy Pomorskiej i „Co się czyta?, czyli gorące artykuły naukowe bXHot Articles” Macieja Dziubeckiego z Ex-Libris Warszawa. Licznie przybyli goście mogli zwiedzić wszystkie zakamarki nowej siedziby biblioteki, poznając pracę bibliotekarzy i nowoczesne wyposażenie, którym dysponują pracownicy i czytelnicy. Uroczystemu otwarciu nowej siedziby Biblioteki Głównej towarzyszą wystawy: „Architektura eksperymentalna”, której autorami są: Paweł Rubinowicz, architekt, absolwent i pracownik ZUT oraz Przemysław Jaworski i Michał Piasecki oraz „Krajobrazy” – fotografie przygotowane przez Zespół Fotograficzny FOTOLENIOR ze Stowarzyszenia Uniwersytet Trzeciego Wieku w Szczecinie.

Zdjęcia: Bożena Zylńska, Urszula Ganakowska, Renata Kajrys

Kierunki zamawiane

Narodowe Centrum Badań i Rozwoju zakończyło ocenę merytoryczną wniosków złożonych w piątej edycji programu, którego celem jest promowanie kierunków matematycznych, przyrodniczych i technicznych. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie otrzymał dofinansowanie dwóch wniosków złożonych w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, priorytet IV – Szkolnictwo wyższe i nauka, działanie 4.1 – Wzmocnienie i rozwój potencjału dydaktycznego uczelni oraz zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy, poddziałanie 4.1.2 Zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy: „Innowacyjny inżynier – chemia dla gospodarki i środowiska regionu zachodniopomorskiego”.

Wniosek na kwotę 2,44 mln zł złożył Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej, który podejmuje kształcenie w ramach studiów I stopnia na kierunkach: technologia chemiczna, inżynieria chemiczna i procesowa, ochrona środowiska.

Projekt zakłada zwiększenie liczby absolwentów na kierunkach objętych wsparciem o 64 osoby, objęcie stypendiami 50 proc. studentów, przeprowadzenie zajęć wyrównawczych z matematyki, chemii i fizyki dla wszystkich studentów kierunków zamawianych oraz liczne szkolenia i wykłady.

„Zapewnienie większej liczby absolwentów kierunków automatyka i robotyka oraz teleinformatyka odpowiedzią Wydziału Elektrycznego ZUT w Szczecinie na potrzeby rynku pracy”.

Wniosek na kwotę 3 mln zł złożył Wydział Elektryczny – obejmuje kształcenie w ramach studiów I stopnia na kierunkach: automatyka i robotyka oraz teleinformatyka.

Projekt zakłada zwiększenie liczby absolwentów na kierunkach objętych dofinansowaniem o 103 osoby, objęcie stypendiami 60 osób na roku, a w kolejnych latach nie więcej niż 50 proc. studiujących, przeprowadzenie zajęć wyrównawczych z fizyki i matematyki oraz liczne szkolenia i wyjazdy.

Realizacja projektów jest ściśle związana z dofinansowaniem działań, których celem jest podniesienie atrakcyjności kształcenia.

Dzień Owada – czerwiec 2012

W ramach drzwi otwartych Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa już po raz trzeci zorganizowano Zachodniopomorski Dzień Owada, który jak co roku przyciągnął tłumy zwiedzających z całego Szczecina i okolic. Przygotowano wiele atrakcji dla dzieci, młodzieży i studentów oraz osób indywidualnych: od ekspozycji żywych owadów krajowych i egzotycznych, które nie tylko można było oglądać, ale również dotykać. Odbyla się też prezentacja sprzętu entomologicznego i pszczelego, gablot entomologicznych, wystawa fotograficzna, wykłady, warsztaty i prezentacje własne studentów zatytułowane „Moje pasje”.

Wśród żywych owadów największym zainteresowaniem cieszyły się drapieżne modliszki, egzotyczne liście i oczywiście barwne, egzotyczne motyle, które przybyły do nas z „Ministerstwa Motyli” z Poznania. Entuzjizm wszystkich wzbudził owadogigant rohatyniec nosorożec z Parku Owadów z Lubnicy, który przy wejściu do budynku witał zwiedzających. Nie zabrakło konkursów, które jak zawsze wzbudzały wiele emocji, wśród nich zawody lekkoatletyczne stawonogów, a dla odważnych przekładanie żywych owadów z pojemnika do pojemnika, na wyjściu! Zwiedzający mogli także sprawdzić swoją wiedzę w konkursie przygotowanym przez studentów wydziału – „Jaki to owad?”. Dużym zainteresowaniem cieszyły się warsztaty przygotowane dla dzieci i młodzieży szkolnej przez różne jednostki WKŚiR: „Tajemnicze związki w świecie kwiatów i owadów” – Zakład Botaniki i Ochrony Przyrody; „Bezpieczny wybuch wulkanu” – Zakład Chemii Ogólnej i Ekologicznej; „Barwne związki chemiczne” – Zakład Chemii Ogólnej i Ekologicznej; „Krótka historia o tym, jak woda skałę drążyła” – Zakład Gleboznawstwa; „Metale pod mikroskopem” – Katedra Inżynierii Systemów Agrotechnicznych; „Skąd się bierze mleko w kartonach?” – Katedra Inżynierii Systemów Agrotechnicznych; „Budujemy domki dla owadów” – Katedra Inżynierii Systemów Agrotechnicznych.

Jesteśmy przekonani, że wiedza przekazywana przez praktykę i zabawę pobudza wyobraźnię młodych ludzi i zachęca do dalszego poznawania!

Odwiedzający mieli również okazję podziwiać egzotyczne rośliny w Hali Wegetacyjnej WKŚiR, a także zapoznać się ze sprzętem rolniczym prezentowanym przez Katedrę Inżynierii Systemów Agrotechnicznych oraz Katedrę Budowy i Użytkowania Urządzeń. Niezwykle ciekawe okazało się połączenie wystawy fotograficznej „Owady w obiektywie” studentki Martyny Mieluk i prac laureatów międzyszkolnego, ogólnopolskiego konkursu pt. „Zaprzyjaźnij się z owadami” z kompozycjami florystycznymi przygotowanymi przez słuchaczy studium podyplomowego, pracujących pod okiem dr. inż. Piotra Salachny z Katedry Ogrodnictwa. Dodatkowo Katedra Ogrodnictwa przygotowała prezentacje o „Ziołach wokół nas” oraz „Przystosowaniach roślin ozdobnych do życia w środowisku naturalnym”. Dużym zainteresowaniem dzieci i młodzieży cieszyły się warsztaty ekologiczne koordynowane przez studentkę kierunku ochrony środowiska Natalię Maćkowską.

Uzupełnieniem ekspozycji były wykłady, które przyciągnęły uwagę zarówno dzieci słuchających z wielkim zainteresowaniem o „Wędrownikach owadów” dr. Magdaleny Dzięgielewskiej, jak i młodzieży oraz studentów, którzy dowiedzieli się o pasjonujących przystosowaniach „Roślin owadożernych”, prezentowanych przez dr. hab. inż. Jacka Wróbla prof. nadzw. ZUT, a także wysłuchali opowieści o „Jeziorze

Szmaragdowym – swoistym klejnocie w koronie szczecińskiego pływającego ogrodu” Natalii Grzybowskiej, studentki kierunku ochrona środowiska.

Nieocenioną rolę w organizacji „Dnia Owada” odegrało Naukowe Koło Entomologów i Terrarystów ZUT z koordynatorem Krzysztofem Demeniukiem oraz wszyscy studenci WKŚiR, którzy z wielkim zaangażowaniem włączyli się w przygotowanie stoisk z owadami i w oprowadzanie zwiedzających.

W czasie Dnia Owada 2012 w holu wydziału prezentowano kierunki studiów: rolnictwo, technika rolnicza i leśna, ogrodnictwo, ochrona środowiska, architektura krajobrazu, gospodarka przestrzenna, gospodarka odpadami i rekultywacja terenów zdegradowanych, zachęcając odwiedzających do zapoznania się z szeroką ofertą edukacyjną uczelni.

*Tekst: Magdalena Dzięgielewska, Urszula Banaś-Stankiewicz
Zdjęcie Karolina Ignaszak*

Porozumienie z kk-electronic Polska

Wydział Elektryczny podpisał porozumienie z kk-electronic Polska Sp. z o.o. – laureatem Nagrody Gospodarczej prezydenta Szczecina w kategorii Firma roku. kk-electronic Polska sp. z o.o. produkuje tablice elektryczne i systemy sterujące, działając w dwóch obszarach. Obszar Energy&Environment zajmuje się systemami sterującymi dla turbin wiatrowych i innych alternatywnych źródeł energii. Obszar ELOGIC to rozdzielnice sterujące, oparte na systemach SCADA dla maszyn i całych zakładów przetwórczych oraz tablice rozdzielcze, bezpiecznikowe i wyłącznikowe (urządzenia do dystrybucji mocy).

Porozumienie przewiduje między innymi wymianę doświadczeń w obszarze innowacji technologicznych oraz współpracę przy rozwiązywaniu istotnych dla obu stron problemów technicznych. Ponadto, firma wspierać będzie wydział m.in. w realizacji programu praktyk studenckich i staży absolwentów oraz prac badawczych i technicznych.

Justyna Jończyk

Świat fantazji

„W świecie fantazji” to tytuł wystawy prac dyplomowych słuchaczy II edycji Podyplomowych Studiów Florystyka, zorganizowanej w czerwcu bieżącego roku na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa ZUT w Szczecinie przy ulicy Juliusza Słowackiego 17. Zaprezentowano duże formy i instalacje florystyczne, awangardowe wiązanki i ozdoby ślubne, pomysłowe i wesołe bukiety dla dzieci.

Droga Biblioteki Głównej ZUT do własnej siedziby

Historia Biblioteki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie ściśle wiąże się z historią dwóch uczelni – Politechniki Szczecińskiej i Akademii Rolniczej w Szczecinie.

W latach 1946–1955 pierwszą powstałą w Szczecinie uczelnią była Akademia Handlowa, przekształcona w 1950 roku w Wyższą Szkołę Ekonomiczną z czterema wydziałami. To ona wraz z utworzoną w 1947 r. Szkołą Inżynierską z pięcioma wydziałami dała początek Politechnice Szczecińskiej w 1955 r. W strukturze nowej uczelni rozpoczęła funkcjonowanie Biblioteka Główna wraz z istniejącymi już na wydziałach trzema bibliotekami wydziałowymi.

Był to załazek przyszłego, jednolitego uczelnianego systemu bibliotecznego-informacyjnego. Biblioteka Politechniki Szczecińskiej otrzymała pomieszczenia na parterze w budynku Wydziału Chemicznego przy ul. Pułaskiego 10, zajmując początkowo powierzchnię 328 m², osiągając docelowo w tym budynku 650 m².

W 1954 r. powstała w Szczecinie kolejna uczelnia Wyższa Szkoła Rolnicza, w strukturze której utworzono Bibliotekę Główną. Pierwszą siedzibę miała na drugim piętrze w gmachu przy ul. Zygmunta Starego 1, a wkrótce przeniosła się do pomieszczeń na parterze budynku rektoratu uczelni przy ul. Janosika 8, gdzie zajmowała powierzchnię około 1000 m².

Biblioteki główne obu uczelni zlokalizowano w budynkach uczelnianych zupełnie nieprzystosowanych do potrzeb bibliecznych, bez sprzętu bibliotecznego, bez etatów i bez ustalonego budżetu.

Oto Ci, od których wszystko się zaczęło:

Guido Reck, Józef Czerni, Alfred Ziętowski, Maria Salomea Wielopolska, Alicja Maciejewicz, Roman Habraszewski, Alfred Wielopolski, Maria Sędzimir, Stanisława Karczewska, Janina Lewandowska-Studnic.

Od 1955 r. Biblioteka Główna PS oraz Biblioteka Główna WSR funkcjonowały w swoich pierwotnych siedzibach. Pomieszczenia przyznane w ciągu kolejnych lat poddawane były licznym adaptacjom i modernizacjom, które przy wzrastającej liczbie użytkowników obu bibliotek na krótko poprawiały warunki pracy bibliotekarzy. Władze PS akceptowały rozbudowywany system centralnego gromadzenia i opracowania zbiorów oraz zdecentralizowane udostępnianie zbiorów poprzez organizację kolejnych czytelni, w przyszłości bibliotek wydziałowych.

W Wyższej Szkole Rolniczej system ten i tworzenie sieci czytelni wydziałowych rozpoczęto w latach siedemdziesiątych.

W latach 60. w Politechnice Szczecińskiej rozpoczęto realizację koncepcji powiększenia powierzchni bibliecznej w planowanym

budynku jednostek międzywydziałowych. Nie poprawiło to jednak sytuacji lokalowej Biblioteki Głównej. W nowym budynku znalazły się pomieszczenia dla nowo powstałych bibliotek: Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, Biblioteki Patentowej, a później także Biblioteki Fizyki i Matematyki. Dalszej rozbudowie ulegał więc system bibliotecznego-informacyjny uczelni (bez Biblioteki Głównej).

W latach 70. powstała koncepcja budowy samodzielnego gmachu dla Biblioteki Głównej PS. Miał stanąć na placu pomiędzy ulicami Sikorskiego i Bohaterów Warszawy. Koncepcja, niestety, upadła.

W 1972 r. Rada Państwa dekretem przemianowała wszystkie Wyższe Szkoły Rolnicze w Polsce na Akademie Rolnicze. W ten sposób utworzono Akademię Rolniczą w Szczecinie z Biblioteką Główną, której siedziba nie uległa zmianie. W systemie bibliotecznego-informacyjnym tej uczelni funkcjonowały wówczas dwie czytelnie wydziałowe, a w systemie bibliotecznego-informacyjnym Politechniki Szczecińskiej – pięć bibliotek wydziałowych.

W kierownictwie obu bibliotek pamiętnie zapisali się: Teresa Jasińska, Sylwia Wróblewska, Tadeusz Cieślak.

W latach 80. w obu bibliotekach w dalszym ciągu rozbudowywano biblioteki i czytelnie na wydziałach i jednostkach międzywydziałowych. Niestety, pogarszała się sytuacja lokalowa bibliotek głównych obu uczelni. Dynamicznie wzrastała liczba użytkowników, odwiedzin i wypożyczeń. W Bibliotece Głównej Politechniki Szczecińskiej utworzono wówczas kolejne cztery biblioteki międzywydziałowe, w Bibliotece Głównej Akademii Rolniczej – dwie.

Kierownictwo Biblioteki Głównej Politechniki Szczecińskiej przejęła w tych latach od dyrektora Jasińskiej Żaneta Flejterska.

W latach 90. nabrała kształtów koncepcja budowy gmachu Biblioteki Głównej Politechniki Szczecińskiej połączonego z aulą, na placu przy al. Piastów, przed budynkiem jednostek międzywydziałowych. Tych planów także nie zrealizowano, z powodu zbyt wysokich kosztów tej inwestycji. W Bibliotece Głównej Akademii Rolniczej udało się wprawdzie w tym czasie pozyskać dodatkowe pomieszczenia na magazyny wypożyczalni, ale nie poprawiło to fatalnej sytuacji lokalowej. W strukturach obu bibliotek powstały natomiast kolejne biblioteki/czytelnie wydziałowe: dwie w Akademii Rolniczej i dwie w Politechnice Szczecińskiej. Poprawił się dostęp użytkowników do zasobów bibliecznych, zwłaszcza że budynki wydziałów i ich biblioteki zlokalizowane były z dala od centrum i siedzib bibliotek głównych. Kierownictwo Biblioteki Głównej Politechniki Szczecińskiej powierzono w tym czasie Annie Grzelak-Rozenberg oraz Annie Łozowskiej, zaś w 2001 r. dyrektorem Biblioteki Głównej Akademii Rolniczej została Anna Nowakowska.

Władze Akademii Rolniczej przygotowały wieloletni plan inwestycyjny na lata 2008–2012, w którym także uwzględniono potrzeby biblioteczne. Samodzielny budynek Biblioteki Głównej Akademii Rolniczej planowano zlokalizować na terenie ograniczonym ulicami: Słowackiego, Papieża Pawła VI i Niemierzyńską, w sąsiedztwie innych budynków uczelnianych. Natomiast kierownictwo Politechniki Szczecińskiej, uchwałą senatu z 28 maja 2007 r., przeznaczyło dotychczasową siedzibę stołówki studenckiej, mieszczącą się przy ul. Ku Słońcu 140, na Bibliotekę Główną Politechniki Szczecińskiej.

Uchwałę tę, będącą fundamentem realizacji nowej siedziby Biblioteki Głównej, przyjęto do realizacji jeszcze przed połączeniem obu uczelni w Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, co nastąpiło w styczniu 2009 r.

Prace związane z adaptacją budynku przy ul. Ku Słońcu 140 i wyposażeniem realizowanego budynku dydaktycznego Wydziału Informatyki i Biblioteki Głównej ZUT na Bibliotekę Główną ZUT w Szczecinie rozpoczęto w drugiej połowie 2009 r. w ramach programu operacyjnego „Infrastruktura i środowisko 2007–2013”.

Prace budowlane zakończono w drugim kwartale 2011 r., zaś od lipca 2011 r. Biblioteka Główna tworzy nowy rozdział swojej historii.

Do nowego budynku jako pierwsze weszły portierki (Anna Lewandowska, Halina Boguszeńska) wraz z nowym kierownikiem obiektu, którego pieczę powierzono nowy budynek uczelni.

Do nowych pomieszczeń przenoszą się pracownicy Oddziału Informacji Naukowej; rozpoczyna się akcja przenoszenia 300 000 wolumenów zbiorów z obu siedzib Biblioteki Głównej (ul. Pułaskiego i Janosika) pod kierunkiem dyrektora Anny Nowakowskiej.

We wrześniu uruchomiono obsługę użytkowników w wypożyczalni, choć trwała jeszcze przeprowadzka obu oddziałów udostępniania zbiorów. Przenoszono także zbiory norm i patentów z Ośrodka Informacji Patentowej i Normalizacyjnej.

W październiku 2011 r. trwał montaż mebli oraz przeprowadzano kolejne oddziały Gromadzenia i Opracowania Zbiorów oraz Sekcję Wypożyczeń Międzybibliotecznych.

W listopadzie 2011 r. przeprowadzają się już wszyscy pracownicy, sekretariat i dyrekcja biblioteki oraz kierownik obiektu.

Na przełomie 2011/2012 r. kończą się prace przygotowujące zbiory do udostępnienia w wolnym dostępie (tworzenie działów i kolekcji, przydział książek do kolekcji i paskowanie całego zasobu bibliotecznego paskami magnetycznymi).

Czas do końca lutego 2012 r. bibliotekarze, informatycy, pracownicy administracji i obsługi wykorzystali na przygotowanie budynku, także pod względem estetycznym, do pełnej obsługi użytkowników, co nastąpiło 27 lutego 2012 r.

Prezentacja obiektu

W budynku o powierzchni 4670 m² mieści się: wypożyczalnia i czytelnia główna z wolnym dostępem do 30 000 wolumenów zbioru najbardziej poczytnych książek, podręczników, czasopism; pięć stanowisk komputerowych, wysokiej jakości skanery dla użytkowników oraz 105 miejsc czytelniczych, informatorium, czytelnia profesorska, oddział Informacji Naukowej z 22 stanowiskami komputerowymi, 45 miejscami czytelnianymi oraz skanerem, stanowisko dla osób słabo widzących, a także trzy kabiny do odsłuchu zbiorów audiowizualnych z pełnym wyposażeniem sprzętowym, a także:

Ośrodek Informacji Patentowej i Normalizacyjnej posiadający Świadcstwo Stosowania Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji – SZBI oraz zapewniający dostęp do zbioru liczącego około 30 000 Polskich Norm i dokumentów normalizacyjnych; dysponujący sześcioma stanowiskami komputerowymi i siedmioma miejscami czytelnianymi.

Polski Komitet Normalizacyjny Dostęp do bazy norm

Od połowy roku do grudnia 2011 r. trwały przygotowania do wdrożenia w Ośrodku Informacji Patentowej i Normalizacyjnej – Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji. W prace zaangażowani byli informatycy i bibliotekarze. W wyniku przeprowadzonego przez Polski Komitet Normalizacyjny audytu, w dniach 12–13 grudnia 2011 r., Ośrodek Informacji Patentowej i Normalizacyjnej uzyskał świadectwo wdrożenia tego systemu zgodnie z PN-ISO/IEC-270001:270007, co zapewnia dostęp elektroniczny do zbioru liczącego około 30 000

Polskich Norm i dokumentów normalizacyjnych. W nowej siedzibie jest też sala wykładowa na 60 osób wraz z pełnym wyposażeniem multimedialnym i kabiną do tłumaczeń symultanicznych.

Magazyny o łącznej powierzchni ponad 750 m² wyposażone są w regały samojezdne do przechowywania książek i czasopism, o maksymalnej pojemności około 600 000 wolumenów pozycji książkowych.

System antykradzieżowy EM Classic 300, firmy Complex, chroni zbiory biblioteczne zabezpieczone paskami magnetycznymi i działa przy wyjściu z czytelni oraz wyjściu z obiektu.

Wieloletnia dyrektorka Biblioteki Głównej Politechniki Szczecińskiej, dr Teresa Jasińska, zwykła używać takiej oto refleksji „Niezależnie od tego ile już dokonaliśmy, zawsze jesteśmy na początku drogi”. Idźmy zatem Ku Słońcu i... ku nowej jakości w bibliotece.

*Tekst Anna Grzelak-Rozenberg
Zdjęcia z archiwum biblioteki*

20 lat współpracy naukowej Polska-Japonia

Międzynarodowe seminarium pt. „Polish-Japanese Seminar on Progress in Photocatalysis and New Carbon Materials under ZUT-Hokkaido and Oita University Cooperation” odbyło się 23 czerwca 2012 r. w budynku „starej chemii” przy ul. Pułaskiego. Seminarium zorganizowali profesorowie: Antoni W. Morawski, Jacek Przepiórski, Beata Tryba i Sylwia Mozia oraz dr Magdalena Janus i dr Agata Markowska-Szczupak z Instytutu Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska ZUT. Referaty wiodące wygłosił prof. Michio Inagaki, em. profesor Hokkaido University oraz prof. Masahiro Toyota z Oita University. Następnie jedenastu doktorantów z ITChNiŚ, zajmujących się tematyką współpracy międzynarodowej, wygłosiło referaty w języku angielskim dotyczące swoich prac doktorskich. Po każdym z referatów odbyła się dodatkowa dyskusja.

Seminarium było podsumowaniem dwudziestoletniej współpracy, rozpoczętej przez prof. Antoniego W. Morawskiego podczas

stażu w Hokkaido University. Następnie długoletnie staże naukowe w Japonii (Aichi Institute of Technology – Toyota, Gunma University, National Institute for Resources and Environment-Tsukuba oraz Oita University) odbyli profesorowie Jacek Przepiórski, Beata Tryba i Sylwia Mozia, co wyraźnie pomogło im w dalszym awansie naukowym. Równocześnie zrealizowano kilka tematów badawczych w ramach kilkunastu projektów. Niektóre z tematów realizowane były dla przemysłu, jak Gun Ei Chemical Industry Co., Ltd, Shimizu Corporation oraz Nippon Chemical Industrial. Rezultatem współpracy badawczej instytutu z różnymi uczelniami i instytucjami naukowo-badawczymi w Japonii jest ponad 150 międzynarodowych publikacji naukowych, w tym 70 publikacji w czasopismach z wysokim Impact Factor. Prof. Jacek Przepiórski jest współautorem patentu japońskiego i posiada doktorat japoński. Ten dorobek naukowy stawia Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie w czołówce krajowych ośrodków naukowych współpracujących z Japonią.

Targi edukacyjne w Berlinie

Na targach edukacyjnych w Berlinie, zorganizowanych od 5 do 6 czerwca br. przez Institut für Talententwicklung, stoisko wystawienne zaprezentowały szczecińskie uczelnie. Pod hasłem „Akademicki Szczecin” ofertę edukacyjną przedstawiły: Akademia Morska, Pomorski Uniwersytet Medyczny oraz Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie. Impreza została przygotowana z myślą o berlińskich maturzystach (przez dwa dni hale targowe odwiedziło ponad 10 tys. osób). Uczelnie szczecińskie promowały przede wszystkim angielskojęzyczne programy nauczania. Ponadto ZUT zachęcał młodych ludzi do wymiany studenckiej w ramach programu ERASMUS. Bardzo dużym zainteresowaniem wśród Polonii berlińskiej cieszyła się też oferta kształcenia w języku polskim. Młodzi ludzie często powtarzali, że myślą o studiach w Polsce i powrocie do kraju. Łącznie przez dwa dni targów stoisko Akademickiego Szczecina odwiedziło kilkaset osób.

*Marcin Gregorczyk
Zdjęcie Kinga Brandys*

Dzień informacyjny dla uczniów

W Bibliotece Głównej przy ul. Ku Słońcu, 30 maja 2012 roku, przedstawiciele wszystkich wydziałów prezentowali ofertę kształcenia na kilkudziesięciu oferowanych przez uczelnię kierunkach. Studenci Wydziału Informatyki przygotowali pokaz sprzętu, który można ciekawie zaprogramować przy wykorzystaniu pokazowych aplikacji, Wydział Ekonomiczny przeprowadził konkurs wiedzy ekonomicznej, a Wydział Budownictwa i Architektury prezentował prace, modele oraz wizualizacje wykonane przez studentów kierunku wzornictwo. Studenci i pracownicy Wydziału Elektrycznego przy swoim stoisku prezentowali m.in. quadcoptera, bioloidy oraz segway'a z klocków LEGO MINDSTORMS.

Marcin Gregorczyk

Czy wiesz co jesz?

Wartość odżywcza ryb i produktów rybnych to temat przewodni IV edycji konkursu żywieniowego „Czy wiesz co jesz?”. W konkursie uczestniczyło siedem czteroosobowych zespołów, mieszkańców domów pomocy społecznych i placówek opiekuńczych z terenu Szczecina. Jury konkursu przewodniczyła dr inż. Zuzanna Goluch-Koniuszy z Zakładu Fizjologii Żywienia Człowieka, a członkami byli dr hab. inż. Grażyna Bortnowska z Katedry Technologii Żywności, dr Beata Bugajska, prezes Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego oraz mgr Marta Giezek, dyrektor MOPR. Poza zadaniami teoretycznymi, przedstawiciele poszczególnych placówek przygotowywali samodzielnie w swoich ośrodkach dowolne potrawy rybne – często na podstawie autorskiego przepisu. Zaprezentowali sposób ich przygotowania oraz omówili wartość odżywczą. Przeprowadzony 27 kwietnia 2012 roku konkurs jest formą prozdrowotnej edukacji żywieniowej wśród osób starszych i chorych oraz terapii zajęciowej.

Rodzinny festyn

Karykturę rektora Włodzimierza Kiernożyckiego wykonała Wioleta Niszcza, studentka I roku studiów II stopnia WBiA architektura i urbanistyka

Pracownicy ZUT i ich rodziny spotkali się 22 czerwca 2012 roku na terenie Akademickiego Ośrodka Jeździeckiego na Osowie, podczas imprezy sportowo-rekreacyjnej "MIXER 2012". Podobnie jak podczas pierwszej edycji Mixera w 2009 r., pogoda dopisała znakomicie, a każdy mógł znaleźć coś atrakcyjnego dla siebie. Mocnym punktem programu była rywalizacja wydziałów o Puchar Rektora. Po podsumowaniu konkurencji sprawnościowych i konkursu wiedzy o uczelni zwyciężył Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa, uzyskując 24 punkty. Pozostałe wyniki:

- Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ex aequo z Wydziałem Kształtowania Środowiska i Rolnictwa – 20 punktów,
- Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz AZS Szczecin – 19 punktów,
- Wydział Ekonomiczny, Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki ex aequo z Wydziałem Technologii i Inżynierii Chemicznej – 16 punktów,
- Wydział Elektryczny – 14 punktów,
- Wydział Budownictwa i Architektury – 13 punktów,
- Wydział Informatyki – 12 punktów,
- Wydział Techniki Morskiej i Transportu – 10 punktów.

Najmłodsi skakali na trampolinie, strzelali z łuku, chodzili na szczudłach, malowali i byli malowani. Można było podziwiać pokazy konne,

przejechać się bryczką, poznać wyposażenie oddziału alianckiego z czasu II wojny światowej, grillować, a także wysłuchać występu zespołów Anvill, Specyficzni i Abba show, a na koniec obejrzeć teatr ogni „Inko gni to”.

Fotorelacja z festynu na okładce.

Koniec zajęć Dutka

Mali studenci III edycji Dziecięcego Uniwersytetu Technologicznego zakończyli 16 czerwca br. swoją edukację. Prawie 300 dzieci odebrało z rąk prof. dr. hab. Jana Bronisława Dawidowskiego dyplomy oraz drobne upominki. Uroczystość odbyła się w Auditorium Maximum na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa.

Zajęcia Dutka trwały cały rok akademicki w 20 grupach. W prowadzenie zajęć zaangażowali się pracownicy ośmiu wydziałów oraz doktoranci, a także pracownicy Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych oraz Ośrodka Szkoleniowo-Badawczego w Zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi.

Dziękujemy wszystkim osobom, które zaangażowały się w prowadzenie zajęć, a byli to:

Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt: dr hab. Ewa Czerniawska, dr inż. Angelika Cieśla, dr inż. Małgorzata Szewczuk, dr Hanna Kulig, dr Beata Matysiak, dr Anna Sammel, mgr inż. Monika Kumalska, mgr inż. Natalia Przybyłowicz, mgr inż. Marta Sulik, mgr inż. Agata Wierzchowska;

Wydział Elektryczny: dr inż. Tomasz Barciński, dr inż. Piotr Cierzniewski, dr inż. Krzysztof Jaroszewski, dr inż. Marcin Wardach, mgr inż. Adam Łukomski;

Wydział Informatyki: dr inż. Piotr Piel, mgr inż. Agnieszka Olejnik-Krugły, mgr inż. Sławomir Wernikowski;

Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki: dr inż. Piotr Pawlukowicz, dr inż. Stanisław Lenart;

Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa: dr inż. Agnieszka Żurawik, dr inż. Piotr Żurawik, dr Renata Gamrat, dr Elżbieta Młynkowiak;

Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa: prof. dr hab. Mariola Friedrich, dr inż. Zuzanna Goluch-Koniuszy, dr inż. Joanna Sadowska, mgr inż. Magdalena Rygielska;

Ośrodek Szkoleniowo-Badawczy w Zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi: mgr inż. Beata Araszkiewicz-Ochota, mgr inż. Barbara Dobrowolska, mgr inż. Wojciech Piątek, mgr inż. Patrycja Rogalska;

Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych: mgr Małgorzata Zajkowska, inż. Andrzej Pauszek, Edyta Szczepaniak;

Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej: dr inż. Joanna Janik, dr inż. Krzysztof Kowalczyk, dr inż. Marta Piątek-Hnat, dr inż. Ryszard Pilawka, dr inż. Ewa Wiśniewska, mgr inż. Michał Rybko, inż. Jagoda Kowalska;

Wydział Techniki Morskiej i Transportu: dr inż. Mariusz Matej-ski, dr Jolanta Sułek.

Bibliotekarze dzieciom i z dziećmi

W ramach IX Ogólnopolskiego Tygodnia Bibliotek bibliotekarze Biblioteki Głównej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, a zwłaszcza pracownicy Biblioteki Wydziału Elektrycznego, czynnie włączyli się do corocznej akcji organizowanej przez Szczeciński Oddział Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich „Bibliotekarze Dzieciom”.

W Bibliotece Głównej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie 7 maja br. odbył się kiermasz, gdzie za symboliczną złotówkę można było kupić wiele ciekawych książek. Działała również kawiarenka oferująca własnoręczne wyroby kulinarne. Cały dochód wraz z dużą ilością maskotek przekazano Krajowemu Towarzystwu Autyzmu Oddział w Szczecinie. Natomiast 15 maja, na zakończenie obchodów Tygodnia Bibliotek, w bibliotece Wydziału Elektrycznego gościła grupa przedszkolaków z Przedszkola Publicznego nr 20, którzy z wielkim zainteresowaniem zapoznali się z pracą bibliotekarza oraz strukturą biblioteki naukowej. Nastąpiła również integracja naszych studentów z przedszkolakami. Studenci demonstrowali nowe komputery, a dzieci na monitorach dotykowych tworzyły swoje prace. W trakcie odwiedzin w bibliotece na przedszkolaków czekała niespodzianka – pokaz robotów przygotowany przez

dr inż. Janusza Paplińskiego z Katedry Sterowania i Pomiarów oraz doktoranta mgr inż. Adama Łukomskiego. Pokaz zrobił olbrzymie wrażenie na dzieciach i mamy nadzieję, zachęcił je do kolejnych odwiedzin na wydziale.

*Tekst Anna Adamowicz
Zdjęcie Joanna Matusiak*

Słoneczne Dni w Ostoi

Słonecznym Piknikiem Rodzinnym, w sobotę 12 maja, zakończyły się w Ośrodku Szkoleniowo-Badawczym w Zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi obchody Europejskich Słonecznych Dni.

Pogoda, choć zmienna, okazała się łaskawa. Goście dopisali, atrakcje i nastroje również. Nie zabrakło konkursów z nagrodami, połowów żółwi, energetycznego koła fortuny i gotowania na kuchni słonecznej. Na chętnych czekały również przejażdżki pojazdem elektrycznym.

Piknik rozpoczął się występem grupy teatralnej z Kołbaskowa. Dzieci z przedszkola Fale zaprezentowały przedstawienie o planetach, a Krasnoludki z przedszkola w Kołbaskowie opowiedziały ekologiczną baśń.

Zachwyciło niekonwencjonalne wykonanie wiersza Jana Brzechwy „Na straganie”, zaprezentowane przez rodziców z przedszkola Fale. Wszystkich kołysała wspaniała muzyka w wykonaniu uczniów Zespołu Szkół w Przecławiu. Część artystyczną zakończył występ

dzieci ze świetlicy środowiskowej w Ostoi oraz prezentacja grupy kabaretowej ze Smolęcina.

Inwestorzy indywidualni mogli pogłębić swoją wiedzę o możliwościach wykorzystania energii słonecznej – instalacjach kolektorów słonecznych i ogniw PV na stoiskach firm Verso i Zielone Ciepło, a informacji o dopłatach do tych inwestycji udzielał pracownicy BOŚ Banku.

Na stoisku warsztatu snycerskiego Walor odbył się pokaz rzeźbienia na żywo, a domowe pierogi i szaszłyki syciły podniebienia obecnych.

Impreza zakończyła się wspólnym uwolnieniem żółtych baloników z życzeniami dla Ziemi.

Organizatorzy dziękują za pomoc wspaniałym wolontariuszom, artystom za wspaniałe występy, wystawcom za wsparcie techniczne, oraz naszym gościom za dobry humor i wspólną zabawę.

Zapraszamy za rok!

*Tekst Patrycja Rogalska
Zdjęcia Maciej Świst*

Edukacja na wakacjach

Ośrodek Szkoleniowo-Badawczy w Zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi, po raz kolejny, organizuje wakacyjne warsztaty edukacyjne – Edukacja na wakacjach.

W tym roku poszerzono ofertę tematyczną o warsztaty przyrodnicze, rękodzieło artystyczne oraz survival. Podczas pięciodniowych turnusów, w godzinach 8–16, dzieci otrzymają profesjonalną opiekę, ciekawy program edukacyjny, smaczne posiłki (drugie śniadanie oraz obiad), napoje, a także mnóstwo dobrej zabawy na świeżym powietrzu. Ośrodek otoczony jest zabytkowym parkiem, ostoją ptaków. Ozdobą parku jest żółwi staw. Jedno z nielicznych w Polsce miejsce bytowania żółwi czerwonych. Dzieci spędzą wakacje jak na wsi – przestrzeń, rozsądna swoboda oraz ciekawy program edukacyjny. Kameralne grupy warsztatowe zapewnią integrację dzieci w grupie oraz indywidualne podejście do każdego dziecka.

Uczestnicy warsztatów przyrodniczych poznają zagadnienia związane z odnawialnymi źródłami energii, sposoby wytwarzania energii oraz jej oszczędzania. Dowiedzą się jak chronić przyrodę, poznają rośliny i gatunki chronione. W planie są także zagadnienia bioróżnorodności oraz odpowiedzialności za zwierzęta dzikie i domowe. Uczestnicy będą obserwować żółwie i debatować nad tym, jak te zwierzęta trafiły do naszego stawu. Wybierzemy się na ekologiczne zakupy oraz zajmiemy się segregacją odpadów. W tematykę wplecione są zajęcia plastyczne, zabawa na świeżym powietrzu, śpiewy przy akompaniamencie gitary oraz minirajd z mapą w parku.

Warsztaty rękodzieła skierowane są do dzieci w wieku 8–12 lat. Będą tworzyć kartki okolicznościowe, pudełka, notesy czy ramki na zdjęcia metodą scrapbookingu, czerpać papier, łowić żółwie, piec chleb. Obejrzą bajki jak za dawnych lat, rozwiną pasje kulinarne oraz stworzą dzieła z materiałów nadających się do recyklingu.

Warsztaty survivalowe przeznaczone są dla młodzieży w wieku 10–12 lat. Zuchy wezmą udział w zajęciach na świeżym powietrzu i dowiedzą się: jak zachować się w lesie, jak przyrządzić posiłek na ognisku, jak posługiwać się busolą i kompasem?

Przewidziane są również gry terenowe z mapą, zajęcia pierwszej pomocy przedmedycznej oraz nauka maskowania w terenie.

Na zakończenie każdego z turnusów odbędzie się wspólne, pożegnane ognisko nad żółwiowym stawem, a każdy uczestnik otrzyma dyplom.

Zapraszamy na wakacje do Ostoi!

Złoty medal Centrum Mechatroniki

W Poznaniu odbyły się kolejne Targi Innowacje Technologiczne Maszyny 2012, w tym salon Nauka dla Gospodarki. Zespół Centrum Mechatroniki, tworzony przez pracowników naukowych wydziałów: Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki oraz Elektrycznego, wystawiający efekty swoich prac badawczych na Targach ITM w Poznaniu od 2006 roku, zanotował kolejny sukces – potwierdzony przez zdobycie Złotego Medalu Międzynarodowych Targów Poznańskich za projekt śruby napędowej zespołu posuwowego obrabiarki (z silnikiem obrotowym

z enkoderem) kompensowanej położeniowo na podstawie modelu termicznego śruby wzdłuż swojej długości. Projekt ten zrealizowano w ramach grantu badawczego „Badanie i korygowanie wpływu cieplnych właściwości obrabiarek na dokładność kształtowania przedmiotów obrabianych”, którym kieruje dr inż. Henryk Maćkowiak z WIMiM. Opracowanie projektu i jego przebadanie nie byłoby możliwe, gdyby nie wyniki nagrodzonego Złotym Medalem MTP w 2009 r. projektu systemu sterowania obrabiarki CNC o otwartej architekturze funkcjonalnej (O.C.E.A.N.), zrealizowanego w ramach projektu badawczego „Opracowanie i badanie prototypu obrabiarkowego zespołu posuwowego z napędami liniowymi sterowanego w dwóch osiach z układu CNC o otwartej architekturze”, którym kierował dr hab. inż. Stefan Domek prof. ZUT.

Gala wręczenia nagród odbyła się 29 maja 2012 r. w Iglicy Targowej Międzynarodowych Targów Poznańskich. Medale wręczali: prezes MTP Andrzej Byrt, podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Dariusz Bogdan oraz przewodniczący Sądu Konkursowego prof. dr hab. Adam Mazurkiewicz, dyrektor Instytutu Technologii Eksploatacji – Państwowego Instytutu Badawczego w Radomiu. Nagrodę odebrali w tym roku dr hab. inż. Mirosław Pajor prof. nadzw. ZUT (WIMiM) oraz dr inż. Krzysztof Pietrusiewicz (WE), kierujący pracami Centrum Mechatroniki.

Krzysztof Pietrusiewicz
Zdjęcie Marek Grudziński

Polscy rybacy w Brukseli

Na forum Komisji Rybołówstwa, Europejskiego Parlamentu w Brukseli, 30 maja br., odbyło się publiczne wysłuchanie opinii, przedstawionej przez prof. dr. hab. Wawrzyńca Wawrzyniaka z Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie w sprawie stanowiska polskich rybaków dotyczącego gospodarki rybackiej na wodach Bałtyku.

Po każdym panelu prowadzono dyskusję dotyczącą poszczególnych wystąpień. Zainteresowania europosłów dotyczyły: akwakultury i jej rozwoju na Bałtyku, ograniczenia połowów i przyłowu oraz selektywności narzędzi połowu, ustalenia równowagi ekologicznej kormoranów i innych organizmów oraz określenie współpracy polskich rybaków z rybakami państw bałtyckich. Polską opinię przyjęto z zaciekawieniem i zrozumieniem.

Prof. Wawrzyniec Wawrzyniak przedstawił stanowiska rybaków, dotyczące zrównoważonej gospodarki rybackiej na wodach Bałtyku, a szczególnie na wodach znajdujących się pod jurysdykcją i kontrolą państwa polskiego. Polscy rybacy opowiadają się za zrównoważoną gospodarką przyrodniczą i rybacką na akwenach wszystkich mórz i oceanów, a szczególnie Bałtyku, na którym są współgospodarzami wraz z innymi rybakami państw bałtyckich. Wyrazem tego jest podpisanie przez najważniejsze polskie organizacje rybackie Polskiego Kodeksu Odpowiedzialnego Rybołówstwa.

Zrównoważona gospodarka rybacka może być prowadzona tylko przez regionalne zarządzanie akwenami, morzami. Wynika to z faktu, że nikt tak dobrze nie zna swoich wód, jak ci którzy na ich brzegu mieszkają i pracują. Polscy rybacy są żywo zainteresowani:

- racjonalną gospodarką zasobami dorsza w Bałtyku, a szczególnie w Głębi Gdańskiej, co wiąże się ze współpracą w tym zakresie z rybakami państw bałtyckich. Popierają wniosek z 2 kwietnia 2012 r. o przyjęcie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/0077(COD), o zmianie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1098/2007, ustanawiającego długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim i połowów tych zasobów. Rozporządzenie dotyczy szczególnie elastycznej polityki zarządzania rybołówstwem oraz dopasowania stanu prawnego do naukowej oceny zmian stanu zasobów w każdym roku;

- racjonalną gospodarką zasobami stad śledzia wiosennego i jesienno-trącego się u polskich wybrzeży, jak również trącego się u wybrzeży szwedzkich. W tym wypadku należy zwrócić szczególną uwagę na ochronę tarlisk i prawidłowy rozwój embrionalny śledzia;

- racjonalną gospodarką zasobami szprota, łososa i ryb płaskich oraz współpracą w tym zakresie, szczególnie z rybakami szwedzkimi i duńskimi.

Polscy rybacy przeciwni są połowom paszowym prowadzonym na Bałtyku, a przynajmniej za ich znacznym ograniczeniem. Połowy te stanowią zagrożenie dla całości funkcjonowania ekosystemu żywych zasobów bałtyckich. Wyrażanie bezkrytyczne zgody na tego typu połowy jest zagrożeniem dla zrównoważonego rybołówstwa bałtyckiego, gdyż narusza zasoby wszystkich gatunków bytujących w Bałtyku i jest główną przyczyną ich przełowienia. Bałtyk jest zbyt małym morzem aby tego typu połowy nie miały wpływu na stan zasobów rybnych. Rybacy uważają, że należałoby bezwzględnie wprowadzić ograniczenia wielkościowe szprota i śledzia, stanowczo ich przestrzegać, a limity i gospodarkę połowową tymi gatunkami pozostawić państwom, przy których stada tych ryb bytują. Intensywna eksploatacja zasobów za pomocą połowów paszowych pozbawia rybaków ryby.

Alternatywą dla tych połowów powinno być zagospodarowanie przyłowu i zakaz wyrzucania martwych ryb do morza. Przyłów może

być zagospodarowany, w zależności od gatunku, dla celów konsumpcyjnych lub paszowych. Zrównoważona gospodarka rybacka opiera się również na ochronie ssaków i ptaków morskich. Humanitarne postępowanie w tym wypadku polega na utrzymaniu każdego gatunku w równowadze ekologicznej. Współpraca wszystkich rybaków z basenu Morza Bałtyckiego powinna nie dopuścić do nadmiernego rozwoju gatunku, który zakłóciłby równowagę ekologiczną – przykładem takiego gatunku na wodach Morza Bałtyckiego może być kormoran. Podobnie należy utrzymać ścisłą współpracę z rybakami bałtyckimi w sprawie gospodarki foką szarą, gdyż ona, w podobny sposób jak kormoran, stała się zagrożeniem dla gospodarki rybackiej.

W sprawach dotyczących narzędzi połowowych, polscy rybacy są za utrzymaniem dotychczasowych narzędzi, stosowanych na Morzu Bałtyckim, oraz za powrotem do połowów pławnicami. Zakaz ich stosowania spowodowany został rzekomą potrzebą ochrony morświna, a dotyczył narzędzi stosowanych daleko od brzegów, gdzie morświny nie bytują.

Ryby uważają również, że należy przeznaczyć środki na wypracowanie nowego sprzętu połowowego, który chroniłby złowioną rybę przed ssakami morskimi i ptakami, jak również chroniłby ssaki i ptaki przed zaplątaniem się w sieciach i ich połowem.

Kryzys światowego rybołówstwa zwraca uwagę polskich rybaków na szczególną ochronę zasobów rybnych i potrzebę prowadzenia zrównoważonej gospodarki rybackiej (przyrodniczej) w taki sposób, aby następowało samoodnawianie się zasobów w morzach i oceanach oraz w Bałtyku, jednocześnie zapewniając trwałą eksploatację żywych zasobów.

Polscy rybacy domagają się sprawiedliwego traktowania przez Unię na równi z rybakami innych państw bałtyckich. niesprawiedliwe traktowanie polskich rybaków to m.in.: nasilone kontrole wyładunków, niedopuszczanie polskich inspektorów rybackich do kontroli statków innych bander, szczególnie Jaszowców, czy brak tolerancji w trakcie kontroli w określaniu wymiarów oczek dla worków T90 oraz Bacoma.

Profesor Wawrzyniak szczegółowo omówił problemy dotyczące Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego 2011/0380 (COD) z 2 grudnia 2011 r.

Wzmianki o rybołówstwie przybrzeżnym w Europejskim Funduszu Morskim i Rybackim pojawiają się wielokrotnie. Najczęściej jednak dotyczą możliwości uzyskania wsparcia z UE na odejście od zawodu rybaka i przekwalifikowania się na inny zawód. Wsparcie UE nastawione jest raczej na minimalizację udziału sektora rybackiego w gospodarce obszarów przybrzeżnych niż na jego maksymalizację.

W nowym funduszu ustawodawca nie przewiduje modernizacji statków i łodzi rybackich, gdyż założeniem jest, że nie wspierając modernizacji floty przyczyniamy się do zmniejszenia nakładu połowowego. Taki pogląd nie zawsze pokrywa się z właściwą intencją ustawodawcy. Rybacy pracują na granicy opłacalności. Fundusz modernizacyjny floty przyczyniłby się do lepszych i bezpieczniejszych połowów, jak również do wypracowania i wdrażania nowych metod w rybołówstwie wspomagających ochronę środowiska. Brak tego funduszu przyczynia się do pogarszania bezpieczeństwa warunków pracy rybaka. Zabraknie również funduszy na wypracowanie nowych metod w rybołówstwie, a dotyczących ochrony środowiska. Modernizacja floty rybackiej, przy zachowaniu wielkości jednostki oraz mocy silnika, nie powinna wpłynąć na zwiększenie nakładów połowowych, a będzie nieodzownym warunkiem bezpieczeństwa pracy na morzu i jego ochrony. Rybołówstwo przybrzeżne należy chronić, gdyż generuje ono znaczną liczbę miejsc pracy, nie stanowi znacznego nakładu połowowego i przy prowadzonej zrównoważonej gospodarce rybackiej nie stanowi zagrożenia dla środowiska.

Oceniając przyłów i rozliczanie się z niego rybaka, przed nauką rybacką staje nowe wyzwanie, nowa jakość oceny zasobów, pracy rybaka i wdrażania nowych metod połowowych. Mając na uwadze zabiegi w akwakulturze stosowanej w prawie zamkniętym Morzu Bałtyckim, należy się skłaniać ku metodom stosowanym w akwakulturze ekstensywnej, tj. wspomagającej rozwój obecnego stanu zasobów przez: ochronę tarlisk, zarybianie rybami obecnie bytującymi w morzu, przyczyniając się różnymi metodami do zmniejszenia zanieczyszczenia morza, gdyż te metody mogą wspomóc intensyfikację produkcji rybackiej i zmniejszyć eutrofizację. Metody stosowane w akwakulturze intensywnej, chów i tucz ryb, przyczynia się do intensyfikacji eutrofizacji morza. Metody te przynajmniej w Morzu Bałtyckim należy wprowadzać umiarkowanie.

W tym zakresie Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie jest przygotowany do praktycznego wdrażania nowych metod i kształcenia kadr w tym kierunku.

Życie rybaka to codzienne obcowanie z przyrodą w ekstremalnych warunkach. Rybacy, żyjąc z rybołówstwa, od wieków kształtują morski ekosystem. Nikt bardziej niż rybak nie jest zainteresowany dobrym stanem zasobów i jego poprawą. Kształtując ekosystem, staje się jego częścią. Chroniąc przyrodę, rybak jest także jej częścią i z tego powodu jemu również przysługuje ochrona, której teraz właśnie potrzebuje. Rybołówstwo bałtyckie w Polsce wymaga szczególnej troski: obywateli, państwa i wsparcia Unii Europejskiej.

O ile w obecnie działającym programie znajdują się rozwiązania korzystne dla nas rybaków, to w nowym Europejskim Funduszu Morskim i Rybackim jest ich, niestety, znacznie mniej. Przeciwnie, widać pogorszenie w stosunku do stanu obecnego. Działania, realizowane w ramach programu PO RYBY 2007–2013, pozwoliły obronić wiele miejsc pracy. Nie niszczyliśmy osiągnięć poprzedniego projektu.

*Tekst Wawrzyniec Wawrzyniak
Zdjęcie Wojciech Kmiecik*

Umowa o współpracy w ramach Santander Universidades

W ramach Globalnych Programów Santander, wspierających polskie uczelnie, 30 marca 2012 roku Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie zawarł umowę o współpracy z WBK S.A. Przedmiotem umowy jest współpraca w zakresie realizacji inicjatyw, programów, projektów lub usług o charakterze akademickim, technologicznym i naukowym, a także zwiększenie dostępności i jakości usług kulturalnych, sportowych kierowanych do społeczności akademickiej uczelni.

Do sieci uczelni partnerskich Santander Universidades w Polsce przyłączyły się już 22 uczelnie. Z Programu Santander Universidades mogą skorzystać studenci, absolwenci, pracownicy naukowcy oraz administracyjni uczelni. Inicjatywa Globalnych Programów Santander ma na celu wspieranie międzynarodowej wymiany studentów, doktorantów i pracowników uczelni, uczestnictwo w programach naukowych, stażach i praktykach w ramach sieci uczelni posiadających umowy o współpracy z Grupą Santander.

Busole Biznesu dla elektryków

Busole Biznesu za 2011 rok rozdano 17 maja bieżącego roku. Nagroda gospodarcza prezydenta Szczecina przyznawana jest od 2006 r. i ma promować najlepsze szczecińskie firmy, działania proinwestycyjne oraz inspirować rozwój przedsiębiorstw i miasta. Nagrody przyznane zostały w czterech kategoriach: Firma roku, Inwestycja, Firma dla Szczecina oraz Innowacja roku.

W kategorii Firma roku zwyciężyła firma kk-electronic Polska Sp. z o.o., z którą Wydział Elektryczny podpisał w maju tego roku porozumienie o współpracy.

Oprócz nagród gospodarczych, przyznano także wyróżnienia za najlepszą pracę doktorską ukierunkowaną na nowoczesne technologie i innowacje, najlepszą pracę magisterską lub dyplomową, ukierunkowaną na nowoczesne technologie i innowacje oraz najlepszą pracę naukową z zastosowaniem komercyjnym.

Elektrycy kilkakrotnie gościli na podium. Inż. Przemysław Makiewicz otrzymał nagrodę za najlepszą pracę dyplomową pt. „Symulacja

wpływu parametrów sekwencji wzbudzającej na wynik obrazowania metodą echa spinowego w rezonansie magnetycznym”. Promotorem pracy jest dr inż. Krzysztof Penkala z Katedry Inżynierii Systemów, Sygnałów i Elektroniki Wydziału Elektrycznego.

Dr inż. Marek Zenker otrzymał nagrodę za najlepszą pracę doktorską pt. „Wpływ struktury oleju i papieru na relaksację dielektryczną kanałów olejowych transformatorów energetycznych”. Promotorem jest dr hab. inż. Jan Subocz prof. nadzw. ZUT z Katedry Elektrotechnologii i Diagnostyki Wydziału Elektrycznego.

Justyna Jończyk

Chór kameralny ambasadorem

Urząd Miasta Szczecin, w uznaniu dorobku artystycznego i osiągnięć w dziedzinie chóralistyki, podjął współpracę z dr hab. Iwoną Wiśniewską-Salamon i Chórem Kameralnym Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, przy projekcie kampanii społecznej „Szczecin z całego serca polecam AMBASADOR”. Od 2000 roku wyróżniane są w ten sposób osoby, które przez swoją działalność i osiągnięcia przyczyniły się do promocji Szczecina. Honorowy tytuł Ambasador Szczecina przyznawany jest m.in. artystom, sportowcom, naukowcom i pisarzom.

Rada Młodych Naukowców

W Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego zainaugurowała swoją działalność Rada Młodych Naukowców trzeciej kadencji. Do rady powołano, przebywającego na stażu w Stanford University, dr. hab. inż. Rafała Rakoczego z Instytutu Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska (Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT). Jednym z jego zadań w obecnej radzie jest identyfikacja istniejących i przyszłych barier rozwoju kariery młodych naukowców, przygotowanie rekomendacji dotyczących instrumentów wspomagania kariery młodych badaczy oraz przybliżanie młodym uczonym mechanizmów finansowania nauki. Zapraszamy do kontaktu z naszym przedstawicielem w Radzie Młodych Naukowców wszystkie osoby zainteresowane optymalizacją rozwoju karier młodych.

Konferencja o patentach

XVII Ogólnopolską Konferencję „Informacja patentowa dla nauki i przemysłu” zorganizował Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej dla radców prawnych, rzeczników patentowych, pracowników naukowych, przedstawicieli ośrodków informacji patentowej i przedsiębiorców. Spotkanie odbywało się w Warszawie od 23 do 24 kwietnia 2012 roku.

Konferencja miała charakter edukacyjny, ukierunkowany na poszerzanie społecznej świadomości i wiedzy w zakresie ochrony własności przemysłowej oraz intelektualnej, a także znaczenia praw wyłącznych dla rozwoju innowacyjnej i konkurencyjnej gospodarki.

Program opracowano z myślą o pracownikach sieci ośrodków informacji patentowej (PATLIB) oraz użytkowników informacji patentowej, reprezentujących środowiska naukowe i przemysłowe.

W pierwszym dniu konferencji odbyło się seminarium „Informacja patentowa w transferze technologii”. Inaugurując konferencję Sławomir Wachowicz, zastępca prezesa Urzędu Patentowego RP, przedstawił osiągnięcia z ostatnich lat działalności UP RP oraz zaprezentował nowe zadania, wynikające z programów współpracy z Europejskim Urzędem Patentowym (EPO).

Mariusz Kondrat, rzecznik patentowy, poruszył tematykę krajowych i międzynarodowych procedur uzyskiwania praw wyłącznych. Zaznaczył, że znaki towarowe odgrywają bardzo ważną rolę wśród kategorii dóbr niematerialnych, które mają wymiar międzynarodowy i dotyczą ich regulacje prawne zarówno krajowe, jak i regionalne czy ogólnosięwiatowe. Wyjaśnił procedurę postępowania rejestracyjnego i ochrony znaków towarowych. Wybór systemu zgłoszenia znaku wiąże się bezpośrednio z terytorialnym zakresem ochrony, jaki chcemy uzyskać. Dla każdego przedsiębiorcy, którego aktualna lub planowana działalność może wykraczać poza terytorium Polski, wybór systemu ochrony ma ogromne znaczenie. Tradycyjnym i jednocześnie nadal podstawowym systemem ochrony znaków towarowych jest system krajowy. W każdym państwie istnieje odpowiednik Urzędu Patentowego, który przyjmuje wnioski o zarejestrowanie znaków.

Rozciągnięcie ochrony znaku poza granice Polski jest możliwe w trojaki sposób:

- przez złożenie osobnych zgłoszeń w każdym kraju,
- za pomocą jednego wniosku złożonego w tzw. systemie madryckim,
- przez złożenie wniosku o rejestrację znaku wspólnotowego.

Zgłoszenie znaku osobno w każdym państwie może być stosunkowo szybkim sposobem uzyskania ochrony, ale z całą pewnością najbardziej kosztownym.

Odwrotna sytuacja występuje przy korzystaniu z systemu madryckiego. System ten pozwala obniżyć koszty zgłoszenia, umożliwiając zgłoszenie znaku w wybranych krajach za pomocą jednego wniosku. Nie trzeba też na etapie składania wniosku korzystać z pomocy pełnomocników.

Z kolei system unijny jest w zasadzie pozbawiony wspomnianych wad. Jest to nie tylko najtańszy sposób uzyskania ochrony na terenie całej Unii Europejskiej, ale również zdecydowanie najszybszy. Jego wadą jest jednak istnienie dużego ryzyka odmowy udzielenia ochrony. Wystarczy bowiem, że w jednym z 27 państw Unii występować będzie znak identyczny lub podobny, a uzyskanie znaku wspólnotowego nie będzie możliwe.

Aleksandra Twardowska, rzecznik patentowy, udzieliła wskazówek jak przygotować dobre zgłoszenie patentowe. We współczesnej gospodarce szczególnie nacisk położono na wzrost i rozwój innowacyjności, osiągany m.in. przez ochronę wyników prac naukowo-badawczych, warunkującą ich efektywne wdrożenie i w konsekwencji uzyskanie wymiernych korzyści ekonomicznych. Podkreśliła, że przedsiębiorstwa mają wiele możliwości wykorzystywania własnych patentów w nowych towarach, procesach lub usługach, osiągając tym samym przewagę konkurencyjną na rynku. Niejednokrotnie udostępnienie nowych technologii następuje w wyniku udzielenia licencji, w takim przypadku są one źródłem korzyści pochodzących z opłat licencyjnych. Zwróciła uwagę, że wynalazkiem może być nowe rozwiązanie

posiadające charakter techniczny, charakteryzujące się poziomem wynalazczym i nadające się do przemysłowego stosowania. Wynalazek może uzyskać ochronę, jeżeli spełnia łącznie cztery cechy. Wyróżnia się cztery kategorie wynalazków: produkty, urządzenia, sposoby, zastosowania. Podkreśliła, że ważne jest, aby przed datą zgłoszenia tego rozwiązania do opatentowania jego istota nie została udostępniona do wiadomości powszechnej w jakiegokolwiek formie, szczególnie w formie publikacji naukowej. W przeciwnym razie ujawnienie istoty wynalazku spowoduje utratę przez wynalazek cechy nowości, od której uzależnione jest przyznanie mu ochrony patentowej. Aleksandra Twardowska wspomniała również o rosnącym zapotrzebowaniu na nowatorskie produkty oraz zwiększającą się konkurencję na rynku, która wywiera olbrzymią presję na innowacyjność przedsiębiorstw. Prawo wyłączne w postaci patentu może mieć ogromne znaczenie dla przedsiębiorstw innowacyjnych. Dzięki opracowaniu wynalazku i zapewnieniu ochrony patentowej można uzyskać: silną pozycję na rynku i przewagę konkurencyjną, wyższe dochody lub zwrot nakładów inwestycyjnych, dodatkowy dochód z licencji lub przeniesienia praw, dostęp do nowych rynków, możliwość uzyskania grantów i/lub zwiększenia funduszy oraz silne narzędzie do podjęcia działań naruszającym pozytywny wizerunek przedsiębiorstwa.

Rzecznik patentowy przypomniała zebranim, że podmiot ubiegający się o ochronę patentową wynalazku powinien zawnioskować podjęcie decyzji, co do terytorialnego zasięgu ochrony. Ochrona wynalazku obejmująca swoim zasięgiem jedynie państwo, z którego pochodzi zgłaszający, okazuje się zazwyczaj niewystarczająca. Dla pełnego zabezpieczenia interesów majątkowych zgłaszającego konieczne jest uzyskanie analogicznej ochrony w innych państwach, szczególnie tych, w których istnieje potencjał rynkowy na wynalazek. Patenty są udzielane przez krajowe urzędy ds. własności przemysłowej, w Polsce przez Urząd Patentowy RP lub urzędy regionalne (np. Europejski Urząd Patentowy). Ochronę wynalazku można uzyskać ponadto w trybie PCT (*Patent Cooperation Treaty*), którym administruje Światowa Organizacja Własności Intelektualnej (*World Intellectual Property Organization* – WIPO). Dokonując jednego zgłoszenia międzynarodowego, można uzyskać ochronę w wybranych przez zgłaszającego państwach świata. Zgłoszenia międzynarodowego w EPO oraz międzynarodowego w WIPO zgłaszający z Polski powinien dokonać za pośrednictwem Urzędu Patentowego RP.

Dokonanie zgłoszenia za granicą w oparciu na procedurach krajowych państw żądanej ochrony jest odpłatne dla zgłaszającego, jeżeli pragnie on uzyskać ochronę w jednym, dwóch lub trzech państwach. W wypadku, gdy zgłaszający jest zainteresowany uzyskaniem ochrony w większej liczbie państw – korzystniejsze dla niego okazuje się zgłoszenie międzynarodowe w trybie PCT lub zgłoszenie europejskie.

Duże zainteresowanie uczestników wzbudził referat profesora Andrzeja Szewca na temat: umów wykorzystywanych w transferze technologii. Andrzej Szewc jest radcą prawnym, specjalizuje się w prawie własności przemysłowej, prawie autorskim oraz prawie administracyjnym. Przedstawił podstawowe rodzaje umów, jakie mogą być stosowane w transferze technologii: umowy o dokonanie i/lub wdrożenie innowacji, umowa licencyjna i licencyjno-wdrożeniowa dotycząca patentu, umowy dotyczące znaków towarowych, umowa o poufne udostępnienie know-how, umowa o wspólności prawa do/lub z patentu, umowa o prace badawczo-rozwojowe, umowa franszyzy, umowy w sprawie dystrybucji, umowy dotyczące praw autorskich, umowa dotycząca usług projektowo-badawczych, umowy dotyczące techniki komputerowej (kontrakty) oraz kombinacje ww. rodzajów umów.

Pewną rolę w transferze technologii zaczynają odgrywać także umowy o sprawowanie zarządu cudzą własnością przemysłową (umowy o oddanie praw własności przemysłowej w zarząd), polegające na powierzeniu zarządu swoimi prawami własności przemysłowej wyspecjalizowanej w tym zakresie jednostce organizacyjnej.

W sesjach popołudniowych przedstawiono dwa wystąpienia. O informacji patentowej dla biznesu mówiła Lidia Żurawowicz z Politechniki Wrocławskiej, natomiast Krystyna Szczepanowska-Kozłowska, profesor na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, poruszyła temat „Wyłączenia w prawie własności przemysłowej”. Pierwszy dzień obrad zakończył panel dyskusyjny ośrodków informacji patentowej, podczas którego omawiano rolę ośrodków w środowisku biznesowym. Dyskusja, którą prowadziła Agnieszka Podrazik z Ośrodka Informacji Patentowej w Akademii Górniczo-Hutniczej, była doskonałą okazją do wymiany doświadczeń między przedstawicielami ośrodków patentowych, ośrodków naukowych i przedsiębiorcami.

Drugi dzień konferencji miał formę praktyczną. Odbyły się warsztaty na temat biznesowego wykorzystania informacji patentowej.

Eksperti Urzędu Patentowego RP przeprowadzili część praktyczną w zakresie analizy informacji patentowej oraz strategii prowadzenia badań patentowych. Ponadto przeprowadzono warsztaty strategii prowadzenia poszukiwań w bazie Global Patent Index (GPI).

Atrakcją była wizyta w rodzinnym domu Marii Skłodowskiej-Curie. W muzeum goście zobaczyli pamiątki rodzinne dotyczące Marii i całej jej rodziny, m.in. korespondencję, dokumenty, rzeczy osobiste, zegar i meble z epoki. Całe życie Marii Skłodowskiej-Curie przedstawiono na fotografiach, z których wiele ma wartość nie tylko dokumentacyjną, ale również artystyczną.

Anna Wiktorska

Ośrodek Informacji Patentowej i Normalizacyjnej

Biblioteka Główna ZUT

Problemy inżynierii rolniczej

Współczesne aspekty inżynierii rolniczej to hasło jubileuszowej XV Międzynarodowej Konferencji Naukowej z cyklu Problemy inżynierii rolniczej, którą zorganizowały Katedra Budowy i Użytkowania Urządzeń Technicznych oraz Katedra Inżynierii Systemów Agrotechnicznych, działające w strukturze Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, jako katedry kierunkowe byłego Instytutu Inżynierii Rolniczej. Konferencja, objęta honorowym patronatem rektora ZUT, odbyła się w hotelu Rybak – Vestina w Międzyzdrojach od 31 maja do 2 czerwca 2012 roku.

Podstawowym celem konferencji była prezentacja osiągnięć badawczych środowiska naukowego inżynierii rolniczej, służących unowocześnieniu rolnictwa oraz ograniczaniu zagrożeń środowiskowych, związanych ze stosowaniem techniki rolniczej, a także wymiana doświadczeń w zakresie realizacji projektów badawczych, współpracy z gospodarką i szukania nowych możliwości uczestniczenia w programach unijnych.

W pierwszym dniu konferencji przedstawiano referaty planarne, z których na szczególną uwagę zasługiwały: „Dochodzenie do prawdy w nauce”, referat wygłosił prof. dr hab. inż. Rudolf Michałek z Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, doktor honoris causa Akademii Rolniczej w Szczecinie, członek rzeczywisty PAN oraz „Korzyści z przynależności Międzynarodowej Organizacji Badań nad Uprawą Gleby (ISTRO) i zakres jej działalności” – prelegentem był John E. Morrison, Jr., Ph.D. z Uniwersytetu Rolniczego w Tennessee (USA).

W kolejnych dniach odbywały się obrady w sekcjach z zakresu: produkcji roślinnej i zwierzęcej, maszyn rolniczych i przemysłu spożywczego oraz energii odnawialnej. Jako novum organizatorzy zaplanowali sesję posterową w formie elektronicznej. Nową formę prezentacji uczestnicy uznali za godną naśladowania. Łącznie wygłoszono 26 referatów oraz zaprezentowano 36 posterów.

Od lewej prof. dr hab. Jan B. Dawidowski – ZUT w Szczecinie; John E. Morrison, Jr, Ph. D. – University of Tennessee USA; prof. dr hab. Ryszard Hołownicki – Instytut Ogrodnictwa w Skierniewicach

W czasie konferencji odbyło się otwarte posiedzenie Komitetu Techniki Rolniczej PAN. Udział w nim wzięli również członkowie komitetu, którzy nie są uczestnikami konferencji, a przyjechali specjalnie na to posiedzenie. Byli to m.in.: prof. dr hab. Adam Krysztofiak z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. dr hab. Leon Kukiełka i prof. dr hab. Ewa Wachowicz z Politechniki Koszalińskiej, oraz prof. dr hab. Andrzej Kwieciński z Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

W konferencji brały udział krajowe ośrodki akademickie: Uniwersytet Rolniczy w Krakowie; Uniwersytety Przyrodnicze w Lublinie, Poznaniu i Wrocławiu; Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie; politechniki: Białostocka, Koszalińska, Opolska i Poznańska; krajowe ośrodki branżowe: Instytut Technologiczno-Przyrodniczy w Falentach z oddziałami w Poznaniu i Warszawie, Państwowy Instytut Badawczy w Puławach, Instytut Ogrodnictwa w Skierniewicach; Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych w Poznaniu oraz akademickie ośrodki zagraniczne: Białoruski Uniwersytet Techniczno-Rolniczy w Mińsku, Czeski Uniwersytet Rolniczy w Brnie i Pradze, Uniwersytet w Tennessee USA. W konferencji uczestniczyły 104 osoby.

Organizatorzy osiągnęli zamierzony cel, zacieśniając współpracę środowiska naukowego inżynierii rolniczej w zakresie rozwiązywania problemów dotyczących modernizacji i rozwoju rolnictwa oraz obszarów wiejskich. Wymieniono osiągnięcia naukowe, a także wskazano preferowane kierunki wykorzystania posiadanego potencjału badawczo-naukowego. Szczególny nacisk położono na zagadnienia związane z wykorzystaniem energii odnawialnej na obszarach wiejskich.

Otwarte posiedzenie Komitetu Techniki Rolniczej PAN prowadzą od lewej prof. dr hab. Ryszard Hołownicki i prof. dr hab. Józef Szlachta

... i sportowe zmagania

Konferencję zwińczył wyjazd integracyjny na pole golfowe do Kołczewa, położonego na wyspie Wolin w odległości 12 km od Międzyzdrojów. Na polu golfowym, o powierzchni 66 ha, przygotowano dla gości naukę gry w golfa, zwaną Akademią Golfa. Trenerzy zaznajomili zebranych ze sprzętem golfowym, podstawowymi uderzeniami, regułami gry i dokonali podziału na grupy turniejowe:

- grupa A – lekcja z trenerem na driving range (konkurs na długość uderzenia),
- grupa B – lekcja z trenerem na chipping green (konkurs „najbliżej dołka”),
- grupa C – lekcja z trenerem na putting green (6-dołkowy turniej).

W międzyczasie następowała zmiana grup na stanowiskach. Efektem końcowym był finał turnieju na putting green, ogłoszenie wyników turniejów i ceremonia wręczenia nagród zwycięzcom, które ufundowała dyrektor hotelu Rybak. I miejsce zajął dr hab. Dariusz Błażejczak z ZUT, który wygrał darmowy weekend w hotelu Vestina w Międzyzdrojach; drugi – prof. dr hab. Sławomir Kurpaska z UR w Krakowie otrzymał szkocką whisky (prawdopodobnie golf jako dyscyplina sportu wywodzi się ze Szkocji), III miejsce zajęła doktorantka Małgorzata Fugol z UR we Wrocławiu. Początkujący golfiści rywalizowali pod hasłem – kto najszybciej wbije piłeczkę do dołka. W tej konkurencji najlepszy był prof. dr hab. Tomasz Dobek z ZUT, drugi dr hab. Maciej Kuboń, prof. nadzw. UR w Krakowie. Pole

Lekcja golfa na chipping green, konkurs najbliższej dołka

golfowe w Kołczewie istnieje od 1993 roku i uchodzi za największe i najpiękniejsze w Europie. Dla wielu uczestników zmagania golfowe były atrakcyjne, tym bardziej, że w Polsce ten rodzaj sportu jest jeszcze mało popularny i zaliczany do dyscyplin elitarnych. Golf był dyscypliną olimpijską w latach 1900 i 1904. Ponownie zagości na XXXI Letnich Igrzyskach Olimpijskich w brazylijskim Rio de Janerio w 2016 r.

*Tekst Anna Górka
Zdjęcia Wiesław Janicki*

Reprogramowalne Układy Cyfrowe RUC'2012

XV Konferencja Naukowa – Reprogramowalne Układy Cyfrowe RUC'2012 odbywała się od 31 maja do 1 czerwca br. na Wydziale Informatyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Konferencja organizowana jest pod patronatem naukowym i auspicjami Międzynarodowego Stowarzyszenia IEEE Poland Section oraz Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Stanowi ona ogólnopolskie forum wymiany informacji i doświadczeń naukowych w zakresie reprogramowalnych układów cyfrowych – od języków i metod opisu i modelowania na różnych poziomach systemu, przez optymalizację i syntezę logiczną, do implementacji

algorytmów i specyficznych funkcji technicznych oraz przykładowych zastosowań. Uznany walorem konferencji jest konsekwentne trzymanie się i umacnianie poruszanej tematyki. Znajduje to wyraz w pracach wielu polskich ośrodków naukowych. W tym roku w spotkaniu uczestniczyli naukowcy m.in. z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Politechniki Białostockiej, Politechniki Łódzkiej, Politechniki Poznańskiej, Politechniki Śląskiej, Politechniki Warszawskiej, Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie, Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Advanced Computer Systems ACS 2012

18 Międzynarodową Konferencję Advanced Computer Systems ACS 2012, od 30 maja do 1 czerwca 2012 roku, zorganizował Wydział Informatyki ZUT we współpracy z Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie, Uniwersytetem Ehime w Japonii oraz Państwowym Uniwersytetem Technologicznym w Kubaniu (Rosja). Celem konferencji była prezentacja najnowszych wyników badań z dziedziny informatyki, głównie z zakresu inżynierii i programowania, bezpieczeństwa i ochrony informacji oraz sztucznej inteligencji. Zaprezentowano wiele interesujących problemów i zagadnień naukowo-badawczych oraz propozycji ich rozwiązań. Szeroko dyskutowano także o możliwościach komercjalizacji prezentowanych wyników badań. Obrady poszczególnych sesji tematycznych w kolejnych dniach konferencji rozpoczynały wykłady inauguracyjne, które w tym roku wygłosili: prof. Akira Imada (Białoruś) – „Intelligent machine? Then how intelligent?”, prof. Gisella Facchinetti (Włochy) – „Ambiguity of fuzzy quantities and a New proposal for their ranking”, prof. Larisa Globa (Ukraina) – „Ontology based approach to Antarctic knowledge portal designing” oraz prof. Jacek Pomykała (Polska) – „Old and new ideas in secure hierarchical systems designs”.

W tegorocznej konferencji wzięło udział 50 gości m.in. z Polski, Japonii, Białorusi, Włoch i Ukrainy, którzy w ramach wystąpień

plenarnych oraz prezentacji podczas sesji tematycznych przedstawili wyniki swoich badań oraz przedyskutowali związane z nimi problemy.

Konferencja jest forum wymiany doświadczeń i informacji na arenie międzynarodowej i okazją do nawiązania kontaktów pomiędzy jednostkami naukowo-badawczymi.

*Tekst Sylwia Hardej
Zdjęcie Paweł Forczmański*

Ryzyko prawne, problemy prawa autorskiego

Zarządzanie treścią w bibliotekach cyfrowych

Podczas seminarium na temat „Zarządzania treścią w bibliotekach cyfrowych – ryzyko prawne, problemy prawa autorskiego”, zorganizowanego 26 czerwca 2012 roku, poruszano kwestie istotne dla bibliotekarzy. W dobie upowszechniania Internetu, głównego środka przekazu i przechowywania informacji, kwestia praw autorskich zamieszczanych tam dzieł jest dla środowiska akademickiego bardzo ważna.

Wykład pt. „Systemy organizacji wiedzy w środowiskach sieciowych” zaprezentowała prof. dr hab. Barbara Sosińska-Kalata z Uniwersytetu Warszawskiego. Przybliżyła pojęcie SOW (systemy organizacji wiedzy), szczególnie SOW w środowisku sieciowym, jako narzędzia służącego do uzyskania dostępu do zapisów wiedzy przez zapewnienie wglądu w konceptualną (tematyczną) strukturę tych zapisów.

Kolejny wykład pt. „Budowanie repozytorium instytucjonalnego” przedstawiły mgr Emilia Karwasinska i mgr Małgorzata Rychlik. Omówiły pojęcie repozytorium jako miejsca uporządkowanego przechowywania dokumentów, z których wszystkie przeznaczone są do udostępniania. Magazyn główny, centralny, powinien być zaprojektowany w taki sposób, aby dostęp do wszystkich jego zasobów był równie łatwy. Niegdyś była to szafa na książki i akta urzędowe. Dziś termin stosowany również w odniesieniu do najrozmaitszych zasobów cyfrowych (baz danych zbioru pakietów czy kodów źródłowych) dostępnych np. w Internecie. Autori utworzyły pierwsze w Polsce repozytorium uczelniane – AMUR (Adam Mickiewicz University Repository). Podzieliły się doświadczeniami zdobytymi w czasie pracy nad projektem oraz efektami funkcjonowania repozytorium. Dzięki poszerzeniu dostępności do efektów badań naukowych przez otwarte archiwa, zwiększa się widoczność dorobku naukowego danej instytucji, bowiem oprogramowania wykorzystywane do budowy repozytorium wyposażone są w mechanizmy pozwalające na indeksowanie zasobów przez światowe wyszukiwarki i platformy projektów Open Access. W wyniku tych działań wzrasta cytawalność pracowników uniwersytetu.

Prelegentki omówiły trzy główne etapy tworzenia repozytorium, ze szczególnym uwzględnieniem wyboru oprogramowania. Godnym polecenia, wg autorek, jest DSpace. Zwróciły uwagę na strategię działań promocyjnych, w tym dbałość o rejestrację nowej platformy w światowych katalogach Open Access. Niemalże miejsca poświęcono również promocji repozytorium wśród naukowców i zachęcaniu ich do umieszczania tam swych prac. Poruszono także kwestię sposobu porozumiewania się z wydawcami.

Mgr Joanna Koźmińska wystąpiła z wykładem pt.: „Proces doboru dokumentów do biblioteki cyfrowej i kontekst prawny: casus Biblioteki Cyfrowej Polskiego Instytutu Antropologii”. Autorka skupiła się głównie na procesie doboru dokumentów do biblioteki cyfrowej. Jest to zbiór obejmujący etnografię, etnologię i antropologię kulturową. Znalazły się tam treści reprezentatywne dla piśmiennictwa etnologiczno/antropologicznego; opracowania badań terenowych, dyskusje i spory teoretyczne, założenia metodologiczne, relacje z wypraw naukowych, recenzje książek; zagadnienia związane z historią, monografie, klasyczne teksty antropologiczne. Nowością z punktu zarządzania treścią stało się wprowadzenie czasopism w taki sposób, aby każdy zawarty w nich artykuł był traktowany jako osobna publikacja, z pełnym opisem bibliograficznym.

Omówiono również problemy z pozyskiwaniem zgód wydawców i autorów publikacji na umieszczenie ich tekstów w przestrzeni internetowej.

Wykład „Indeksowanie tekstów w zasobach bibliotek cyfrowych” przedstawił dr Piotr Malak z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.

Stwierdził, iż dostęp do pełnotekstowej wersji dokumentu pozwala zastosować zaawansowane narzędzia wyszukiwawcze również w treści. W polskich bibliotekach cyfrowych większość dokumentów zapisanych jest w formacie DjVu, dlatego źródłem informacji o treści dokumentów są metadane tworzone podczas wprowadzania zasobu. Wyszukiwanie pełnotekstowe dostępne w polskich bibliotekach cyfrowych dla zasobów DjVu wskazuje tylko dokument zawierający dane hasło wyszukiwawcze. Nie wszystkie przechowywane w tym formacie dokumenty są wyposażone w dodatkową warstwę tekstową eksponowaną w Internecie, co powoduje, że część zasobów bibliotek cyfrowych nadal nie jest indeksowana przez wyszukiwarki sieciowe. Drugim co do wielkości zasobu formatem jest PDF. Pliki w tym formacie są dobrze indeksowane przez wyszukiwarki, ale dla platformy dLibra nie jest to format wiodący.

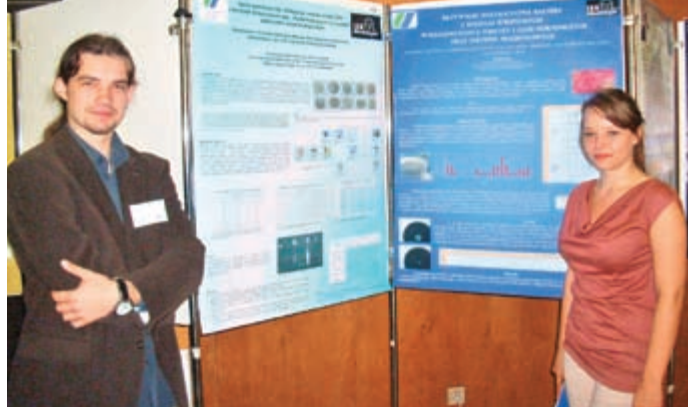
Podobną tematykę podjęła mgr Lidia Derfert-Wolf z Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy w wykładzie „Głęboki Internet a zasoby bibliotek cyfrowych”. Prowadząca zdefiniowała głęboki Internet jako zasoby sieci trudno dostępne dla standardowych wyszukiwarek np. Google, Bing. Ponieważ biblioteki cyfrowe ze względu na swą naturę i formaty stosowane do zapisów danych są głębokim Internetem, wskazała sposoby zwiększenia „widoczności” zasobów.

Adwokat Piotr Łada, dr Henryk Hollender, dr Zofia Zawadzka i Barbara Szczepańska poprowadzili wykład nt. „Problemy prawno-autorskie w bibliotekach cyfrowych”. Omówili prawa autorskie majątkowe, prawa autorskie osobiste, podstawę prawną dygitalizacji, naruszenia praw autorskich oraz ryzyko prawne w kontekście ustawy z 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. W działalności biblioteki cyfrowej ryzyko to mogą wystąpić przy błędnej ocenie statusu dzieła (materiał stanowi lub nie stanowi utworu chronionego prawem autorskim); zamieszczeniu utworu bez dysponowania podstawą prawną (w tym zawarcie umowy z podmiotem nieuprawnionym); braku podstawy do wykorzystania utworu na podstawie tzw. użytku dozwolonego lub przekroczenia granic tego użytku; błędnym uznaniu, iż można wykorzystać fragment utworu (ochrona obejmuje całość utworu). Nowością było traktowanie rozpraw doktorskich jako utworów rozpowszechnionych. Argumentowano, iż wyłożenie pracy do wglądu przed obroną jest jej rozpowszechnieniem. Klóci się to z praktyką stosowaną w Bibliotece ZUT. Z każdym doktorantem zawierana jest osobna umowa, która obejmuje formy udostępniania.

Zadaniem bibliotekarzy jest rozpowszechnianie wiedzy. Są otwarci na nowe formy przekazu, a Internet to narzędzie prawie idealne. Chcą, w miarę możliwości, zwiększać dostępność publikacji naukowych w sieci. Wiąże się to jednak z ryzykiem naruszenia praw autorskich. Środowisko bibliotekarzy jest bardzo wyczulone na te kwestie. Ich działania ukierunkowane są na porozumienie z autorami i wydawcami.

Jednocześnie zachęcamy pracowników naukowych do śmielszego udostępniania swoich prac w otwartych bibliotekach cyfrowych, a szczególnie w naszej, Zachodniopomorskiej Bibliotece Cyfrowej. Dzięki temu zwiększy się widoczność dorobku naukowego uczelni i poszczególnych pracowników naukowych. Zwiększy się również cytawalność prac badawczych, co nie pozostanie bez wpływu na rangę Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego. Daje to możliwość czynnego włączenia się w nurt współczesnej nauki, bo jak wiadomo, nieobecni nie mają racji.

Marzena Gwiaździnska
Biblioteka Główna ZUT

Studenci z kół naukowych na podium

Podczas XVII Międzynarodowej Konferencji Studenckich Kół Naukowych we Wrocławiu, organizowanej przez Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, w maju 2012 roku, studenci ze Studenckiego Koła Naukowego Marketingu PROMAR, reprezentowanego przez Agnieszkę Łuczak i Karolinę Wilusz, zajęli I miejsce w sekcji ekonomicznej oraz otrzymali nagrodę dzięką Wydziału Przyrodniczo-Technologicznego Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Na tej samej konferencji pierwsze miejsce w sekcji popularnonaukowej za pracę pt. „Wirtualny pieniądz – szanse i zagrożenia” otrzymała Agnieszka Burzyńska z Koła Naukowego Ekonomii INWESTOR. Ponadto za pracę pt. „Bankrutujące kraje europejskie – przykład ignorancji czy nieświadomości elit wobec przypadku islandzkiego” studenci Piotr Baran, Michał Cizek i Mateusz Haszto otrzymali nagrodę dzięką.

Opiekunem naukowym Studenckiego Koła Naukowego Marketingu PROMAR jest dr Karolina Ertmańska, a opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Ekonomii INWESTOR – dr Janusz Myszczyszyn. Obydwa nagrodzone koła działają na Wydziale Ekonomicznym ZUT.

Na tej samej konferencji Studenckie Koło Naukowe Fizjologów Żywnienia Człowieka, reprezentowane przez Aleksandrę Łupkowską, Angelikę Heberlej oraz Radosława Grzeszczyka, którzy zajęło I miejsce w sekcji technologicznej za prezentację wyników badań pt. „Ocena wartości indeksu i ładunku glikemicznego oraz wskaźnika aterosklerozy diet 13-letnich dzieci z otyłością wisceralną”. Opiekunem naukowym koła jest dr inż. Zuzanna Goluch-Koniuszy, koło działa na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT.

Wymienione studenckie koła naukowe nagrody zdobywają regularnie, np. SKN Fizjologów Żywnienia Człowieka w ubiegłych latach na tej konferencji uzyskało w 2011 i 2008 r. I miejsce, w 2010 r. II miejsce, w 2009 r. – III.

Członek Studenckiego Koła Naukowego Mikrobiologii i Biotechnologii Stosowanej Maciej Grabowski zajął II miejsce w sekcji biotechnologicznej za referat o możliwości stosowania technik molekularnych w identyfikacji żywności. Studenci z Koła Naukowego Mikrobiologów

zwyciężyli w sekcji biotechnologii. I miejsce za pracę pt. „Ocena adhezji drobnoustrojów chorobotwórczych do nici chirurgicznych wykonanych z różnych materiałów” uzyskała Anna Żywicka, III – za pracę pt. „Aktywność enzymatyczna i przeciwdrobnoustrojowa bakterii z rodzaju *Streptomyces* wyizolowanych z podłoża i ziemi ogrodniczych” zajęła Dorota Peitler.

Również w maju br., podczas odbywającego się w Olsztynie XLI Międzynarodowego Seminarium Kół Naukowych organizowanego przez Uniwersytet Warmiński-Mazurski w Olsztynie, członkowie Studenckiego Koła Naukowego Mikrobiologii i Biotechnologii Stosowanej prezentowali dwa referaty. W sekcji nauk biologicznych Katarzyna Seifert prezentowała pracę pt. „Występowanie psychrotrofowych bakterii z grupy *Bacillus cereus* w glebach z różnych stref klimatycznych”. W sekcji nauk o żywności Maciej Grabowski wygłosił referat pt. „Zastosowanie technik biologii molekularnej w identyfikacji ryb i produktów rybnych”, zdobywając I miejsce. Opiekunem naukowym Studenckiego Koła Naukowego Mikrobiologii i Biotechnologii Stosowanej jest dr inż. Wojciech Sawicki. Koło działa na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT.

Młodzi naukowcy ze Studenckiego Koła Naukowego Mikrobiologów w sekcji nauk biologicznych (Panel Nauk Eksperymentalnych) zajęli: II miejsce – Anna Żywicka za pracę pt. „Antybakteryjne i antyadhezyjne właściwości metali o różnym składzie pierwiastkowym”, a III miejsce – Adrian Augustyniak za pracę pt. „Porównanie metod izolacji genomowego DNA z bakterii *Streptomyces spp*”.

Podczas II Międzynarodowej Sesji Studenckich Kół Naukowych w Krakowie (21–22 maja 2012 r.), organizowanej przez Uniwersytet Rolniczy im. Hugo Kołłątaja w Krakowie, Anna Żywicka ze Studenckiego Koła Naukowego Mikrobiologów zajęła II miejsce za pracę pt. „Adhezja bakterii chorobotwórczych do powierzchni metalowych o różnym składzie pierwiastkowym”. Opiekunem naukowym Studenckiego Koła Naukowego Mikrobiologów jest dr inż. Karol Fijałkowski, koło działa na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT.

Dawid Dawidowicz

Statuetki od studentów

Statuetka PINOKIO przyznawana jest nauczycielom akademickim, cieszącym się dużym autorytetem wśród studentów, dbającym o wiedzę i rozwój młodych ludzi, rozumiejących ich sytuację oraz prowadzący zajęcia w bardzo interesujący sposób oraz osobom, które wykazują się szczególną pomocą oraz przychylnością dla studentów ZUT. Statuetki PINOKIO przyznano po raz drugi. Klub Studentów ZUT wyróżnia osoby, które wykazują się szczególną troską o studenta, dbają o wiedzę i rozwój młodych ludzi, rozumieją trudną sytuację studentów, przeznaczają swój prywatny czas na pomoc studentom lub prowadzą zajęcia w sposób bardzo interesujący. W Klubie PINOKIO, 16 czerwca 2012 roku, odbyła się uroczysta gala wręczenia statuetek PINOKIO 2012. Studenci głosowali na kandydatów w 11 kategoriach:

Człowiek z żelaza, czyli belfer roku – wykładowca, który zdaniem studentów jest najlepszy spośród całej kadry akademickiej. Laureat tej zaszczytnej kategorii posiada rozległą wiedzę, jego wykłady przeprowadzane są w sposób dynamiczny, potrafi zaciekać każdym omawianym przez siebie tematem. Każdy student, który zakończył kurs z tym wykładowcą wie, że naprawdę zgłębił tajniki danej dyscypliny – statuetkę otrzymał dr hab. inż. **Marcin Hołub** z Wydziału Elektrycznego. Opinia studentów: – Wykładowca obdarzony olbrzymim talentem pedagogicznym, potrafi zarówno dobrze wyłożyć wszystkie prawa i zależności dotyczące omawianego tematu, jak również zmotywować

do nauki, co jest rzeczą bezcenną. Ma zdolność egzekwowania i weryfikacji zdobytej wcześniej wiedzy. Nie można powiedzieć, że zajęcia z nim będą łatwe, ale na pewno każdy student wyjdzie z zajęć bogatszy o niezbędną wiedzę z tematu.

Człowiek ze złotym pistoletem, czyli killer roku – wykładowca, który zdaniem studentów jest najostrzejszym spośród całej kadry akademickiej, jego uwadze nie umknie nawet najmniejsze niedopatrzenie w pracy, zauważy i wypunktuje każdy, nawet najmniejszy brak merytoryczny, jak i gramatyczny – dr **Stanisław Ewert-Krzemieniewski** ze Studium Matematyki. Opinia studentów: – *Sprawia, że wszystkich na jego widok oblewa zimny pot. Nawet, gdy go nie widzą, słyszą i czują jego oddech na szyi. Mówi o takich równaniach, że połowa energii na lekcji jest zużywana na zrozumienie, o czym on mówi. Wykorzystuje swoją moc, którą może zabić. Na koniec semestru/roku połowa roku ma dwójki, nieliczni trójki. Czwórki i piątki to gatunek wymarły. Najbardziej zapamiętana historia związana z tym wykładowcą: gdy rozwiązywał ogromną całąkę przed tablicą i nagle wszystko mu się uprościło do paru elementów z równania na całą tablicę, zapytany przez kogoś z tłumu „Z czego to wynika?” powoli odwrócił się i spokojnie odpowiedział: z definicji.*

Co mi zrobisz jak mnie złapiesz, czyli sokole oko – wykładowca z oczami naokoło głowy, przed którym nic się nie ukryje. Właściwie nie wiadomo jak to robi, na sali pełnej ludzi zawsze znajduje tą jedną jedyną, która odważy się skorzystać z zewnętrznej pomocy – dr **Leszek Kaszubowski** z Wydziału Budownictwa i Architektury. Opinia studentów: – *Doktor Kaszubowski przed każdym kolokwium powtarza, że wyłapie wszystkich ściągających. Na pierwszym kolokwium łapie 4 osoby. Na drugim kolokwium 2–3 osoby. Na trzecim kolokwium zasypia.*

Peacemaker, czyli najbardziej sprawiedliwy wśród sprawiedliwych – wykładowca, który jest najbardziej obiektywny, a w swoich ocenach nie kieruje się prywatnymi sympatiami. Laureata tej statuetki charakteryzuje ponadto umiejętność przyznania się do błędu – dr inż. **Krzysztof Penkala** z Wydziału Elektrycznego. Opinia studentów: – *Pan doktor nigdy nie dyskryminuje studentów poprzez niesprawiedliwe zaniżanie ocen, kierując się prywatnymi sympatiami, ponieważ lubi chyba każdego studenta! Zawsze uśmiechnięty. Jego misją na wydziale stała się agitacja na rzecz ERASMUSA. Często i gęsto opowiada o wyjazdach, miejscach do których można się udać, także o korzyściach jakie taki wyjazd może przynieść. Regułą stały się również spotkania z absolwentami, którym się udało. Dbą o to aby jego podopieczni na czas wybrali kierunki swojej przyszłej pracy zawodowej, oraz szalenie im później na tej drodze kibicuje.*

Podróż za jeden uśmiech, czyli najbardziej roześmiany wykładowca. Laureat tej statuetki emanuje pozytywnymi emocjami przez cały rok akademicki, nie powstydzi się opowiedzieć dowcip rozluźniający atmosferę podczas wykładu czy ciężkiego egzaminu – dr inż. **Imed El Fray** z Wydziału Informatyki. Opinia studentów: – *Osoba, u której na zajęciach potrafi rozboleć brzuch. Prócz śmiesznej wymowy, która jest uroczą, sposób zachowania i komunikacja pełnego temperamentu wykładowcy z Bliskiego Wschodu wymuszają szeroki banan na twarzy, i za to go kochamy.*

Złote usta, czyli najbardziej komunikatywny wykładowca. Laureat tej statuetki potrafi udowodnić, że nawet najbardziej zagmatwane definicje są ciągiem logicznych następujących po sobie twierdzeń. Właściwie nie wiadomo, czy to za sprawą systematycznego przekazywania wiedzy czy naturalnych zdolności komunikacyjnych – dr **Cyprian Seul** z Wydziału Budownictwa i Architektury. Opinia

studentów: – *Jak twierdzą studenci, pan doktor jest nie tylko doskonałym mówcą, ale również ma fascynujące poczucie humoru.*

Diabeł ubiera się u Prady, czyli najlepiej ubrany wykładowca. Laureat tej kategorii ma swój styl! Nieobce są mu najnowsze trendy w modzie, bezbłędnie potrafi łączyć ze sobą kolory i zawsze błyszczy na korytarzach uczelni – dr inż. **Krzysztof Jaroszewski** z Wydziału Elektrycznego. Opinia studentów: – *Pan doktor zajmuje się promocją wydziału i jest to właściwa osoba na właściwym miejscu. Ubrany zawsze we wzorowo skrojoną marynarkę, modne dzinsy i dopasowane koszule. To właśnie pan Krzysztof jest ikoną szyku na wydziale i nie jeden student powinien brać z niego przykład.*

Seksmisja, czyli wykładowca, do którego na uczelnianych korytarzach wzdychają studenckie serca, posiadający rozległą wiedzę, zawsze nienagannie ubrany, dobrze zbudowany albo po prostu najbardziej urokliwy z wykładowców – dr inż. **Małgorzata Machowska-Szewczyk** z Wydziału Informatyki. Opinia studentów: – *Jeśli wydział ma co pokazać, to jest to właśnie ta pani doktor. Przyciąga spojrzenia, uwagę i głośnie „ach”, „och” i pogwizdywanie męskiej (i nie tylko) części braci studenckiej.*

Prostudent, czyli osoba potrafiąca utrzymać pozytywną atmosferę podczas wykładu, ćwiczeń lub konsultacji. Laureata tej statuetki cechuje nienaganne podejście do studenta, nie boi się spotkać poza uczelnią, potrafi doradzić w kwestiach dotyczących uczelni, jak i życia osobistego studenta – dr inż. **Jan Bursa** z Wydziału Elektrycznego. Opinia studentów: – *Opiekun wszystkich siatkarzy i siatkarek. Tradycją stała się rekrutacja do drużyny siatkarskiej prowadzona przez pana doktora. Ponadto od dekady każdy rocznik jeździ na jedyną wspólną wycieczkę prosto do elektrowni atomowej. Najlepszym wyznacznikiem przyjaźni pana Jana ze studentami jest fakt, że nie ma tygodnia, w którym nie podejmowałby przychodzącego na herbatę absolwenta.*

Hydrozagadka, czyli najbardziej tajemniczy wykładowca. Laureata tej kategorii cechuje nieprzeniknioność jego umysłu. Nikt nie wie co tak naprawdę dzieje się za drzwiami jego pokoju, wzbudza tym samym zainteresowanie braci studenckiej – prof. dr hab. inż. **Stanisław Gratkowski** z Wydziału Elektrycznego. Opinia studentów: – *Profesor jest osobą nieprzeniknioną. Ogrom jego wiedzy i inteligencji zaskakuje nawet najwybitniejszych studentów. Nigdy nie wiadomo co wymyśli na następnych zajęciach. Cytaty z jego niekonwencjonalnych przemówień są tak zaskakujące i wyjątkowe, że aż licznie i dumnie maszerują na marginesy niejednego studenckiego kajetu celem zapamiętania.*

Kategorię **Pomocna dłoń** utworzono po raz pierwszy z myślą o osobach najważniejszych dla studentów pod koniec sesji, czyli przychylonych panach lub panach z dziekanatu! Wszak każdy student wie, że pomocna dłoń w dziekanacie jest niezbędna w celu pomyślnego zakończenia edukacji, laureata tej kategorii cechuje serdeczne podejście do podopiecznych. Jednak to nie wszystko, jest to osoba pogodna, chętna do udzielenia wszelkich informacji i przede wszystkim rozumiejąca trudną dolę studenta – **Aurelia Kołodziej** z Wydziału Elektrycznego. Opinia studentów: – *Trudno oszacować ilu studentów wyłącznie dzięki pomocy pani Aurelii pomyślnie dobrnęło do końca studiów, kiedy pracowała jeszcze w bibliotece, wszak każdy student wie, że „pani Aurelia to złota kobieta”. Obecnie dzielnie pomaga studentom ukryta w chęściach dziekanatu, co nie zmienia faktu, że wszyscy studenci na przelu ją kochają. Serdecznie dziękujemy!*

Zdjęcia z archiwum Klubu PINOKIO

Studenci na budowie terminalu LNG

Budowę Terminalu LNG w Świnoujściu, mającego w przyszłości służyć głównie do odbierania skroplonego gazu ziemnego transportowanego do Polski drogą morską, 10 maja 2012 roku zwiedziła 40-osobowa grupa studentów S1 i S2 specjalności drogi, ulice lotniska WBIA. Gaz będzie dostarczany do Świnoujścia drogą morską dzięki zastosowaniu specjalnych statków, tzw. gazowców i następnie po regazyfikacji dalej transportowany rurociągami i przekazywany do dwóch zbiorników o pojemności 5 mld Nm³, znajdujących się na stałym lądzie.

Ponieważ grupa była dość liczna, ze względów bezpieczeństwa na budowę falochron weszły cztery oddzielne grupy, każda z pracownikiem firmy budującej falochron. Docelowo długość falochronu osiągnie około 3 kilometrów, obecnie w znacznym stopniu zaawansowane są roboty na drugim kilometrze, na połowie szerokości falochronu ułożono nawierzchnię betonową. Na drugiej części, bezpośrednio stykającej się ze ścianą osłonową od strony morza, tzw. parapetem, położono tylko podbudowę, i to ona służy jako trasa transportowa sprzętu ciężkiego. Parapet na części znajdującej się bliżej lądu będzie miał wysokość około 6 m n.p.m., a w głębi morza stopniowo jego wysokość dojdzie do około 9 m n.p.m.

Studentów specjalności DUL najbardziej interesowały prace budowlane związane z budową nawierzchni betonowej. Obejrzelі małe rościelacze i wykonywanie szczelin dylatacyjnych.

Każdy szczegół faloehronu, nawierzchni oraz sprzętu najpierw szczegółowo omówili opiekunowie, później studenci zadawali pytania o detale i technologię budowy falochronu oraz wykonawstwa nawierzchni

Pośrodku drogi transportowej i zarazem falochronu są studnie rewizyjne, służące do kontroli stanu wnętrza falochronu. W nich dokonywane będą obserwacje szczelności konstrukcji falochronu, przez cały czas poddawane silnej reakcji fal morskich. Dlatego wszystkie studzienki wykonane są w osi falochronu pomiędzy dwoma pasami drogi transportowej.

W ścianie osłonowej wykonano kwadratowe pionowe otwory, służące do zamontowania przyszłych skrzynek energetycznych. Cały falochron będzie w przyszłości oświetlany i będzie miał zamontowane

urządzenia bezpieczeństwa, pomiędzy skrzynkami w specjalnych rurociągach będą ułożone przewody energetyczne. Cztery rurociągi o średnicy około 10 cm znajdują się we wnętrzu ściany oporowej.

Na początku prostego odcinka falochronu znajdzie się właśnie budowana platforma technologiczna stacji pobierania wody morskiej (systemu ORV). Tu będzie pobierana woda morska służąca do ogrzania skroplonego gazu. Do stacji poboru wody ciekły gaz ziemny będzie transportowany z punktu przeładunku rurociągami, znajdującymi się na estakadach.

Po obejrzeniu budowy punktu poboru wody i filarów przyszłej estakady studenci obejrzelі kolejną platformę, tym razem była to budowa stanowiska do rozładunku statków LNG.

Widoczny na zdjęciu po lewej wewnętrzny „parapet” leży znacznie niżej niż zewnętrzny. Ma on jedynie ułożone zbrojenie, jeszcze nie był zalany betonem, trwały prace nad układaniem szalunku. Równocześnie prowadzono prace związane z wykończeniem zewnętrznej ściany falochronu. Studenci widzieli z bliska betonowe części elementów zabezpieczających falochron, przestrzenne bloki o objętości 2,5 m³ i 5 m³.

Po długim marszu po falochronie (około 2 km) zwiedzający dobrnęli do końca ułożonej na falochronie nawierzchni betonowej. Dalej wstęp tylko dla osób pracujących. Studentów zaciekało łącznie już wykonanej części drogi transportowej i tej dopiero zbrojonej, obejrzelіśmy także wykończenie pali wzmacniających wewnętrzny parapet.

Po pracowej części budowlanej przyszedł moment na chwilę oddechu – mały piknik, czyli tradycyjną smażoną kiełbaskę. Najbliższe miejsce do rozpalenia ogniska było w Forcie Gerharda. Tam na możliwość usmażenia kiełbasek trzeba było zasłużyć. Najpierw odbyła się musztra wojskowa, później zwiedzanie fortu, lochów, prochowni, stanowisk bojowych, komór strzelniczych, a w końcu pasowanie na ...kaprala twierdzy i dopiero po tej uroczystości dopuszczenie do ogniska wewnątrz fortu.

Tekst i zdjęcia: Alicja Sołowczuk

„moja – twoja”... czyli jak studenci kłody piłowali

Studentckie Koło Naukowe Agrotechnologii, działające na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, wspólnie z Polskim Towarzystwem Inżynierii Rolniczej Oddział w Szczecinie, zorganizowali 9 maja 2012 roku na wydziale spotkanie z firmą Husqvarna – światowym liderem maszyn do prac leśnych i ogrodniczych. Prezentację sprzętu zapoczątkował wykład Pawła Przywódkiego z Husqvarny pt. „Nowoczesne rozwiązania konstrukcyjne maszyn do pracy w lesie i ogrodzie”. Po wykładzie zorganizowano pokaz nowoczesnych maszyn. Dla studentów kierunku technika rolnicza i leśna, na przekór nowoczesności, przygotowano konkurs pod hasłem „Przerzynka kłody na czas piłą moja – twoja”. Piła o potocznej nazwie „moja – twoja” to nic innego jak zębate stalowe ostrze, zaopatrzone na końcach w dwa drewniane uchwyty służące do przeciągania przez dwie osoby. Zęby piły mają kształt klinowy, zwane są też „wilczymi zębami”. Studenci dostali do przerzynki kłody

o średnicy około 40 cm. Ponieważ był to konkurs na czas, problem polegał na tym, aby jak najszybciej osiągnąć synchronizację ruchów. Nie było to wbrew pozorom takie proste. Piły wyginały się na boki i w pierwszym momencie nic nie wychodziło z cięcia, ale przy aplauzie i dopingu kibiców zespoły konkursowe radziły sobie coraz lepiej, a po chwili było już widać i słyszać równomierne ruchy piły. W efekcie końcowym z sześciu zespołów wyłoniono trzy: pierwsze miejsce zajęli: Michał Kotowicz i Piotr Podgórski, drugie – Hubert Malicki i Kacper Kotłowski, trzecie – Mateusz Marach i Łukasz Maciejczuk. Dla zwycięzców Husqvarna ufundowała nagrody: pilarki, bluzy polar, torby, czapki i inne drobne akcesoria z logo firmy.

Anna Górka

Katedra Inżynierii Systemów Agrotechnicznych;
Zdjęcia: Piotr Borowiak, Kacper Kotłowski

Roboty górą

W maju 2012 r. studenci Wydziału Elektrycznego wzięli udział w dwóch imprezach kół naukowych. Od 15 do 16 maja, na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie, odbyło się XLI Międzynarodowe Seminarium Kół Naukowych. Wydział Elektryczny reprezentowali członkowie Studentckiego Koła Naukowego Inżynierii Biomedycznej Akson (opiekun – dr inż. Krzysztof Penka). Przedstawili tam dwie prace:

- „Wykorzystanie techniki VMRI (Virtual Magnetic Resonance Imaging) w diagnostyce schorzeń nerwu wzrokowego” – inż. Przemysław Makiewicz,
- „System automatycznej transkrypcji dźwięku gitary” – Bartosz Semanycz.

Za pierwsze z tych wystąpień przyznano nagrodę – pierwsze miejsce w panelu nauk matematyczno-informatycznych. Badania prowadzone w SKN Akson i Katedrze Inżynierii Sygnałów, Systemów i Elektroniki WE ZUT przyniosły miejsce na podium również na zeszłorocznym Międzynarodowym Seminarium Kół Naukowych (Przemysław Makiewicz, II miejsce w panelu nauk technicznych).

Elektrycy zaznaczyli swoją obecność również na ogólnopolskim festiwalu robotyki „CybAiRBot 2012”. Była to już dziewiąta edycja zawodów organizowanych przez Koło Naukowe CybAiR (Politechnika Poznańska), podczas których roboty rywalizowały w kilku konkurencjach: walki robotów sumo, Line follower oraz Freestyle.

Na zawodach Wydział Elektryczny ZUT reprezentowała pięciorosłowa drużyna ze Studentckiego Koła Naukowego Robotyki Praktycznej „SKORP” (opiekun – mgr inż. Andrzej Biedka) w składzie:

inż. Bartosz Sidorowicz, inż. Radosław Waldon, Mateusz Spychała, Marek Wołyniec, Marcin Marszałek. Zbudowane przez nich konstrukcje rywalizowały w kategoriach minisumo, sumo oraz Line Follower. Robot o nazwie „Slayer”, zbudowany przez Bartosza Sidorowicza i Radosława Waldona, zajął II miejsce w kategorii minisumo, pokonując przeciwników m.in. z Politechniki Wrocławskiej i Poznańskiej. „CybAiRBot 2012” to już ósmy turniej, na którym reprezentanci Wydziału Elektrycznego zajęli miejsce na podium.

Justyna Jończyk

Zdjęcie Bartosz Sidorowicz

Polub marketing

Polub marketing, czyli o marketingu społecznościowym – to hasło zorganizowanego 21 maja br. na Wydziale Ekonomicznym IV Otwartego Dnia Marketingu. Udział w obchodach wzięło około 80 studentów. Uczestnicy wysłuchali historii czatów, komunikatorów i portali społecznościowych, wykorzystano ich również przez firmy do celów marketingowych, a także obejrzyli filmik będący przestrożą,

jakich błędów lepiej się wystrzegać, korzystając z serwisów społecznościowych. Pierwszą część zakończył konkurs z nagrodami. W drugiej części zorganizowano warsztaty, które przeprowadził Tomasz Nadolny z firmy Projekt PR Gdańsk. Imprezę zorganizowało Studenckie Koło Naukowe Marketingu Promar, które działa na Wydziale Ekonomicznym ZUT. Opiekunem naukowym jest dr Karolina Ertmańska.

*Agnieszka Łuczak
SKN Marketingu Promar*

Studenci na wycieczce

Celem kolejnej wycieczki do zakładu produkcyjnego, na którą wybrali się 15 maja 2012 r. studenci Wydziału Elektrycznego, była fabryka międzynarodowego koncernu, którego trzy czerwone litery ABB – znane polskim elektroenergetykom i automatykom – od kilkudziesięciu lat symbolizują najwyższą jakość, precyzję wykonania i maksymalne zaawansowanie technologiczne. O tym wszystkim mogli przekonać się studenci, zwiedzając fabrykę koncernu w Aleksandrowie Łódzkim. Fabryka Silników Elektrycznych oraz Zakład Energoelektroniki, Napędów Średniego Napięcia i Urządzeń Trakcyjnych to jedno z najnowocześniejszych zakładów produkcyjnych w Polsce, gdzie oprócz silników niskiego napięcia, powstają urządzenia energoelektroniki – przekształtniki średniego napięcia do systemów zasilania instalacji przemysłowych, przetwornice dla farm wiatrowych oraz systemy zasilania dla trakcji elektrycznych i przetwornice dla taboru kolejowego.

W fabryce studenci przesiedzili zaawansowany proces powstawania kilkudziesięciu typów urządzeń o różnych mocach, wielkościach i przeznaczeniu, spełniających najbardziej wyśrubowane normy europejskie. Zobaczyli najnowocześniejsze stanowiska testowe, zaprojektowane specjalnie na potrzeby tej konkretnej produkcji.

Wycieczkę zorganizowano dla studentów III roku kierunku automatyka i robotyka w ramach prowadzonego na Wydziale Elektrycznym projektu „Uatrakcyjnienie procesu kształcenia i zapewnienie wyższej jego jakości na kierunkach: automatyka i robotyka, inżynieria materiałowa, mechanika i budowa maszyn i mechatronika ZUT w Szczecinie”.

*Tekst i zdjęcie
Sebastian Szkolny*

Komputerowy wyścig

Podczas gali w Muzeum Techniki i Komunikacji w Szczecinie ogłoszono nazwiska zwycięzców konkursu programistycznego, zorganizowanego przez firmę Tieto.

Ponad 600 studentów z całego kraju wzięło udział w internetowym teście sprawdzającym wiedzę i umiejętności w zakresie programowania. Do finału, który odbył się w Szczecinie, zakwalifikowano dziewięciu. Zwycięzcę wyłonił wirtualny wyścig samochodowy. W zadaniu finałowym należało napisać program sterujący samochodem i pokonać na torze auta konkurentów. Jury oceniało jakość kodu programów oraz sposób ich prezentacji.

Pierwsze miejsce zajął student Politechniki Śląskiej. Na wysokim, czwartym miejscu uplasował się Jacek Hryniewicz, student II roku studiów II stopnia na kierunku automatyka i robotyka, prowadzonych na Wydziale Elektrycznym ZUT.

Najlepsi młodzi programiści w nagrodę otrzymali sprzęt elektroniczny i oprogramowanie. Będą też mogli odbyć staże w oddziałach firmy Tieto, międzynarodowego koncernu informatycznego.

*Justyna Jończyk
Zdjęcie Tieto*

Kolonie lęgowa pingwinów Adelie, w głębi Polska Stacja Antarktyczna im. Henryka Arctowskiego

Laguna u czoła lodowca ekologii

Antarktyda naszych marzeń

Tak zatytułowana jest wystawa fotograficzna, której wernisaż odbył się 23 czerwca 2012 roku w Galerii Obok Rekina. Galeria mieści się w murach Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa przy ulicy Kazimierza Królewicza 4. Autorami prezentowanych zdjęć są dr hab. inż. Katarzyna Stepanowska prof. nadzw. ZUT oraz dr hab. inż. Arkadiusz Nędzarek. Oboje uczestniczyli w polskich wyprawach antarktycznych, z których, oprócz wyników badań naukowych, przywieźli liczne fotografie dokumentujące piękno tamtejszej przyrody. Wystawa została zorganizowana przez Związek Polskich Fotografów Przyrody (okręg zachodniopomorski).

Wraz z wernisażem, w obecności rektora i władz wydziału, otwarto Antarktyczną Witrynę prezentującą eksponaty i pamiątki związane z badaniami i pobytem pracowników Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa na Antarktyce. Witryna powstała z inicjatywy profesora Juliusza Chojnackiego, który jako pierwszy z naszej uczelni prowadził badania w tym rejonie. Wśród gości wystawy obecni byli polarnicy z WNoŻiR: prof. dr hab. inż. Anna Kołakowska (pierwsza Polka, która spędziła cały rok na Antarktyce), prof. dr hab. inż. Edward Kołakowski oraz prof. dr hab. inż. Kazimierz Lachowicz.

Tekst i zdjęcia Arkadiusz Nędzarek

Polska Stacja Antarktyczna im. Henryka Arctowskiego (wyspa Króla Jerzego, Antarktyka Zach.)

Igła Czajkowskiego, nunatak lodowca ekologii

Otwieramy czwartą galerię

O nowe miejsce ekspozycyjne wzbogacił się Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Przy al. Piastów 42, w budynku „nowej chemii”, otwarto Galerię Alchemik. To już czwarta galeria ZUT, wcześniej powstały: Pro Forma (WBiA, ul. Żołnierska 50), Obok Rekina (WNoŻiR, ul. Kazimierza Królewicza 4) oraz Galeria Biblioteki Głównej (ul. Ku Słońcu 140). W kolorowy „Świat w CrazyPastelu”, 26 czerwca 2012 roku, zaprosił zwiedzających dr hab. inż. Jacek A. Soroka prof. nadzw. ZUT. Na ścianach zawisło 20 nietuzinkowych fotografii przyrody (reprodukcja na czwartej stronie okładki). Jak

powiedział podczas wernisażu autor, powstały one w wyniku przetworzenia w komputerze, wydałoby się, zupełnie nieciekawych zdjęć – to kolor wydobył z nich prawdziwą magię. Zdjęcie robi aparat, ale to fotograf nadaje mu własne piętno, przetwarzając je. Równie magiczne są podpisy pod prezentowanymi fotografiami przyrody.

Jacek Adam Soroka fotografuje od dzieciństwa, już wtedy prze-rabiał zdjęcia czarno-białe na białą-szafirowe czy białą-brązowe, co wiązało się z jego zainteresowaniem chemią. Fotografował początkowo Zorką 4, Zenitem 3M, później Nikonem 70 i 80, a teraz Nikonem D300.

Wystawa w galerii bibliotecznej

W Galerii Biblioteki Głównej odwiedzający to miejsce od czerwca do września 2012 roku obejrzą wystawę „Architektura eksperymentalna” Przemysława Jaworskiego, Michała Piaseckiego i Pawła Rubinowicza. Jak piszą autorzy wystawianych projektów, stały wzrost mocy obliczeniowej komputerów umożliwia wielokrotne powtórzenie nieskomplikowanych procesów. Projektowanie komutacyjne daje możliwość poszukiwania zoptymalizowanych rozwiązań formalnych, funkcjonalnych i konstrukcyjnych.

Wystawa jest próbą rozpoznawania i nowego definiowania pojęcia złożoności formalnej. Ekspozycję stanowi sekwencja, dwuwymiarowych grafik, które w pierwszym odbiorze wydają się być mało związane z architekturą. W rzeczywistości jednak grafika jest tu przede wszystkim pretekstem do podjęcia dyskursu architektonicznego oraz do poszukiwania schematycznego odwzorowania nowej kategorii złożoności. Kontekstem naukowym pomocnym dla odczytania prac oraz niezbędnym dla ich przygotowania jest geometria fraktalna i teoria chaosu deterministycznego. Prezentowane grafiki wygenerowano z zastosowaniem oprogramowania opracowanego przez Pawła Rubinowicza. Mechanizm ich konstrukcji jest oparty na zastosowaniu systemu sprzężenia zwrotnego przekształceń afinicznych, nawiązującego do matematycznej metody IFS (*Iterated Function System*). Choć każda z kompozycji stanowi niezwykle złożony

obraz, to jednak formuła ich budowy została zapisana za pomocą elementarnie prostych i powtarzalnych reguł formowania.

O wystawie napisał dr hab. inż. arch. Zbigniew Paszkowski prof. nadzw. ZUT, że jest to – fascynująca przygoda poznawania rzeczywistości za pośrednictwem matematyki. Zapis matematyczny staje się grafiką, grafika przestrzenią a przestrzeń rzeczywistością.

Kolekcje w Bibliotece Głównej

Biblioteka Główna Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie od października 2011 roku funkcjonuje w nowym gmachu przy ul. Ku Słońcu 140. W nowym budynku znalazły się zbiory bibliotek połączonych uczelni, tj. Biblioteki Głównej Akademii Rolniczej w Szczecinie, mieszczącej się dawniej przy ul. Janosika, oraz Biblioteki Głównej Politechniki Szczecińskiej, mieszczącej się przy ul. Pułaskiego. Przeniesione zostały także zbiory z Magazynu Składowego PS, mieszczącego się dawniej przy ul. Piastów oraz zbiory Ośrodka Informacji Patentowej i Normalizacyjnej, którego siedziba znajdowała się w Budynku Jednostek Międzywydziałowych przy al. Piastów. Zbiory znajdujące się w sieci bibliotek wydziałowych pozostały w swoich dawnych siedzibach.

Przygotowania do tak wielkiego przedsięwzięcia, jakim była przebudowa i adaptacja budynku po dawnej stołówce na nową siedzibę Biblioteki Głównej ZUT, trwały od 2009 r. Już w fazie projektowania zaplanowano nową formę udostępniania i korzystania przez czytelników z zasobów połączonych bibliotek – czytelnicy mają wypożyczalni i czytelnicy wolny dostęp do zbiorów. Działania związane z wyodrębnieniem takiego księgozbioru wymagały opracowania wykazu kolekcji. Opracowywano wykaz kolekcji, ustalając działy główne i poddziały. Przy ustalaniu wykazu uwzględniono istniejący w tym czasie układ działów Czytelnicy Głównej byłej PS, wzbogacony później o klasyfikację UKD dla zbiorów o tematyce rolniczej. Ostateczny kształt przyjętego wykazu kolekcji ustalił zespół Oddziału Opracowania Zbiorów. Przyjęto następujące kryteria:

dla wypożyczalni:

- wolny dostęp tworzą zbiory wydane po 1990 r.;
- skrypty, podręczniki akademickie – niezależnie od roku wydania;
- wieloegzemplarzowość tytułu podzielono na – 50 proc. w wolnym dostępie, 50 proc. zbiorów w magazynie dla zamówień internetowych;

dla czytelnicy głównej:

- w wolnym dostępie zbiory wydane po 1990 r.;
- pojedyncze egzemplarze tytułów, do korzystania na miejscu lub w ramach wypożyczeń krótkoterminowych i nocnych;
- bieżące roczniki wydawnictw ciągłych (gazety, czasopisma).

W przypadku realizacji bieżących zakupów zbiorów, już na etapie opracowania, egzemplarze tego samego tytułu przeznaczone do wolnego dostępu w wypożyczalni i czytelnicy otrzymują jednakowy kod kolekcji i podkolekcji. Wprowadzenie tej zasady ułatwiło czytelnikom orientację w zlokalizowaniu danego tytułu jednocześnie w obu agendach. Zarówno w działach kolekcji, jak i w podkolekcji, zastosowano układ zbiorów alfabetyczny według tytułów.

Ustalono 24 kolekcje, uwzględniając występujące kierunki studiów i specjalizacje na wszystkich wydziałach uczelni. W ramach poszczególnych kolekcji wyodrębniono od kilku do kilkunastu podkolekcji dziedzicznie związanych ze sobą. Założono, iż w zależności od potrzeb czytelników i profili kształcenia, podkolekcje mogą w przyszłości ulegać zmianie polegającej na rozbudowie lub modernizacji.

Przyjęto następujący układ kolekcji:

01. ARCHITEKTURA. SZTUKA. WZORNICTWO PRZEMYSŁOWE
02. BOTANIKA
03. BUDOWNICTWO. INŻYNIERIA LĄDOWA, WODNA, SANITARNA
04. CHEMIA. TECHNOLOGIA CHEMICZNA
05. ELEKTROTECHNIKA. ELEKTROENERGETYKA. ELEKTRONIKA
06. ENCYKLOPEDIA. LEKSYKONY. SŁOWNIKI
07. FIZYKA
08. GEOGRAFIA
09. INFORMATYKA
10. MATEMATYKA
11. MEDYCYN
12. NAUKI BIOLOGICZNE
13. NAUKI EKONOMICZNE
14. NAUKI HUMANISTYCZNE I SPOŁECZNE
15. NAUKA O ŚRODOWISKU
16. NAUKI O ZIEMI
17. NAUKI O ŻYWNOSCI
18. ORGANIZACJA I ZARZĄDZANIE
19. ROLNICTWO
20. TECHNIKA OKRĘTOWA. BUDOWNICTWO OKRĘTOWE
21. TRANSPORT. TECHNIKA ŚRODKÓW TRANSPORTU

22. TECHNOLOGIA BUDOWY MASZYN

23. ZOOLOGIA

24. ZOOTECHNIKA

Pełny wykaz kolekcji wraz z podkolekcjami dostępny jest na stronie WWW katalogu bibliotecznego Aleph <http://aleph.bg.zut.edu.pl>

Przyjęty wykaz składa się z czterocyfrowego numerycznego kodu, rozdzielonego kropką i nazwą własną. Pierwsze dwie cyfry określają numer kolekcji, kolejne dwie cyfry – numer podkolekcji, np. 01.02 – Architektura. Sztuka. Wzornictwo Przemysłowe – Historia architektury; 09.10 – Informatyka – Bazy danych; 16.03 – Nauki o ziemi – Meteorologia. Klimatologia; 24.01 – Zootechnika – Hodowla zwierząt.

Z ogólnej liczby zbiorów 133 116 woluminów w wypożyczalni do wolnego dostępu przeznaczono 12 298. Księgozbiór ten ustawiono na 124 regałach, oznaczonych kodem i nazwą kolekcji z dalszym podziałem na podkolekcje, którym przyporządkowane są poszczególne półki na regale. Pozostała część księgozbioru znajduje się w magazynie i jest udostępniana drogą zamówień internetowych przez katalog biblioteczny. Wszystkie wypożyczenia realizowane przez wypożyczalnię, zarówno zbiorów udostępnionych w wolnym dostępie, jak i zbiorów znajdujących się w magazynie, wypożyczane są studentom ZUT na 120 dni.

Zbiory czytelniane liczą 88 055 woluminów z czego 15 644 stanowi wolny dostęp rozmieszczony na 206 regałach. Czytelnicy mogą korzystać z nich na miejscu – przeglądając, zapoznając się z treścią i dokonując wyboru samodzielnie. Przewidziano także możliwość ich wypożyczenia na noc lub weekend. W Oddziale Udostępniania wydzielono tablice informacyjne z wykazem utworzonych kolekcji.

Przeprowadzono również liczne zmiany w Systemie Bibliotecznym Aleph, utworzono nowe statusy egzemplarzy dla czytelni i wypożyczalni z podziałem na „wolny dostęp” i „magazyn”.

Wprowadzono nowe zmiany do systemu w kategoriach:

- lista podbibliotek, tj. miejsca fizycznego przechowywania egzemplarzy,
- terminy zwrotów dla poszczególnych kategorii czytelników (student/pracownik/pozostali czytelnicy/itd.),
- ilość wypożyczeń,
- historia wypożyczeń egzemplarzy,
- historia transakcji finansowych,
- zawiadomienia wysyłane do czytelników.

Na stronie WWW katalogu bibliotecznego dodana została zakładka wykaz kolekcji oraz kolumna z kodem i nazwą kolekcji z podkolekcją dla zbiorów udostępnianych w wolnym dostępie. Przez interaktywne linki czytelnicy łatwo mogą dotrzeć do tematycznie wyselekcjonowanej

grupy poszukiwanych zbiorów. Dodatkowo nowo utworzone indeksy wyszukiwawcze ułatwiają znalezienie literatury.

Wprowadzenie w Bibliotece Głównej ZUT nowej formy udostępniania zbiorów, jaką jest szeroko pojęty wolny dostęp, w znaczny sposób skróciło drogę czytelników do książek. Przez bezpośredni kontakt z księgozbiorem czytelnicy sami dokonują wyboru interesujących ich pozycji przyporządkowanych do odpowiednio sklasyfikowanych działowo kolekcji. Mają jednocześnie możliwość dotarcia do takich pozycji powiązanych ze sobą tematycznie, o których wcześniej nie wiedzieli. Tak wyeksponowany księgozbiór pozwala na większe i bardziej wszechstronne jego wykorzystanie, aktywizuje czytelników. Wymiernym efektem jest również zaoszczędzenie czasu, który kiedyś przeznaczano na wypełnianie rewersów. Przy tej organizacji zbiorów jest to czynność zbędna, gdyż wszystkie pozycje, nawet te, z których czytelnik korzysta na miejscu, rejestrowane są w systemie bibliotecznym.

Pomimo licznych zalet wolnego dostępu, nie jest on wolny od wad. Główną wadą takiego rozwiązania jest brak możliwości zamawiania tak wydzielonego księgozbioru przez Internet, do czego byli przyzwyczajeni nasi czytelnicy. Istotnym utrudnieniem przy dużej liczbie czytelników jest także ustalenie, kto w danym momencie korzysta z danej pozycji jeszcze przed jej zarejestrowaniem w systemie. Wprowadzony przez bibliotekę nowy sposób organizacji zbiorów wymaga od czytelników także dużej staranności w odkładaniu książek na miejsce oraz od bibliotekarzy znacznie częstszego jego sprawdzania i porządkowania. Pomimo tych zabiegów, zdarzają się sytuacje przestawiania książek lub ich ukrycia przed resztą czytelników. Przy podziale zbiorów w bibliotece na część udostępnianą w wolnym dostępie i część magazynową dochodzić może również do ograniczonych wyborów czytelnicznych, polegających na zawężeniu swoich poszukiwań tylko do części udostępnianej w ramach kolekcji, zapominając o przeważającej części magazynowej.

Tak wielkie przedsięwzięcie, jakim była przeprowadzka do nowej lokalizacji oraz utworzenie wolnego dostępu do zbiorów, a któremu musiała sprostać Biblioteka Główna Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie oraz wszyscy jej pracownicy, zostało docenione przez całe środowisko akademickie. Poprawiły się nie tylko warunki pracy bibliotekarzy i przechowywanych tu zbiorów, ale głównie warunki dla naszych czytelników, które ułatwiają realizację procesu dydaktycznego i samokształcenia.

Barbara Cendrowska
Biblioteka Główna ZUT

Ostatnie konkursy w 7. Programie Ramowym

Skorzystaj ze wsparcia w przygotowaniu wniosku

W lipcu Komisja Europejska ogłosiła jedną z ostatnich transz konkursów w ramach 7. Programu Ramowego (strona http://cordis.europa.eu/home_pl.html, link zaproszenia). Ze względu na silną konkurencję w programach międzynarodowych, dofinansowanie otrzymują tylko dobrze dopracowane projekty, dlatego przygotowania do aplikacji warto rozpocząć jak najwcześniej. Aby przygotować dobry wniosek, należy przede wszystkim dokładnie zastanowić się nad pomysłem oraz przeanalizować dokumentację danego konkursu, w szczególności Programu Pracy (*Work Programme*), w którym znajdują się szczegółowe tematy i zasady realizacji. W procesie przygotowywania wniosku pomoże Regionalny Punkt Kontaktowy Programów Badawczych przy RCIiTT.

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego również motywuje naukowców do aplikowania o środki z KE. Obecnie trwa nabór wniosków w ramach konkursu „Granty na granty – wsparcie polskich koordynatorów w programach badawczych Unii Europejskiej”. Celem konkursu jest wsparcie finansowe polskich jednostek naukowych, które zamierzają stworzyć międzynarodowe konsorcjum i podjąć się koordynacji projektu międzynarodowego (np. 7. PR). Wysokość finansowania w ramach konkursu wynosi do 50 000 zł.

Dział Regionalnego Punktu Kontaktowego Programów Badawczych UE, wychodząc naprzeciw naukowcom z regionu, ogłosił też konkurs pn. „Droga do Siódemki II”, w którym można uzyskać dofinansowanie kosztów podróży związanej ze spotkaniem roboczym konsorcjum projektowego.

Więcej informacji na stronie www.innowacje.zut.edu.pl, zakładka aktualności. Zapraszamy również do kontaktu z konsultantami Działu RPK Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii ZUT.

Zostań ekspertem oceniającym wnioski KE – zwiększ swoją szansę na sukces w programie Horyzont 2020

Osoby, które kiedykolwiek ubiegały się o dofinansowanie badań, innowacji czy wdrożeń są świadome, jak ważna jest praca ekspertów weryfikujących wnioski projektowe. To właśnie od nich zależy, czy dany pomysł otrzyma dofinansowanie, to oni wiedzą jak powinien być skonstruowany prawidłowo wniosek. Ta zasada ma zastosowanie również w przypadku programów unijnych, szczególnie w najbardziej prestiżowych spośród nich – programach ramowych. Jeśli zatem zamierzają Państwo w przyszłości aplikować o środki unijne, warto już teraz poznać „od kuchni” proces przyznawania funduszy przez Komisję Europejską i złożyć swoją aplikację do bazy ekspertów oceniających.

Co prawda wielkimi krokami zbliżamy się do zamknięcia ostatnich już konkursów 7. Programu Ramowego, jednak przed nami kolejny okres budżetowy 2014–2020 i nowy program Horyzont 2020, a wraz z nim aż 80 mld euro na finansowanie badań i rozwoju technologicznego. To, ile z tych pieniędzy zdobędą polskie uczelnie, instytuty i zespoły naukowe, zależy od tego, w jaki sposób przygotowujemy się do konkurowania o pieniądze z puli Horyzontu 2020. Jednym z najskuteczniejszych sposobów zdobycia wiedzy praktycznej jest zostanie ekspertem oceniającym w trwających właśnie konkursach 7. PR i przyszłych konkursach Horyzontu.

Jakie wnioski są oceniane?

Komisja Europejska rokrocznie ogłasza w 7. Programie Ramowym konkursy w ponad 100 tematach, a do każdego z nich wnioskodawcy składają od kilkudziesięciu do nawet trzystu wniosków. Tematy

konkursowe dotyczą różnych dziedzin wiedzy, m.in.: technologii komunikacyjnych i informacyjnych, nanotechnologii, nauk o materiałach, bezpieczeństwa, energii, zdrowia, żywności, biotechnologii, transportu i aeronautyki, nauk humanistycznych i społecznych a także badań zamawianych przez przedsiębiorstwa, współpracy klastrów, rozwoju potencjału badawczego jednostek naukowych oraz indywidualnej kariery naukowej.

Kto może zostać ewaluatorem?

Komisji Europejskiej zależy na tym, aby projekty składane przez konsorcja naukowo-przemysłowe były oceniane przez jak najszersze grono specjalistów, dlatego by ułatwić sobie poszukiwanie odpowiednich kandydatów, stworzyła bazę kandydatów na ekspertów, spośród których wybierani są ewaluatorzy zapraszani do oceny konkretnych konkursów. Kandydaci muszą oczywiście spełniać pewne warunki formalne:

- działać w sferze badawczo-rozwojowej lub gospodarczej – mogą to być zatem nie tylko profesorowie czy doktorzy, ale również osoby, które nie prowadzą badań, ale posiadają wiedzę i doświadczenie w jakiejś dziedzinie nauki czy technologii, a więc przedsiębiorcy, doktoranci czy nawet doświadczeni konsultanci i pracownicy administracyjni;
- dodatkowo osoby takie powinny posługiwać się językiem angielskim w sposób komunikatywny.

Jeżeli chodzi o umiejętności językowe, to KE nie wymaga posiadania certyfikatów. Należy jednak władać językiem w takim stopniu, by w trakcie oceny bez problemów czytać wnioski złożone w wybranej dziedzinie, a także skutecznie (niekoniecznie poprawnym językiem literackim) porozumiewać się z pozostałymi ekspertami. Każdy wniosek oceniany jest bowiem niezależnie przez trzech ekspertów, a ocena końcowa wynika z ustaleń po omówieniu danego projektu z pozostałymi ekspertami.

Czy mam szansę?

KE dąży do ciągłego odnawiania puli ewaluatorów, co przy kilku tysiącach składanych rocznie wniosków oznacza, że przy prawidłowo wypełnionym zgłoszeniu szanse na zostanie wytypowanym do oceny wniosków są spore. Ze względu na znaczną przewagę liczbową mężczyzn w naukach technicznych, szanse kandydatów – kobiet rosną jeszcze bardziej. Ciągły nabór nowych ekspertów nie oznacza, że projekty ocenia się tylko raz – osoby, które w trakcie swojej pracy eksperckiej wykażą się wiedzą i zaangażowaniem, zapraszane są do Brukseli nawet kilka razy w roku.

Co muszę zrobić?

Zatem do dzieła! Złożenie aplikacji kosztuje tylko nieco pracy, a można wiele zyskać. Jedyną drogą do objęcia funkcji eksperta jest rejestracja w bazie znajdującej się na stronie: <https://cordis.europa.eu/emmf7>. Wypełniając formularz zgłoszeniowy, kandydat definiuje swój profil i dziedzinę wiedzy, w której posiada doświadczenie. Określając swój profil warto posługiwać się odpowiednimi słowami kluczowymi, które można odnaleźć w Programach Pracy zamieszczonych w serwisie CORDIS http://cordis.europa.eu/home_pl.html, zakładka dokumenty. Niezwykle istotne jest, aby swój profil opisać z jak największą starannością, bo KE dokonuje wyboru, analizując jedynie zamieszczone w nim informacje. Pamiętajmy też o okresowej aktualizacji danych kontaktowych – w przypadku otrzymania zaproszenia do oceny niedotrzymanie terminu

odpowiedzi jest jednoznaczne z rezygnacją z funkcji eksperta w danym konkursie.

Wyboru ekspertów dokonuje Agencja Wykonawcza ds. Badań (*Research Executive Agency* – REA) lub Komisja Europejska. Po ogłoszeniu konkursu na projekty, REA oraz KE analizują bazę pod kątem tematyki wniosków, jakie mają zostać złożone.

Dlaczego warto?

Uczestniczenie w ocenie wniosków projektowych umożliwia oczywiście zapoznanie się z najnowszymi w Europie trendami badań w swojej dziedzinie nauki. Daje również szansę zdobycia cennego doświadczenia, które można następnie wykorzystać w tworzeniu własnej aplikacji. Praca eksperta daje możliwość nawiązania i rozszerzenia kontaktów z kolegami z innych krajów tak, aby stworzenie międzynarodowej grupy partnerów do własnego projektu nie było problemem. Niebagatelną korzyścią jest oczywiście możliwość wglądu w dziesiątki sporządzonych przez doświadczone zespoły wniosków, podparcia sprawdzonych sposobów planowania i przedstawienia zadań projektu, zarządzania pracami konsorcjum czy wykorzystania rezultatów badań w praktyce. Również zapoznanie się od praktycznej strony z wymaganiami KE oraz wiedza o sposobie pracy, podejściu

Sukces odniesiesz tylko wtedy, gdy sam poszukasz okoliczności, jakie ci odpowiadają. Jeśli nie znajdziesz ich znaleźć, stwórz je sobie.
G.B. Shaw

do oceny i preferencjach innych ekspertów zwiększa szansę na odniesienie sukcesu.

Oprócz wymienionych powyżej korzyści, każdy ewaluator otrzymuje również profity materialne. Wynagrodzenie za jeden dzień pracy to 450 euro. Dodatkowo KE pokrywa koszty podróży do Brukseli, oraz wypłaca ryczałt za nocleg (100 euro) i dietę wynoszącą 92 euro za dzień pracy.

Pomimo tak wielu profitów wynikających z pracy przy ewaluacji wniosków, w panelach eksperckich wciąż brakuje Polaków. Na liście 29 111 ekspertów w latach 2007–2010 znajduje się tylko 961 polskich nazwisk! Zmniejszamy sobie tym samym szansę na pomyślne rozpatrzenie wniosków z polską koordynacją.

Mam nadzieję, że czują się Państwo zachęceni do podjęcia się roli eksperta, bo przecież praca na tym stanowisku to ogromne, cenne doświadczenie. Motywacją do podjęcia odpowiednich kroków niech będą cytowane w ramce słowa Georga Bernarda Shawa.

Katarzyna Podyma-Różak

Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii ZUT

Artykuły sfinansowane ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Uwolnij swoje książki!

Bookcrossing, zwany też uwalnianiem książek, to idea nieodpłatnego przekazywania książek przez pozostawienie ich w specjalnie oznaczonych miejscach. 20 czerwca br. po raz dziewiąty obchodzono ogólnopolskie Święto Wolnych Książek, czyli bookcrossing, i dzielono się książkami. Ta społeczna akcja ma na celu popularyzowanie czytelnictwa. Książki udostępnia się bez jakichkolwiek formalności. Obowiązuje zasada: weź – przeczytaj – podaj dalej.

W pierwszych dniach wiosny w Bibliotece Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT uruchomiono w czytelnich dwie półki bookcrossingu, zachęcając pracowników oraz studentów ZUT do czytania oraz uwalniania własnych książek. Na półkach każdy znajdzie coś dla siebie, oferta książek jest bowiem bardzo zróżnicowana. Zespół Biblioteki WTiCh ZUT zachęca do udziału w akcji i przynoszenia własnych książek do czytelnicy chemicznych.

Półka bookcrossingu w czytelnicy przy ul. Pułaskiego 10 – „stara chemia”

20 000 zł na własną firmę

Zpoczątkiem lipca 2012 roku Wydział Ekonomiczny Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie rozpoczął realizację projektu „Z własną firmą ku przyszłości”. Projekt skierowany jest do osób, które chcą rozpocząć własną działalność gospodarczą na terenie województwa zachodniopomorskiego i spełnią podstawowe kryteria:

- mają status osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy,
- mieszkają na terenie powiatu: wałeckiego, choszczeńskiego, gryfickiego, pyrzyckiego, stargardzkiego, łobeskiego, goleniowskiego, gryfińskiego, kamieńskiego, drawskiego, białogardzkiego, koszalińskiego, sławieńskiego, szczecineckiego lub świdwińskiego,
- ukończyły 18. rok życia.

Dodatkowo na etapie rekrutacji pierwszeństwo będą miały kobiety oraz osoby niepełnosprawne. Projekt zakłada przeprowadzenie

czterech edycji, w każdej po 15 osób. Przewidziano 48 godzin zajęć na temat zakładania własnej firmy i przygotowania biznesplanu. Z każdej grupy 12 osób otrzyma dotację w kwocie do 20 000 zł. Dodatkowo uczestnicy będą mogli uzyskać wsparcie pomostowe w wysokości do 800 zł przez sześć lub 12 miesięcy prowadzenia firmy.

Rekrutacja do pierwszej edycji projektu odbędzie się we wrześniu. Wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszamy do udziału w projekcie.

Szczegółowe informacje:

biuro projektu

ul. Janickiego 31 pokój 110, tel. 91 449 60 44

e-mail: anna.wolkowicz@zut.edu.pl

Doba Sportu 2012

Jak co roku w maju odbyły się całodobowe sportowe zmagania. Kilkuset zgłoszonych zawodników, rywalizujących ze sobą w wielu konkurencjach, mogło zgarnąć niepowtarzalne koszulki oraz wiele innych nagród. W tym roku frekwencja dopisała i zabawa trwała cały dzień, gdyż 16 maja był dniem wolnym od zajęć.

Doba Sportu 2012 rozpoczęła się już 15 maja tradycyjnym meczem władz ZUT z władzami Uniwersytetu Szczecińskiego, który zakończył się naszym zwycięstwem z wynikiem 8:6.

O godzinie 00:01 zaczął się bieg nocny, po którym wszyscy pasjonaci siatkówki udali się do hali przy ul. Tenisowej 33. Zmagania ekip w piłkę siatkową trwały do białego rana, a na tym nie koniec. Już o 7 rano uczestnicy przenieśli się na piaszczyste boisko, by kontynuować zmagania sportowe w promieniach wschodzącego słońca.

Od godz. 8 na zielonym boisku rozpoczęły się mecze piłki nożnej. Dwie godziny później pojawili się chętni do zmierzenia się w sportach siłowych, koszykówce oraz w wiosłowaniu, w międzyczasie odbywał się turniej gry w tenisa. O godzinie 11 wszyscy chętni mogli wziąć udział w grze – popularnej w podstawówce – zbijaku”.

W samo południe prorektor ds. studenckich Jacek Wróbel wręczył nagrody zwycięskim ekipom porannych zmagani sportowych, a w przerwie wystąpiły dziewczyny z sekcji aerobiku. O godz. 12 rozpoczął się mecz siatkówki pracownicy vs. studenci oraz Międzyuczelniany turniej szachowy, godzinę później można było zobaczyć „Pokazowe Jajo”, czyli nic innego jak prezentacja umiejętności uczelnianych rugbyistów.

Kolejnym, i to bardzo niekonwencjonalnym, elementem programu był „Czymkolwiek Jakkolwiek Ślizg”. Na specjalnie przygotowanym do tego celu torze rywalizowano w kilku kategoriach: najdłuższa odległość, najlepsza technika oraz najlepszy strój. Chętnych na powtórkę zapraszamy być może jeszcze w tym roku!

Głównym organizatorem imprezy był Rafał Polak, wiceprezes ds. organizacyjnych KU AZS ZUT, wraz z zarządem: Marleną Lasotą, Justyną Maciejewską, Łukaszem Prusińskim (WTMiT), Tomaszem Okapcem (WIMiM), Pawłem Targoszem (WI), Jakubem Wróblewskim (WE) oraz Karoliną Wysocką (WTiICH), przy wsparciu i współpracy kierownik Studium WFiS Joanny Walczak oraz Samorządu Studenckiego.

Następna Doba Sportu ZUT już w maju przyszłego roku. Do zobaczenia!

*Justyna Maciejewska
KU AZS ZUT*

Brąz w siatkówce plażowej

Na gdańskiej plaży od 25 do 27 maja 2012 roku rozgrywano finał Akademickich Mistrzostw Polski w siatkówce plażowej. Zawodniczki AZS ZUT Aleksandra Miller i Olga Filipiak zakwalifikowały się do niego, po zajęciu piątego miejsca w rozgrywanym, w Pogorzelić półfinale. W finale w Gdańsku startowały 32 pary studentek z całej Polski. Reprezentantki ZUT w ogólnej klasyfikacji Akademickich Mistrzostw Polski zajęły 13. miejsce. W rywalizacji akademickiej

Na zdjęciu od lewej:
trener Zbigniew Pawlak, Karolina Wysocka, Natalia Barczewska, Aleksandra Miller i Olga Filipiak

w siatkówce plażowej prowadzona jest również punktacja drużynowa, do której zaliczane są punkty zdobyte przez wszystkie pary z danej uczelni. Drugą parę AZS ZUT tworzyły Karolina Wysocka i Natalia Barczewska, które jednak nie wywalczyły miejsca dającego prawo gry w finale. Ostatecznie po zsumowaniu punktów zdobytych przez obie pary, AZS ZUT zajęły 3. miejsce w Polsce w kategorii uczelni technicznych.

*Zbigniew Pawlak
Zdjęcie Katarzyna Budniak*

Juwenaliowy turniej tenisa

Z okazji juwenaliów, 16 maja na kortach ZUT przy ulicy Tenisowej, odbył się turniej tenisa dla pracowników ZUT. Do imprezy zgłosiło się ośmiu zawodników, w tym jedna zawodniczka.

Turniej wygrał Zbigniew Pawlak (Studium Wychowania Fizycznego) przed Wiesławem Pasewiczem (Studium Matematyki). Trzecie miejsce zajęła startująca z panami Joanna Banaś (WI), czwarty był Henryk Maćkowiak (WIMiM).

Niestety, już kolejny raz do zawodów nie zgłaszają się panie i z tego powodu nie można przeprowadzić oddzielnego turnieju dla pań.

Zawody zorganizowało Studium Wychowania Fizycznego i Sportu przy współpracy KU AZS ZUT, który w tym samym dniu zorganizował zabawę sportową dla studentów – Doba Sportu.

Tekst i zdjęcia Józef Lemke

Sportowa rywalizacja wydziałów

IV Turniej Wydziałów ZUT rozegrano 24 maja 2012 roku w hali sportowej ZUT przy ul. Tenisowej 33.

W zawodach z każdego wydziału wystartowało po dziewięć osób: pięciu studentów, trzy studentki oraz osoba będąca przedstawicielem władz wydziału. Zawodnicy wystąpili w koszulkach w kolorze określonym w drodze losowania.

Rozegrano siedem konkurencji oraz konkurs na najlepszą drużynę dopingującą swój wydział. Konkurencje to np. mistrz i student – dziekan stał w kole do hula-hoop w określonej odległości od zawodników, trzymając w rękach wiadro, zawodnicy wrzucali do wiadra piłeczki, każdy po trzy rzuty. W przypadku równej liczby piłeczek decydował czas konkurencji. Pozostałe to: przeciąganie liny, podaj ringo, bieg ogrodnika, zakręcona konkurencja, rzut do kosza, sztafeta łączona ze skakankami.

Drużyna WTMiT zdobyła 65 punktów, uzyskując 10-punktową przewagę nad reprezentacją Wydziału Informatyki, 3. miejsce zajął Wydział Ekonomiczny. Skład zwycięskiej drużyny: dr inż. Zbigniew Łosiewicz, Marlena Lasota – kapitan, Joanna Baniak, Jędrzej Jastrzębski, Justyna Maciejewska, Filip Serafiński, Marcin Szawerda, Łukasz Szwak, Wojciech Tuchowski.

Zwycięska drużyna otrzymała okolicznościowy puchar oraz nagrodę pieniężną od rektora ZUT.

ZUT wygrał w nogę

Na Wydziale Wychowania Fizycznego i Promocji Zdrowie US, 16 maja 2012 roku, odbył się mecz halowej piłki nożnej między władzami Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie a Uniwersytetem Szczecińskim. Spieszymy z informacją, iż wygraliśmy! Zdobyliśmy puchar, który ma charakter przechodni. W związku z wygraną, w przyszłym roku organizatorem meczu będzie ZUT.

W skład zwycięskiej drużyny weszli: Danuta Maciejewska, Zbigniew Cygan, Maciej Płatkowski, Łukasz Szlachetko, Jerzy Balejko, Grzegorz Tokarczyk, Krzysztof Kryża, Grzegorz Wojtkun, Tomasz Stawicki.

Akademickie Mistrzostwa Polski w lekkiej atletyce

W Bydgoszczy, na jednym z najnowocześniejszych obiektów sportowych, 18–19 maja 2012 roku zorganizowano Akademickie Mistrzostwa Polski w lekkiej atletyce. Jak co roku nasza uczelnia wystawiła 26-osobową reprezentację studentów i doktorantów. Pomimo żaru lejącego się z nieba, który nie zachęcał do rywalizacji sportowej, żaden z naszych zawodników nie wzbraniał się od startu w zawodach.

Reprezentanci ZUT, przygotowani do zawodów przez trenera Sekcji LA mgr. Zbigniewa Mytkowskiego, rywalizowali i zdobywali punkty w prawie wszystkich konkurencjach: biegach na 100, 200, 400, 800, 1500 m oraz 3000 m; sztafetach 4 × 100 m i 4 × 400 m; rzucie dyskiem i oszczepem, pchnięciu kulą, skoku w dal i wzwyż oraz trójskoku. Uplasowaliśmy się na dziewiątym miejscu w kategorii uczelni technicznych, w ogólnej punktacji kobiet jak i mężczyzn.

W sumie zdobyliśmy siedem medali, w tym dwa w klasyfikacji generalnej: Andrzej Mrozik zajął pierwsze miejsce w pchnięciu kulą zarówno w klasyfikacji generalnej, jak i w uczelniach technicznych, a Adrian Strzałkowski, startujący w skoku w dal, zajął trzecie miejsce w klasyfikacji generalnej i drugie miejsce w uczelniach technicznych.

Reprezentacja ZUT-u w Bydgoszczy

Andrzej Mrozik i Piotr Węgrzyn

Sztafeta 4 × 400 m

Dwa brązowe medale zdobył Piotr Węgrzyn w pchnięciu kulą oraz rzucie dyskiem. Pozytywną niespodziankę sprawiły cztery dziewczyny: Aleksandra Łada, Magdalena Chrzanowska, Paulina Więcek oraz Joanna Baniak, które zdobyły srebro w sztafecie 4 × 100 m. Większość pozostałych zawodników znalazła się tuż za podium, zdobywając jednak cenne punkty.

Sekcja Lekkiej Atletyki serdecznie zaprasza wszystkich studentów oraz doktorantów chcących sprawdzić swoje możliwości fizyczne i zademonstrować wolę walki, do reprezentowania barw naszej uczelni w zawodach w przyszłym roku akademickim.

*Justyna Maciejewska
KU AZS ZUT*

Turniej Piłki Siatkowej Kobiet o Puchar Prezydenta Szczecina

Już po raz 22. rozegrano tradycyjny „majowy” turniej, organizowany przez Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz Klub Uczelniany AZS ZUT. Turniej cieszy się ciągle dużym zainteresowaniem, startowało w nim 12 zespołów, w tym akademickie AZS Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego, AZS Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego, AZS Uniwersytetu Szczecińskiego oraz drużyny amatorskie ze Szczecina, Stargardu Szczecińskiego, Świnoujścia i Polic. Dzięki temu, że w składach uczestniczących zespołów grały także zawodniczki I i II ligi państwowej, poziom meczów był bardzo wysoki. W tegorocznym turnieju zwyciężyła drużyna AZS PUM, 2. miejsce zajęła drużyna AZS ZUT, a 3. zespół Perły Dent. Zawody przebiegały w miłej i przyjaznej atmosferze. Rektor ZUT wręczył zwycięzcom puchary i nagrody oraz przyznał indywidualne wyróżnienia najlepszym zawodniczkom.

Po zakończeniu turnieju kobiet rozegrano turniej mikstów o Puchar Rektora ZUT. Drużyna AZS ZUT zajęła w nim 2. miejsce. Na zdjęciu stoją od lewej: dr Jan Bursa, Magda Soter, Sandra Szczygieł, Natalia Marszałkiewicz, Maria Lichota, Anna Skowronek, Katarzyna Budniak, Olga Filipiak, Kamila Komarnicka, trener Zbigniew Pawlak; siedzą od lewej Justyna Tutur, Anna Anacka, Karolina Wysocka, Natalia Barczewska, Aleksandra Miller.

*Zbigniew Pawlak
Zdjęcie Grzegorz Powążka*

Wypożyczalnia WSR w Szczecinie, 1954 r.

Wypożyczalnia, 1965 r.

Z kart historii Biblioteki Głównej

część I

Zainspirował mnie plik odnalezionych starych zdjęć, gdzieś w czeluściach bibliotecznego magazynu. Fotografie pożółkłe, uszkodzone, zakurzone, zapomniane, jak to się potocznie mówi – nadgryzione zębem czasu. Z zainteresowaniem i wielką uwagą zaczęłam dokładnie je przeglądać. Na pierwszym planie twarze zupełnie nieznane. Na drugim – jakieś pomieszczenia i sprzęty biblieczne. Wreszcie nadeszło olśnienie. Już wiem! Przecież to pomieszczenia mojej biblioteki. Biblioteki dawnej Akademii Rolniczej w Szczecinie. Rozpoznaję pokoje, czytelnię, magazyny. Uruchamiam wyobraźnię i próbuję przenieść widoki z fotografii w niedawne realia. Nie wszystko się zgadza. Pomieszczenia jakby te same, ale – co zrozumiałe – wygląd inny i zastosowanie inne. Dawna wypożyczalnia to pokój, w którym przeprowadzane było skontrum zbiorów bibliotecznych. Dawna czytelnia, to zaplecze czytelnicy głównej przy ul. Janosika 8. Zastrzeżeń najmniejszych nie budzi długi korytarz biblioteczny, który pozostał w niezmienionym kształcie i przeznaczeniu.

Wciąż spokoju nie dawała mi myśl, kto jest na zdjęciach? Rozpytywałam koleżanki, zwłaszcza te z najdłuższym stażem pracy. Niestety, obecnie pracujący bibliotekarze nie rozpoznali nikogo. Jak szybko zatarła się pamięć o tych, którzy kiedyś pracowali. Lata mijają, zmieniają się pracownicy i lokalizacja biblioteki. Wystarczyła zmiana pokoleniowa, jedna, druga, kolejna, i już nikt w bibliotece nie potrafi rozpoznać nikogo na znalezionych fotografiach.

Dlatego z pełną świadomością podejmuję próbę przywołania i utrwalenia wspomnień o faktach i osobach, które odegrały wpływ na formułowanie i kształt obecnej biblioteki ZUT w Szczecinie. Historii

tej części, która kiedyś należała do Biblioteki Głównej Akademii Rolniczej w Szczecinie, mieszczącej się przy ul. Janosika 8.

W minionym półwieczu Akademia Rolnicza przechodziła różne koleje losu, a wraz z nią, również i biblioteka. Uchwała nr 490a Rady Ministrów z 17 lipca 1954 roku powołała do życia Wyższą Szkołę Rolniczą w Szczecinie. Celem nowo powstałej uczelni było podniesienie liczby wysoko kwalifikowanej kadry dla rolnictwa oraz rozwoju, w tym zakresie prac naukowo-badawczych w północno-zachodnich rejonach kraju¹. Pierwszym rektorem został prof. dr hab. Marian Lityński.

W formułowaniu zrębu uczelni, jak też tworzeniu i rozwoju biblioteki, uczestniczy mgr **Stanisława Karczewska**, powołana na stanowisko kierownika, a później dyrektora biblioteki. Funkcję tę pełniła do 1974 r. To jej sylwetce i pracy zawodowej poświęcam pierwszą z trzech części cyklu artykułów poświęconych historii dyrektorów biblioteki AR w Szczecinie.

Rada Państwa 1 października 1972 r. przemianowała Wyższą Szkołę Rolniczą na Akademię Rolniczą w Szczecinie². Rektorem uczelni zostaje doc. dr hab. Edmund Dobrzycki.

Po odejściu na emeryturę ówczesnej dyrektorki mgr Stanisławy Karczewskiej funkcję tę objął mgr Tadeusz Cieślak. Kontynuował rozwój biblioteki, rozwijał wyodrębnione działy biblioteczne, tworzył czytelnie wydziałowe, rozwijał działalność informacyjną i reprograficzną, skomputeryzował czynności biblioteczne. Kierował

¹ Uchwała nr 490a Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1954 r. w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie. M.P. 1954 nr 70 poz. 871.

² Głos Szczeciński 1 X 1972

Czytelnia, lata 60.

Skrzynki katalogowe, lata 60.

jednostką do chwili odejścia na emeryturę w 2001 r.

Historię jego pracy zawodowej przedstawię w drugim cyklu poświęconego historii dyrektorów biblioteki.

Trzecią część poświęcę jego następczyni mgr inż. Annie Nowakowskiej, która rozbuduje infrastrukturę informacyjną i informatyczną, zmodernizuje bibliotekę, nawiąże współpracę z innymi bibliotekami w kraju i regionie i wprowadzi bibliotekę do konsorcjów krajowych i zagranicznych. Funkcję dyrektora biblioteki pełniła do utworzenia 1 stycznia 2009 r. Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie³, który powstał w wyniku połączenia Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz Politechniki Szczecińskiej. W ramach nowo utworzonej uczelni, Anna Nowakowska przejmie obowiązki zastępcy dyrektora ds. organizacji zbiorów, a dyrektorem biblioteki połączonych uczelni zostanie mgr Anna Grzelak-Rozenberg.

Stanisława Jadwiga Ewa Karczewska z Czołowskich, córka Aleksandra i Sylwii z Manolich. Urodzona 8 maja 1914 r. we Lwowie, zmarła 17 maja 1990 r. w Szczecinie. Wywodziła się z inteligencji pracującej, ojciec dr Aleksander Czołowski do 1939 r. był dyrektorem Archiwum i Muzeów Lwowskich miasta Lwowa, matka nie pracowała. Matka zmarła w 1942 r., ojciec zmarł w 1944 r. Absolwentka Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Studia ukończyła w 1939 r., pisząc pracę magisterską pt. „Z dziejów powiatu kałuskiego” i uzyskując dyplom magistra filozofii w zakresie historii o specjalności bibliotekarz-archiwista.

Od 1936 do 1944 r. pracowała w Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich we Lwowie, początkowo jako stypendystka, następnie w charakterze pracownika naukowego i zastępcy kierownika Oddziału Rękopisów. W 1939 r. Zakład Narodowy im. Ossolińskich przejęła Akademia Nauk U.S.S.R. W 1941 r. okupanci hitlerowscy przemianowali na Stadtbibliothek Abt. 2. Pani Stanisława ukończyła cały cykl wykładów na bibliotekoznawczych kursach dla pracowników naukowych bibliotek Lwowa, organizowanych przy lwowskiej bibliotece Akademii Nauk U.S.S.R. Posługiwała się biegle w mowie i piśmie językiem francuskim, łaciną i ukraińskim oraz słabiej rosyjskim i niemieckim. Stan cywilny zmieniła 10 września 1939 r. we Lwowie, wychodząc za mąż za Jerzego Tadeusza Karczewskiego, absolwenta Politechniki Lwowskiej. W czasie wojny był on karmicie-

Stanisława Karczewska, starszy kustosz dyplomowany, dyrektor Biblioteki Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie/Akademii Rolniczej w Szczecinie w latach 1954–1974

lem wszy w Instytucie Badań nad Tyfusem Plamistym i Wirusami⁴, kierowanym przez prof. Weigla⁵ we Lwowie. Po wojnie podjął pracę starszego inspektora kontroli produkcji w Wojewódzkim Biurze Projektów w Szczecinie. Po urodzeniu syna Marcina w 1943 r., nie pracowała zawodowo do 1948 r. W lipcu 1946 r. wraz z rodziną wyjechała z Lwowa do Szczecina.

Od maja 1948 do 20 września 1954 r. pracowała w Wydziale Oświaty, Kultury i Sztuki jako dyrektor Biblioteki Miejskiej w Szczecinie. Rok później bibliotekę połączono z Wojewódzką Biblioteką Publiczną, tworząc Wojewódzką i Miejską Bibliotekę Publiczną. Dyrektorem nowej placówki został Stanisław Badoń.

Stanisława Karczewska od 21 września 1954 r. objęła obowiązki kierownika Biblioteki Głównej Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie, później Akademii Rolniczej w Szczecinie, które pełniła do 30 września 1974 r. Organizowała bibliotekę od podstaw. Zastosowała system centralnego opracowania zbiorów. Taka organizacja

warsztatu naukowego pozwoliła na orientację i eliminację zbędnego dublowania wydawnictw. W niedługim czasie zgromadziła wiele cennych zbiorów wydawnictw krajowych i importowanych podbudowujących prace naukowe w uczelni. Dzięki jej fachowej wiedzy i zdolnościom organizacyjnym skromne początkowo zasoby biblioteczne znacznie się powiększyły.

W latach 1950–1951 była wykładowcą i egzaminatorem na kursach zorganizowanych przez Związek Bibliotekarzy i Archiwistów Polskich dla pracowników bibliotek naukowych.

Od 1957 r. pracę zawodową łączyła z dydaktyczną, prowadząc szkolenia studentów i doradztwo w zakresie bibliografii i metodyki prac naukowych dla magistrantów, asystentów i doktorantów w uczelni. Na zlecenie Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego prowadziła

⁴ W czasie okupacji niemieckiej, jako karmiciele wszy zatrudniani byli, pozbawieni innych środków do życia, liczni lwowscy inteligenci. Zatrudnienie w instytucie dawało specjalną ochronę. Zatrudnieni otrzymywali m.in. dodatkowe przydziały żywności. Legitymacje instytutu stwarzały możliwość swobodnego poruszania się po mieście (w przypadku karmicieli wszy laboratoryjnych istniało uzasadnienie co najmniej dwukrotnego wychodzenia z domu w ciągu dnia). Przez instytut przewinęło się ponad 2000 ludzi (pracowników i karmicieli). Bardzo często o przyjęciu do pracy decydował, poza względami zdrowotnymi, stopień zagrożenia ze strony okupanta.

⁵ Prof. Rudolf Weigl był polskim biologiem, założycielem (jeszcze przed wojną) Instytutu Badań nad Tyfusem Plamistym i Wirusami we Lwowie, prekursorem stosowania wszy, jako zwierzęcia laboratoryjnego do hodowli zarazka tyfusu. Stosował on wszy ludzkie podgatunku *Pediculus humanus corporis*, a także opracowaną przez siebie krzyżówkę laboratoryjną nazwaną *Pediculus vestimenti*.

Katalog biblioteki, lata 70.

Pracownicy Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej, od prawej siedzą: Jan Zarański, Stanisława Karczewska, nieznaną, Stanisława Kilian, Krystyna Kotarska-Zacharewicz, pozostali nieznani

Biblioteczna Narada Wytwórcza, 1950 r., trzecia od lewej – Stanisława Karczewska
(Bibliotekarz Zachodniopomorski 1950, nr 11-122, s. 178–180)

Miejska Biblioteka Publiczna – kurs bibliotekarski, lata 50.

kursy bibliotekarskie różnego stopnia dla bibliotekarzy w mieście i województwie.

Przez dwadzieścia lat (1954–1974) prowadziła kronikę uczelni i uczestniczyła w przygotowaniu materiałów o twórczej działalności Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie. Była współautorką „Bibliografii publikacji pracowników nauki Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie w latach 1954–1969”. Pisała recenzje do *Kwartalnika Historycznego* (1937–1939). Zajmowała się także organizacją wystaw starodruków w Muzeum Pomorza Zachodniego oraz sporządzała różnotematyczne zestawienia bibliograficzne. Wykonywała wiele prac społecznych na terenie Biblioteki Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie.

W 1962 r. zdała egzamin bibliotekarski dla kandydatów na stanowisko bibliotekarza dyplomowanego w Bibliotece Jagiellońskiej w Krakowie, a w marcu 1963 r. rektor WSR w Szczecinie powołał ją na stanowisko kustosa dyplomowanego.

W 1964 r., w myśl Zarządzenia Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego w sprawie struktury organizacyjnej i zasad działania bibliotek, nastąpiło przekształcenie funkcji kierownika na dyrektora Biblioteki Głównej WSR w Szczecinie. Od stycznia 1969 r. zostaje starszym kustoszem dyplomowanym w Bibliotece Głównej Akademii Rolniczej w Szczecinie.

Przez wiele lat pełniła wiele funkcji społecznych, działając w różnych organizacjach i instytucjach: Związku Zawodowym Poligrafiki we Lwowie (1939), Związku Zawodowym Pracowników Naukowych i Szkół Wyższych we Lwowie (1939–1941), Związku Zawodowym Pracowników Samorządu Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej w Szczecinie (1948–1952), Związku Zawodowym Pracowników Kultury w Szczecinie (1952–1954), Związku Bibliotekarzy i Archiwistów Polskich – przewodnicząca Wojewódzkiego Koła Szczecin (od 1954 r. Stowarzyszeniu Bibliotekarzy Polskich (1948–1974), Komisji

Oświaty i Kultury w Szczecinie (1951–1954), Kolegium Orzekającym Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Szczecinie (1951–1954), Miejskiej Radzie Czytelnictwa i Książki w Szczecinie (1953–1954), Lidze Kobiet w Szczecinie (1948–1954), Towarzystwie Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Szczecinie (1949–1954), Lidze Przyjaciół Żołnierza w Szczecinie (1950–1954), Miejskiej Radzie Narodowej w Szczecinie (1951–1954, 1960–1964), Komisji Oświaty i Kultury Miejskiej Rady Narodowej w Szczecinie (1951–1954, 1960–1968), Kolegium Orzekającym Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Szczecin-Pogodno (1952–1976), Komisji Rewizyjnej Pracowniczej Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej ZNP przy WSR w Szczecinie (1961–1963), Radzie Zakładowej Związku Nauczycielstwa Polskiego przy WSR w Szczecinie (1955–1957), Komisji Senackiej WSR (1955–1974), Wojewódzkiej Radzie Bibliotecznej w Szczecinie (1970–1974).

Przez wszystkie lata swojej pracy zawodowej wykazała się wielkim zamięłowaniem do pracy oraz dużym zmysłem organizacyjnym. Przez przełożonych oceniana jako obowiązkowa i pilna, była koleżeńska i życzliwa. Miała rozległą wiedzę bibliotekarską, a przez długoletnią praktykę zdobyła gruntowne przygotowanie. Wielokrotnie wyróżniana nagrodami i dyplomami przez kolejnych rektorów uczelni w uznaniu zasług dla Wyższej Szkoły Rolniczej i biblioteki.

Odnaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi za pracę społeczną i zawodową (1956), złotą i srebrną Odznaką Gryfa Pomorskiego za zasługi w pracy społecznej i zawodowej w Szczecinie (1958, 1959), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1972), Złotą Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego (1974).

Uhonorowana została również odznaczeniem Zasłużony dla Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz medalem 40-lecia PRL.

Barbara Cendrowska
Biblioteka Główna ZUT

Miejska Biblioteka Publiczna – kurs bibliotekarski, lata 50., druga z prawej Stanisława Karczewska

Stanisława Karczewska, dyrektor biblioteki AR w Szczecinie

Stanisław Orlewicz

W środę 9 maja 2012 roku zmarł niespodziewanie nieodżałowanej pamięci doc. dr inż. Stanisław Orlewicz. Całe swoje życie zawodowe związał z Politechniką Szczecińską, a podstawową domeną Jego pracy była Odra.

Był człowiekiem głębokich i prawych zasad, olbrzymiej wiedzy, a zarazem bardzo skromnym.

Doc. dr inż. Stanisław Orlewicz urodził się 19 września 1928 r. w Bydgoszczy. Studia wyższe I stopnia ukończył na Wydziale Budownictwa Wodnego Politechniki Wrocławskiej w 1951 r., zaś II stopnia na Wydziale Budownictwa Wodnego Politechniki Gdańskiej w 1954 r. Stopień doktora nauk technicznych nadała Mu Rada Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodno-Melioracyjnego Politechniki Szczecińskiej w 1965 r.

Pracę dydaktyczną podjął w 1952 r. w Instytucie Budownictwa Wodnego PAN w Gdańsku, a następnie w 1954 r. na Politechnice Szczecińskiej, zajmując stanowiska: asystenta, starszego asystenta, adiunkta, a od 1968 r. docenta. W latach 1979–1984 pracował także jako docent w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze.

Był wychowawcą i nauczycielem wielu pokoleń studentów i absolwentów oraz autorytetem zawodowym dla inżynierów budownictwa wodnego. Prowadził zajęcia dydaktyczne z: hydrologii, gospodarki wodnej, budowy piętrzących, regulacji cieków i dróg wodnych oraz seminaria doktoranckie, podyplomowe i dyplomowe. Prowadził również wykłady z gospodarki wodnej na Uniwersytecie Technicznym w Wiedniu (1977 r.), Wyższej Szkole Technicznej w Wismarze (w latach 1977–1990), jak również na Uniwersytecie w Dortmundzie (w latach 1982–1990).

Działalność naukowa, dydaktyczna oraz talenty organizacyjne Stanisława Orlewicza spowodowały, iż piastował wiele funkcji na uczelni: p.o. kierownika Katedry Budownictwa Wodnego (1965–1968), kierownika Katedry Budownictwa Wodnego (1968–1970), kierownika Zespołu Budownictwa Wodnego Instytutu Inżynierii Wodnej PS (1970–1971), kierownika Studium Podyplomowego Budownictwa Wodno-Melioracyjnego (1971–1976), kierownika Zakładu Regulacji Cieków i Dróg Wodnych Instytutu Inżynierii Wodnej PS (1976–1991), dyrektora Instytutu Inżynierii Wodnej PS (1976–1980; 1984–1991), prorektora Politechniki Szczecińskiej do spraw rozwoju kadry naukowej i współpracy z zagranicą (1982–1984). Pełnił funkcję członka Komisji senackiej ds. badań naukowych (1970–1976), sekretarza Rady Społecznej PS (1976–1980), członka Senatu PS (1976–1980; 1982–1984). W latach 1952–1976 był członkiem ZNP, gdzie zajmował ważne funkcje – od męża zaufania do członka Zarządu Głównego ZNP.

Praktykę zawodową zdobywał jako technik na budowie w Społecznym Przedsiębiorstwie Budowlanym w Bydgoszczy (1946–1949), jako projektant w Hydroprojekcie we Wrocławiu (1951–1952) i Biurze Projektów Budownictwa Przemysłowego (1953) oraz jako naczelny inżynier i zastępca dyrektora ds. technicznych w Okręgowym Zarządzie Wodnym w Szczecinie (1958–1969). Był rzeczoznawcą Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych

NOT w zakresie budownictwa wodnego oraz miał uprawnienia budowlane do projektowania i wykonawstwa w specjalności budownictwo wodne.

W pracy naukowej zajmował się gospodarką wodną, głównie zagospodarowaniem dużych rzek z dwoma nurtami, użegłownienia rzek i przestrzennym zagospodarowaniem kraju. Opublikował kilkadziesiąt prac naukowych, w tym siedem monografii, artykuły naukowe (w tym również wydane za granicą), referaty na konferencjach naukowych, podręcznik na zlecenie PWN i skrypt. Był autorem lub współautorem kilkunastu prac badawczych niepublikowanych, w tym „Programu Odra”. Wypromował siedmiu doktorów, ponad 200 magistrów inżynierów, inżynierów i absolwentów studiów podyplomowych. Prace dyplomowe wykonane pod kierunkiem doc. Stanisława Orlewicza wielokrotnie nagradzano. Wśród Jego wychowanków są osoby z tytułami i stopniami naukowymi, zajmujące ważne i wysokie stanowiska państwowe, a także rzesza inżynierów zarażonych przez Stanisława Orlewicza pasją w dziedzinie budownictwa hydrotechnicznego.

Był organizatorem dziewięciu konferencji naukowych, w tym dwóch o zasięgu międzynarodowym. Był członkiem organizacji naukowych: Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Cybernetycznego, Instytutu Śląskiego, Sekcji Hydrotechniki PAN, był członkiem Sekcji Podstaw Inżynierii Wodnej PAN, wieloletnim członkiem Rady Naukowej Instytutu Śląskiego w Opolu i Morskiego w Gdańsku. W latach 1988–1995 był członkiem Państwowej Rady Ochrony Środowiska, od 1984 r. przewodniczącym Komisji Odry przy Instytucie Śląskim w Opolu, afiliowanej przy Komisji Dunajskiej w Budapeszcie. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrną Odznaką NOT, Złotą Odznaką ZNP, Złotą Odznaką PTC, wpisem do Księgi Zasłużonych NOT, Medalem Wodnika, Srebrną Odznaką za Zasługi dla Zwalczania Powodzi oraz innymi medalami, w tym Instytutu Morskiego w Gdańsku IPS. Odznaczenia i nagrody świadczą o randze Jego dokonań. O zasługach doc. dr inż. Stanisława Orlewicza świadczy pamięć i szacunek wielkiej rzeszy wychowanków, przyjaciół i zwykłych ludzi. W 1991 r. przeszedł na emeryturę, ale do 2010 r. nadal wykładał przedmiot budowę piętrzące.

Wielce Szanowny Profesorze, chcielibyśmy bardzo, abyś dalej pracował z nami, udzielał nam rad i wskazówek, dzielił się z nami swoją olbrzymią wiedzą i doświadczeniem. Niestety, nadchodzi nieodwołalny kres życia i czas pożegnać.

Żegnamy Cię z wielkim żalem i smutkiem, zdając sobie sprawę z wielkiej straty jaką wszyscy ponieśliśmy.

Żegnam Cię nasz Profesorze, Przyjacielu i Wodniku w imieniu wszystkich pracowników Wydziału Budownictwa i Architektury, Katedry Budownictwa Wodnego oraz absolwentów i przyjaciół.

Cześć Jego Pamięci!

Władysław Buchholz

Biblioteka Główna otwarta

■ strona 9

W galerii
„Alchemik”

